

2551

รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

กระทรวงการคลัง

Ministry of Finance Annual Report
Fiscal Year 2008

บทสรุปผู้บริหาร

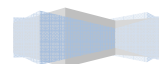
กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจของประเทศผ่านวิสัยทัศน์ในการเป็นกระทรวงที่บูรณาการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและประชาชนในการสร้างความยั่งยืนทางการคลังและระบบการเงิน รักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ รวมทั้งพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ที่ผ่านมา กระทรวงการคลังมีผลงานที่สำคัญ ดังนี้

ด้านรายได้

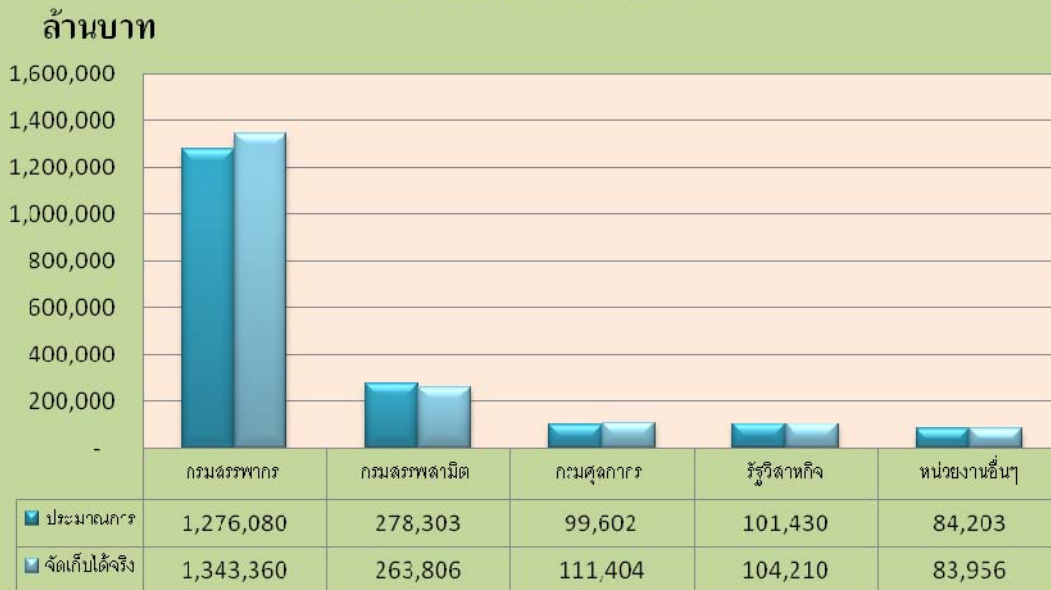
รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้สุทธิจำนวน 1,547,220 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการจำนวน 52,220 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.5 ของประมาณการ และสูงกว่าปีที่แล้ว 102,758 ล้านบาท ทั้งนี้เป็นผลจากการจัดเก็บภาษีที่เพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ

ผลการจัดเก็บรายได้จำแนกตามหน่วยงานจัดเก็บ สรุปได้ดังนี้

- กรมสรรพากร จัดเก็บรายได้รวม 1,276,080 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 67,280 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 5.6 ของประมาณการ และสูงกว่าปีที่แล้วร้อยละ 14.0 โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เป็นต้น
- กรมสรรพสามิต จัดเก็บรายได้รวม 278,303 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 14,497 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 5.0 ของรายได้ประมาณการ โดยภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ ภาษีน้ำมัน ภาษียาสูบ และภาษีเบียร์ เป็นต้น
- กรมศุลกากร จัดเก็บรายได้รวม 99,602 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 11,802 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 13.4 ของรายได้ประมาณการ โดยสูงกว่าปีที่แล้วร้อยละ 9.9 ซึ่งเป็นผลจากการจัดเก็บอากรขาเข้าได้สูงกว่าประมาณการ 10,944 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 12.7 ของประมาณการ

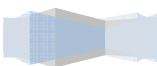

ผลการจัดเก็บรายได้

- รัฐวิสาหกิจนำส่งรายได้ 101,430 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 2,780 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.8 และสูงกว่าปีที่แล้วร้อยละ 17.8 เนื่องจาก บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้นำส่งรายได้ก่อนกำหนดประมาณ 8,800 ล้านบาท โดยรัฐวิสาหกิจที่นำส่งรายได้สูงสุด ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เป็นต้น
- หน่วยงานอื่นนำส่งรายได้ 84,203 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 247 ล้านบาทโดยต่ำกว่าปีที่แล้ว 36,393 ล้านบาท หรือร้อยละ 30.2 เนื่องจากปีที่แล้วได้รับรายได้พิเศษ 48,848 ล้านบาท จากการยุบเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนและส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรรัฐบาล (Premium) จำนวน 36,951 และ 11,897 ล้านบาทตามลำดับ และส่วนกรมธนารักษ์จัดเก็บรายได้สูงกว่าประมาณการ 1,332 ล้านบาท จากค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ ในส่วนของค่าเช่าที่อู่ท่าเรือและที่ดินจาก บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
- การจัดสรรรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม พรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ รวมทั้งสิ้น 66,450 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ 1,450 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.2 และสูงกว่าปีที่แล้ว 8,858 ล้านบาท หรือร้อยละ 15.4 ซึ่งเป็นผลจากการจัดเก็บมูลค่าเพิ่มได้สูงกว่าประมาณการ และสูงกว่าปีที่แล้ว

(ii)

ด้านรายจ่าย

รัฐบาลได้ตั้งวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 1,660,000 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 คิดเป็นร้อยละ 6.0 โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการกำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายงบประมาณจากเงินงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ที่อัตราร้อยละ 94.0 และกำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายงบลงทุนไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 74.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน

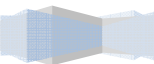
ในปีงบประมาณที่ผ่านมา รัฐบาลสามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้ทั้งสิ้น 1,633,405 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 92.3 ของวงเงินงบประมาณ ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ร้อยละ 94 โดยการเบิกจ่ายดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ร้อยละ 3.7 โดยเป็นการเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2551 จำนวน 1,532,479 ล้านบาท และเป็นการเบิกจ่ายจากงบประมาณปีก่อน 100,926 ล้านบาท

ดุลการคลัง

ดุลการคลังตามระบบกระแสเงินสด รัฐบาลขาดดุลเงินงบประมาณ 83,742 ล้านบาท และเมื่อรวมกันกับดุลเงินนอกงบประมาณที่เกินดุลจำนวน 4,996 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดทั้งสิ้น 78,746 ล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลชดเชยการขาดดุลดังกล่าวโดยการออกพันธบัตร 91,566 ล้านบาท และตัวสัญญาใช้เงิน 73,434 ล้านบาท

หนี้สาธารณะ

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนสิงหาคม 2551 เพิ่มขึ้น 156,061 ล้านบาท เมื่อเทียบกับสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ที่ผ่านมา และสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ลดลงจากร้อยละ 37.6 เหลือร้อยละ 35.5 ซึ่งต่ำกว่ากรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ร้อยละ 50 ต่อ GDP อยู่มาก

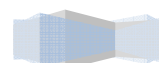
สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร

1. โครงสร้างของกระทรวงการคลัง	1-1
1.1. ประวัติกระทรวงการคลัง	1-2
1.2. ส่วนราชการในกระทรวงการคลัง	1-2
1.3. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกระทรวงการคลัง	1-9
1.4. โครงสร้างการบริหารกระทรวงการคลัง	1-10
2. ผลการดำเนินงาน	2-1
2.1. ภาพรวมผลการดำเนินงานของกระทรวงการคลัง	2-2
2.2. ผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลัง	2-4
3. งบแสดงฐานะการเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551	3-1

ภาคผนวก

บทที่ 1 โครงสร้างของกระทรวงการคลัง

1.1 ประวัติกระทรวงการคลัง

งานคลังในประเทศไทยได้มีการบริหารนับเนื่องมาแต่สมัยกรุงสุโขทัย สืบต่อมาจนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา การเก็บภาษีอากรก็เริ่มเข้ามามีบทบาทในด้านการคลังของแผ่นดินมากขึ้น โดยมีการจัดเก็บจังกอบ หรือจกอบ ส่วย และอากรต่างๆ ซึ่งเป็นระบบการจัดเก็บภาษีอากรในยุคต้นๆ ครั้นพอถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ งานคลังได้เป็นรูปเป็นร่างมากยิ่งขึ้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการในกรมพระคลังมหาสมบัติเมื่อวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2418 มีที่ทำการอยู่ ณ หอรัษฎากรพิพัฒน์ ในพระบรมมหาราชวัง

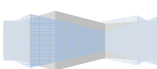
ต่อมาในปี พ.ศ. 2433 ได้มีการยกฐานะขึ้นเป็นกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ และในปี พ.ศ. 2476 เปลี่ยนเป็นกระทรวงการคลังจนถึงปัจจุบัน อำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาตามลำดับ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ภาษีอากร การรัษฎากร หรือกิจการเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ กิจการอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นการผูกขาดของรัฐ กิจการหารายได้ ซึ่งรัฐดำเนินการได้แต่ผู้เดียวตามกฎหมาย รวมทั้งการค้าประกันหนี้ของส่วนราชการองค์การของรัฐ สถาบันการเงิน และรัฐวิสาหกิจ

ทั้งนี้ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายการบริหารงานของกระทรวงการคลัง มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้ช่วย และมีปลัดกระทรวงการคลังกับอธิบดีกรมต่างๆ เป็นผู้บริหารงานราชการประจำ โดยแบ่งส่วนราชการเป็นดังนี้

1.2 ส่วนราชการในกระทรวงการคลัง

1.2.1 ส่วนราชการที่สนับสนุน-ประสานราชการทางการเมือง

- สำนักงานรัฐมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านช่วยอำนวยความสะดวกและประสานงานตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ประสานราชการทางการเมือง ติดต่อกับรัฐสภา และการตอบกระทู้ถามของสมาชิกรัฐสภา พิจารณาเรื่องการขอเข้าพบและนัดหมายของรัฐมนตรี ตรวจสอบเรื่องราวและความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการและคำร้องทุกข์

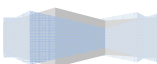

1.2.2 ส่วนราชการที่ไม่สังกัดกลุ่มภารกิจใด

- สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง มีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติราชการประจำ การประสานงาน การตรวจราชการของกระทรวง งานเผยแพร่-ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารในภาพรวม นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่พิจารณาคำเนิการเกี่ยวกับเรื่องวินัยของข้าราชการ และปฏิบัติราชการในเรื่องที่มีได้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการใด
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นหน่วยงานวิชาการทางด้านเศรษฐกิจการเงินและการคลังของกระทรวงการคลัง มีหน้าที่ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย ให้คำแนะนำและปรึกษาในทางวิชาการ และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

1.2.3 กลุ่มภารกิจด้านรายได้ มีหน่วยงานในสังกัด คือ

- กรมสรรพากร เป็นหน่วยงานหลักจัดเก็บรายได้ภาษีให้ภาครัฐ เพื่อเป็นรายได้ให้รัฐบาลนำมาใช้พัฒนาประเทศ กำกับ/ตรวจสอบการปฏิบัติด้านภาษีตามมาตรฐาน ติดตามและเร่งรัดภาษีอากรค้าง ตัวแทนฝ่ายรัฐในการรักษาความเป็นธรรมและรักษาสภาพบังคับใช้กฎหมายภาษี พิจารณาปรับปรุงตัวบทกฎหมายและระบบการบริหารจัดเก็บภาษีเพื่อส่งเสริมการออม การลงทุนและการแข่งขันในการผลิตและการส่งออกกับนานาประเทศ ตลอดจนสร้างความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ และเสริมสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี นอกจากนี้ได้ทำความตกลงกับประเทศต่างๆ เพื่อขอจัดการเก็บภาษีซ้ำซ้อนระหว่างกัน เพื่อสนับสนุนการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศ
- กรมสรรพสามิต มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีจากสินค้าบางประเภทที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักรและสินค้าบางชนิดที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ อาทิ ภาษีสุรา ภาษีสถานบริการ ภาษียาสูบ โดยมีมาตรการควบคุมจัดเก็บภาษีและการปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายอย่างเข้มงวดกวดขัน
- กรมศุลกากร มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีศุลกากรขาเข้า-ขาออก และค่าธรรมเนียมต่างๆ รวมทั้งเก็บภาษีแทนกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกระทรวงมหาดไทย เพื่อเป็นรายได้แผ่นดิน ซึ่งจะต้องมีการป้องกันและปราบปรามการหลีกเลี่ยงและลักลอบหนีภาษี นอกจากนี้ ยังมีภารกิจหลักในการส่งเสริมการส่งออก โดยมาตรการทางภาษีอากร และการให้บริการแก่ผู้นำเข้าและส่งออก เพื่อสนองนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศให้สามารถส่งสินค้าไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

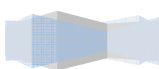

1.2.4 กลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน มีหน่วยงานในสังกัด คือ

- **กรมบัญชีกลาง** ทำหน้าที่ควบคุมและกำหนดระบบบัญชีของรัฐบาล ระบบบัญชีของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ กำหนดหลักเกณฑ์ และปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และระเบียบการเงินการคลัง บริหารเงินคงคลังของประเทศให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายของรัฐบาล ควบคุมการจ่ายเงินทั้งที่เป็นเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ กำหนดเงินเดือนค่าจ้าง ตลอดจนบำเหน็จบำนาญและเงินตอบแทนของข้าราชการและลูกจ้าง นอกจากนี้ยังเป็นตัวแทนธนาคารแห่งประเทศไทยให้กับธนาคารพาณิชย์ในต่างจังหวัด
- **สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ** มีหน้าที่กำหนดนโยบายและวางแผนการก่อหนี้ในภาพรวม ดำเนินการเกี่ยวกับการผูกพันหนี้สาธารณะ ทั้งหนี้ในประเทศและต่างประเทศ บริหารหนี้สาธารณะ ทั้งทางด้านการบริหารความเสี่ยงและการบริหารเงินสด จัดทำฐานข้อมูลหนี้ของประเทศ ดำเนินการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินกู้ และการชำระหนี้ ดำเนินการหรือจัดให้มีการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการผูกพันและบริหารหนี้สาธารณะและการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ของประเทศ

1.2.5 กลุ่มภารกิจด้านทรัพย์สิน มีหน่วยงานในสังกัด คือ

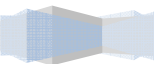
- **กรมธนารักษ์** มีหน้าที่ผลิตเหรียญกษาปณ์ จัดทำเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และเก็บรักษาทรัพย์สินของรัฐ จัดให้ใช้และจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุให้เป็นไปอย่างประหยัดและเก็บประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่เกี่ยวกับการโอนบัญชีตรวจสอบยอดการรับจ่ายบัญชีคงคลังให้ตรงกันกับของธนาคารแห่งประเทศไทย และกรมบัญชีกลาง
- **สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ** มีหน้าที่เสนอแนะนโยบาย การเงิน การบัญชี ค่าตอบแทน และสวัสดิการของรัฐวิสาหกิจ กำหนดนำส่งเงินรายได้แผ่นดิน พัฒนาประสิทธิภาพของรัฐวิสาหกิจ จัดให้มีระบบประเมินผลการดำเนินงานและระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

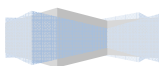
1.2.6 รัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลังมีรัฐวิสาหกิจในสังกัดจำนวน 14 แห่ง คือ

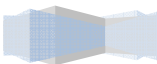
1. สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล มีฐานะเป็นนิติบุคคลในลักษณะรัฐวิสาหกิจ กระทำการตามวัตถุประสงค์ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2517 มาตรา 5 ดังนี้
 - ออกสลากกินแบ่งรัฐบาล
 - จัดการโรงพิมพ์อันเป็นอุปกรณ์ในการพิมพ์สลากและสิ่งพิมพ์อื่นที่คณะกรรมการสลากกินแบ่งรัฐบาลให้ความเห็นชอบกระทำการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
2. โรงงานยาสูบ เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทหารายได้ให้รัฐ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการผลิตและจำหน่ายยาสูบให้เพียงพอับความต้องการของประชาชน ผู้บริโภค และพัฒนาคุณภาพของยาสูบให้ถูกรสนิยมของผู้บริโภค หารายได้จากการประกอบอุตสาหกรรมยาสูบนำส่งรัฐ รวมถึงรับผิดชอบเกษตรกรชาวไร่ยาสูบในการเพาะปลูก กำหนดโควตาการปลูก การรับซื้อโดยการประกันราคา ตลอดจนพยายามแสวงหาโอกาสในการดำเนินธุรกิจอื่น ๆ ที่โรงงานยาสูบมีศักยภาพและทรัพยากร
3. ธนาคารออมสิน มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักประหยัดและการออมทรัพย์ไว้กับธนาคาร ด้วยการเสนอบริการหลายประเภท นอกจากนี้ยังให้บริการด้านสินเชื่อแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน รวมทั้งการลงทุนหาผลประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ โดยการดำเนินงานส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นที่จะสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในภูมิภาคและชนบทให้ดีขึ้น
4. ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย และปานกลางให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง โดยให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าสถาบันการเงินทั่วไป และดำเนินงานตามนโยบายที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล ดังนี้

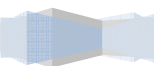
- การให้บริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแก่ประชาชน ภาคเอกชน ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างประจำในสังกัดหน่วยงานราชการรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานทั่วไป และสำหรับโครงการต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล อาทิ โครงการสวัสดิการการเงินกู้ เพื่อที่อยู่อาศัยของข้าราชการ และโครงการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแก่เกษตรกรในชนบท เป็นต้น
 - การระดมทุน รับฝากเงินประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากออมทรัพย์ เงินฝากออมทรัพย์สินเคหะ เงินฝากออมทรัพย์พิเศษ และเงินฝากประจำ กู้เงินระยะยาวภายในประเทศ และการออกพันธบัตรกู้เงินระยะยาวจากต่างประเทศ
5. ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีหน้าที่ประกอบธุรกิจการธนาคารพาณิชย์ทุกประเภท และสนองตอบนโยบายของรัฐ ทั้งในด้านการเป็น Lead Bank เพื่อการดำเนินนโยบายการเงินของทางราชการ การรักษาเสถียรภาพในระบบการเงินและตลาดทุนของประเทศ การกระจายสินเชื่อสู่ภูมิภาค และภาคเศรษฐกิจสำคัญ ๆ และตามโครงการต่างๆ ที่รัฐให้การสนับสนุน นอกจากนี้ ยังให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรการกุศลต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน ในกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย
6. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ค่าลงทุนในการประกอบอาชีพ ฟื้นฟู การประกอบอาชีพเกษตรกรรวม อาชีพเกี่ยวเนื่อง หรืออาชีพอย่างอื่นเพื่อเพิ่มรายได้ พัฒนาความรู้ พัฒนาคุณภาพชีวิต และเป็นเงินทุนระหว่างรอการขายผลิตผล ตลอดจนเพื่อชำระหนี้สินภายนอก นอกจากนี้ยังรวมถึงภารกิจในการแสวงหาเงินทุนจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาให้บริการสินเชื่อแก่เกษตรกร และสถาบันเกษตรกรอีกด้วย
7. องค์การสุรา (กรมสรรพสามิต) ควบคุมการจัดตั้งโรงงานผลิตสุรา และผลิตภัณฑ์สุรา เพื่อหารายได้ให้แก่รัฐ และประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับการผลิตผลิตภัณฑ์ดังกล่าว
- ทำการค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของโรงงาน
 - ตั้งและรับเป็นสาขาตัวแทน ตัวแทนการค้าต่างๆ อันเกี่ยวกับกิจการตามวัตถุประสงค์
 - กระทำกิจการอื่น ๆ และบริการต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตสุรา

8. **โรงงานไฟ (กรมสรรพสามิต)** มีอำนาจหน้าที่ในการผลิตไฟตามพระราชบัญญัติไฟ และรับจ้างพิมพ์สิ่งพิมพ์ทุกชนิดเพื่อหารายได้ให้รัฐรวมถึงดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ต่อเนื่องกัน ทำการค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของโรงงานไฟ ตั้งและรับเป็นสาขาตัวแทน ตัวแทนการค้าต่างๆ อันเกี่ยวกับกิจการแทนวัตถุประสงค์
9. **ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย** มีหน้าที่ส่งเสริมการสร้างและสนับสนุน ผู้ส่งออกและผู้ลงทุนที่ทำรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศหรือประหยัดเงินตรา ต่างประเทศ โดยทำธุรกิจหรือกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือนักธุรกิจไทยให้สามารถแข่งขันกับ ประเทศอื่น ๆ และให้บริการทางการเงินในส่วนที่ระบบธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถ ตอบสนองได้ รวมทั้งสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการส่งออก การลงทุน และการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย
10. **บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม** มีหน้าที่ช่วยเหลือภาคอุตสาหกรรม ขนาดย่อมให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากขึ้น ช่วยให้สถาบันการเงินมี ความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่การธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมมากขึ้น เร่งการกระจาย สินเชื่อไปยังการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมทั่วประเทศได้เร็วขึ้น ช่วยให้การพัฒนา การธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ
11. **บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย** มีบทบาทในตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย รวมทั้ง การสนับสนุนธุรกิจสินเชื่อ ที่อยู่อาศัยของสถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัย ในตลาดแรก เพื่อให้ธุรกิจสินเชื่อที่อยู่อาศัย สามารถขยายเติบโตขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้มีแหล่งเงินทุนระยะยาวในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ทำให้ประชาชนผู้ใช้บริการสินเชื่อที่อยู่อาศัยสามารถกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำลง ส่งผลดีต่อ ระบบเศรษฐกิจและการฟื้นฟูสถานะเศรษฐกิจโดยรวม และเป็นการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ ระยะยาวต่อไป
12. **ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย** มีหน้าที่พัฒนา ส่งเสริมและช่วยเหลือสนับสนุนการจัดตั้ง การดำเนินงาน การขยายหรือการปรับปรุง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้สินเชื่อค้ำประกัน ร่วมลงทุน ให้คำปรึกษา แนะนำหรือให้บริการอื่นที่จำเป็น

13. บริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด ทำหน้าที่ลงทุนก่อสร้างอาคารและบริหารโครงการศูนย์ราชการกรุงเทพมหานคร และบริหารจัดการ ก่อสร้าง และพัฒนาทรัพย์สินของภาครัฐและเอกชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงเป็นเครื่องมือของภาครัฐในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งและยั่งยืนให้แก่ประเทศ พร้อมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของภาครัฐ
14. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีหน้าที่สนับสนุนและเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว โดยการหาทางแก้ไขปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคม เพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ให้แก่นักเรียนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญและอาชีวะ) จนถึงระดับปริญญาตรี อันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

1.3 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกระทรวงการคลัง

1.3.1 วิสัยทัศน์ของกระทรวงการคลัง

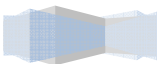
กระทรวงที่บูรณาการการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและประชาชนในการสร้างความยั่งยืนทางการคลังและระบบการเงิน รักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจรวมทั้งพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทย

1.3.2 พันธกิจของกระทรวงการคลัง

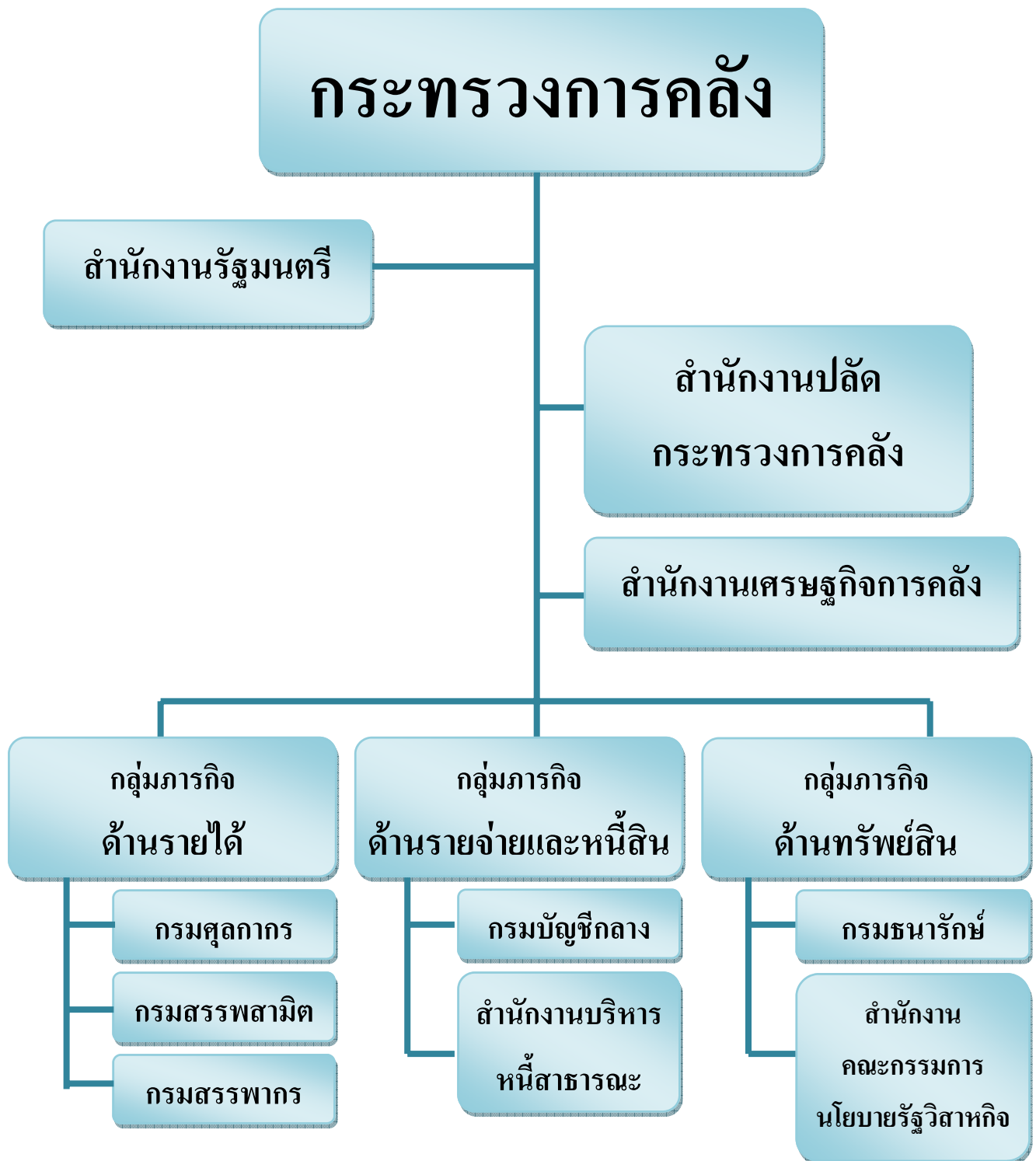
1. เสนอแนะและกำหนดนโยบายการคลังและระบบการเงิน เพื่อสร้างความยั่งยืนความสามารถในการแข่งขันและความเป็นธรรม
2. เพิ่มรายได้ภาครัฐ โดย
 - 2.1 จัดเก็บภาษีอย่างเป็นธรรม ทัวถึง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นที่น่าเชื่อถือของประชาชนและสามารถใช้กลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
 - 2.2 บริหารทรัพย์สินของภาครัฐเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเป็นประโยชน์ต่อรัฐและประชาชนอย่างเหมาะสม
3. บริหารการรับจ่ายเงินของรัฐบาล รวมทั้งบริหารจัดการหนี้สาธารณะให้คล่องตัวและตอบสนองแนวนโยบายในการพัฒนา ภายใต้วินัยการเงินการคลัง
4. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ที่ได้รับผลกระทบเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน

1.3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์

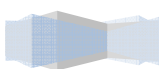
1. การบริหารเศรษฐกิจที่ยั่งยืน
2. การพัฒนาสังคมอย่างมีคุณค่า
3. การปรับระบบบริหารจัดการกระทรวงการคลัง และเพิ่มประสิทธิภาพ ความทันสมัยและความโปร่งใสในการทำงาน

1.4 โครงสร้างการบริหารกระทรวงการคลัง

1-10

1.4.1 ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงการคลัง

ผู้บริหารกระทรวงการคลัง

รัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2551

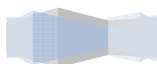
นายสุชาติ ชาดาธำรงเวช
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

ร้อยตรีหญิงระนองรักษ์ สุวรรณฉวี
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

ผู้บริหารระดับสูง กระทรวงการคลัง

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2551

นายสุรรัตน์ ควณิกุล
ปลัดกระทรวงการคลัง

นายสทธิชัย ลิมพงค์พันธุ์
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจ
ด้านรายได้

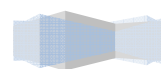
นายอุทิศ ธรรมวาทิน
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจ
ด้านรายจ่ายและหนี้สิน

นางสาวสุภา ปิยะจิตติ
รองปลัดกระทรวงการคลัง

นางเบญจา หลุยเจริญ
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจ
ด้านทรัพย์สิน

ผู้ตรวจราชการและที่ปรึกษากระทรวงการคลัง

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2551

นายเชิดชัย จันธนะภา
ที่ปรึกษาการคลัง

นายนริศ ชัยสูตร
ผู้ตรวจราชการ

นายเทวัญ วิชิตะกุล
ผู้ตรวจราชการ

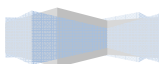
นายวินัย วิทวัสการเวช
ผู้ตรวจราชการ

นายสุภชัย จงศิริ
ที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

นายมานะ หลักทอง
ที่ปรึกษาคุณภาพ

ผู้บริหารระดับสูง (ต่อ)

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2551

ส่วนราชการที่ไม่สังกัดกลุ่มภารกิจ

นายสุรรัตน์ ควณฺ์กุล
ปลัดกระทรวงการคลัง

นางพรณี สถาวโรดม
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

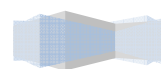
กลุ่มภารกิจด้านทรัพย์สิน

นางพันธ์ทิพย์ สุรติณช์
อธิบดีกรมธนารักษ์

นายอารีพงศ์ ภู่อุ่ม
ผู้อำนวยการ
สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

ผู้บริหารระดับสูง (ต่อ)

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2551

กลุ่มภารกิจด้านรายได้

นายสนิต รังน้อย
อธิบดีกรมสรรพากร

นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ
อธิบดีกรมศุลกากร

นางสิรินุช พิศลยบุตร
อธิบดีกรมสรรพสามิต

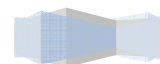
กลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์
ผู้อำนวยการ
สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

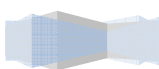
1.4.2 งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

จำแนกตามหน่วยงาน

หน่วย: ล้านบาท

ส่วนราชการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
	2549	2550	2551*
1. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	403.6521	1,178.8591	950.6554
2. กรมธนารักษ์	706.2665	726.9031	934.0260
3. กรมบัญชีกลาง	1,159.8335	1,156.1102	1,156.1976
4. กรมศุลกากร	2,268.5054	2,397.4427	3,095.3241
5. กรมสรรพสามิต	1,618.8219	1,751.5084	1,778.5336
6. กรมสรรพากร	6,168.1030	7,137.0087	7,158.7295
7. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ	275.3495	58.2340	4,375.2723
8. สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	130,943.8509	157,302.9724	159,918.0677
9. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	281.2188	309.7792	305.6338
รวม	143,825.6016	172,018.8178	179,672.4400

* ที่มา: เอกสารงบประมาณฉบับที่ 3 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เล่มที่ 2, สำนักงบประมาณ

1.4.2 งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 (ต่อ)

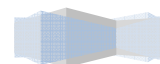
กรอบงบประมาณ พ.ศ. 2551 ของกระทรวงการคลัง

หน่วย: ล้านบาท

งบรายจ่าย	ปีงบประมาณ พ.ศ.	
	2550*	2551**
งบบุคลากร	7,958.8391	8,268.3900
งบดำเนินงาน	3,156.6547	3,868.6118
งบลงทุน	2,291.3169	2,110.7752
งบเงินอุดหนุน	17.1216	17.2202
งบรายจ่ายอื่น	160,765.4027	165,407.4428
รวม	174,189.3350	179,672.4400

* ที่มา: เอกสารงบประมาณฉบับที่ 3 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 เล่มที่ 2, สำนักงบประมาณ

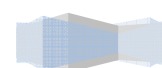
**ที่มา: เอกสารงบประมาณฉบับที่ 3 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เล่มที่ 2, สำนักงบประมาณ

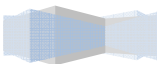
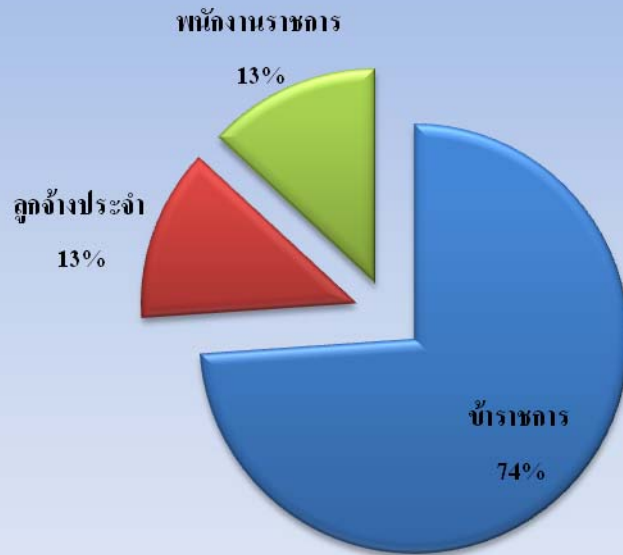
1.4.3 กรอบอัตราข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

หน่วย : อัตรา

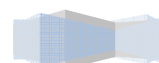
ส่วนราชการ	ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานราชการ	รวม
1. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	230	104	157	491
2. กรมธนารักษ์	1,351	1,631	667	3,649
3. กรมบัญชีกลาง	2,055	500	283	2,838
4. กรมศุลกากร	4,763	1,202	863	6,828
5. กรมสรรพสามิต	3,433	1,715	676	5,824
6. กรมสรรพากร	19,114	117	2,877	22,108
7. สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	142	81	8	231
8. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ	125	10	30	165
9. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	226	177	1	404
รวม	31,439	5,537	5,562	42,538

แผนภูมิแสดงอัตราส่วนบุคลากรของกระทรวงการคลัง

บทที่ 2 ภาพรวมผลการดำเนินงาน

กระทรวงการคลังได้กำหนดยุทธศาสตร์ของกระทรวงการคลัง คือ 1) การบริหารเศรษฐกิจที่ยั่งยืน 2) การพัฒนาสังคมอย่างมีคุณค่า และ 3) การปรับระบบบริหารจัดการกระทรวงการคลัง และเพิ่มประสิทธิภาพความทันสมัย และความโปร่งใสในการทำงาน ซึ่งประเด็นยุทธศาสตร์นี้ได้ถูกถ่ายทอดไปเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มภารกิจและกรมในสังกัด ซึ่งมีการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานของกระทรวงการคลังจากตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และกรมในสังกัด ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 นี้ กระทรวงการคลังเป็นกระทรวงนำร่องในการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของกรมในสังกัด ผลการดำเนินงานของกระทรวงการคลัง สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 ภาพรวมผลการดำเนินงานของกระทรวงการคลัง

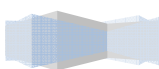
ในปีงบประมาณที่ผ่านมา กระทรวงการคลังดำเนินงานประเด็นยุทธศาสตร์ข้างต้น และได้ทำการประเมินผลผ่านการดำเนินงานตามตัวชี้วัดคำรับรองการปฏิบัติราชการ 6 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดแต่ละตัวมีคะแนนเต็ม 5 คะแนน ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน
กระทรวงการคลังสามารถดำเนินงานได้คะแนนเต็ม 5

ตัวชี้วัดที่ 2 รายได้รัฐบาล กระทรวงการคลังดำเนินงานจัดเก็บรายได้สูงกว่าเป้าหมายได้ที่กำหนดไว้ คือ 1.547 ล้านล้านบาท (เป้าหมายตามเอกสารงบประมาณ 1.4950 ล้านล้านบาท และเป้าหมายตามคำรับรองฯ 1.5249 ล้านล้านบาท) ซึ่งทำให้กระทรวงการคลังได้คะแนนเต็ม 5

ตัวชี้วัดที่ 3 หนี้สาธารณะคงค้างต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี
กระทรวงการคลังดำเนินงานได้สูงกว่าเป้าหมาย ซึ่งเป้าหมายคือไม่เกินร้อยละ 40 กระทรวงการคลังสามารถรักษาระดับหนี้สาธารณะคงค้างต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปีได้ ร้อยละ 37.48 ซึ่งทำให้ได้คะแนนเต็ม 5

ตัวชี้วัดที่ 4 อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศตามการจัดอันดับของ IMD ในการวัดผลด้านนี้ ได้แบ่งคะแนนของตัวชี้วัดตามปัจจัยการจัดอันดับ ซึ่งวัดผลใน 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านนโยบายการคลัง (Fiscal Policy) และด้านฐานะการคลัง (Public Finance) ซึ่งกระทรวงการคลังได้คะแนนเต็ม 5 จากการประเมิน

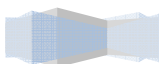
ตัวชี้วัดที่ 5 อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ 3 แห่ง ซึ่งประกอบด้วย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งจะได้คะแนนเต็มเมื่ออัตราส่วนดังกล่าวได้ร้อยละ 10 ในการดำเนินงาน มีเพียง ธพว. เท่านั้นที่ได้ร้อยละ 9.28 สำหรับ ธกส. ได้ร้อยละ 11.67 และธนาคารอิสลามฯ ได้ 33.62 ซึ่งส่งผลให้กระทรวงการคลังได้คะแนนเฉลี่ย 4.9221 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน

ตัวชี้วัดที่ 6 ผลความสำเร็จของการจัดทำรายงานประจำปีของกระทรวง กระทรวงการคลังสามารถดำเนินการได้สำเร็จ และได้รับคะแนนเต็ม 5 คะแนน

จากผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้กระทรวงการคลังได้คะแนนรวม 4.9894 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งสามารถแสดงผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของกระทรวงการคลังเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงการดำเนินงานตามตัวชี้วัดฯ ของกระทรวงการคลัง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 – 2551

2.2 ผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลัง

2.2.1 สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง มีวิสัยทัศน์ในการเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการภารกิจของกระทรวงการคลัง โดยยึดประโยชน์ส่วนรวมและก้าวนำการเปลี่ยนแปลง

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลังได้ดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ 3 ประเด็น ได้แก่

1. การสร้างความยั่งยืนทางการคลัง
2. การดำเนินงานด้านการเงินการคลัง และ
3. การบริหารจัดการด้านสารสนเทศและการสื่อสารด้านการเงินการคลัง

โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 มีผลการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

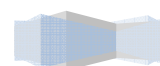
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความยั่งยืนทางการคลัง

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลังได้เป็นตัวแทนประสานงานงบประมาณเกี่ยวกับการขยายฐานการลงทุนจากต่างประเทศ และจัดการเจรจาและประชุมนานาชาติ โดยมีสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 กระทรวงการคลังได้จัดให้มีการส่งเสริมการลงทุนที่ประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และสิงคโปร์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การดำเนินงานด้านการเงินการคลัง

สำหรับการดำเนินงานด้านการเงินการคลัง สำนักงานปลัดได้ดำเนินการในการกำกับ ตรวจสอบ การดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัด ในปีงบประมาณที่ผ่านมาได้มีการตรวจราชการในสังกัดกระทรวงการคลังรวม 763 หน่วยงาน ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

นอกจากนี้ ได้มีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจการเงินนอกระบบที่ผิดกฎหมายกับหน่วยงานและประชาชนในกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ผู้ได้รับความรู้เรื่องดังกล่าวไปเผยแพร่ต่อ ซึ่งสามารถจัดอบรมได้ 8 รุ่นและมีผู้เข้าร่วมอบรมทั้งสิ้น 809 คน

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลังได้ให้ความสำคัญกับการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อตอบสนองต่อการดำเนินงานด้านการเงินการคลัง โดยได้เป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาบุคลากรของกระทรวงการคลัง ซึ่งได้จัดโครงการอบรมทั้งสิ้น 11 โครงการ

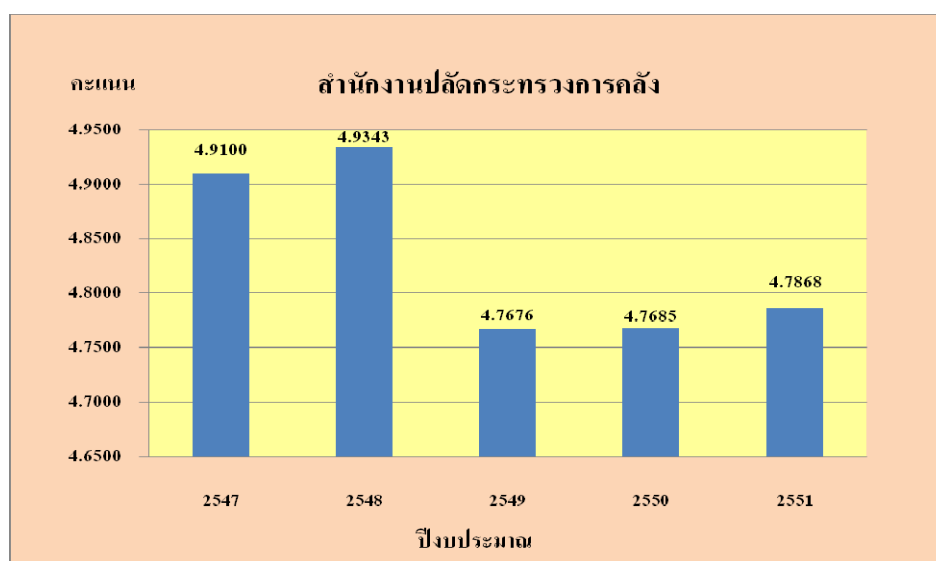

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการด้านสารสนเทศและการสื่อสารด้านการเงินการคลัง

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 สำนักงานปลัดกระทรวงการคลังได้เพิ่มประสิทธิภาพของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงการคลัง โดยได้มีการพัฒนาระบบงานต่างๆ เช่น ระบบบริหารงานบุคคล ระบบคลังข้อมูลนำเข้า-ส่งออกสินค้าตามโครงสร้าง Harmonize 2007 ระบบรักษาความปลอดภัยบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ในโครงการ GFMS ระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลกลางของกระทรวงการคลังทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ เป็นต้น

นอกจากนี้ ได้มีการจัดอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับข้าราชการในสังกัดผ่านการอบรมจริงและระบบ e-Learning โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้จัดให้มีการอบรมทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ในโปรแกรมต่าง ๆ เช่น Microsoft Word Excel PowerPoint Access Photoshop เป็นต้น และมีการอบรมผ่านระบบ e-Learning รวมทั้งสิ้น 27 หลักสูตร

ในส่วนของผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง มีผลการดำเนินงาน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ตามแผนภูมิต่อไปนี้

2.2.2 สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) มีวิสัยทัศน์มุ่งสู่การเป็นองค์กรนำในการเสนอแนะนโยบายเศรษฐกิจด้านการคลังการเงินในเชิงรุก เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

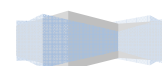
1. การบริหารเศรษฐกิจที่ยั่งยืน
2. การพัฒนาสังคมอย่างมีคุณภาพ
3. ปรับระบบบริหารจัดการ ประสิทธิภาพ ความทันสมัย และความโปร่งใสในการทำงาน สศค. มีผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

สศค. จัดทำประมาณการรายได้รัฐบาลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ติดตามการจัดเก็บรายได้รัฐบาลปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เป็นรายเดือน เพื่อใช้ในการคาดการณ์รายได้รัฐบาล และเป็นข้อมูลในการบริหารการกู้เงินและบริหารสภาพคล่องของเงินคลังในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาวินัยทางการเงินการคลังระดับมหภาคของประเทศ และจัดทำประมาณการเศรษฐกิจไทย พัฒนาระบบบริหารจัดการและติดตามภาวะเศรษฐกิจมหภาคในด้านต่างๆ จัดทำทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจรายวันและรายสัปดาห์ รวมทั้งให้คำปรึกษาด้านเศรษฐกิจการคลังในต่างประเทศ

นอกจากนี้ สศค. ได้ดำเนินการร่วมกับกรมบัญชีกลาง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะในการศึกษาข้อมูลและแนวทางเพื่อจัดทำกฎหมายการเงินการคลังของรัฐ เพื่อกำหนดกรอบวินัยการเงินการคลังโดย ณ สิ้นปีงบประมาณอยู่ในขั้นตอนของการร่างกฎหมาย

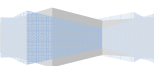
สำหรับในเรื่องการประเมินภาวะผูกพันทางการคลังจากรัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน โดยวิธี Value-at-Risk ได้มีการประมาณการหาภาวะสูงสุดที่จะเกิดขึ้นกับฐานะการเงิน เพื่อประเมินภาระต่อประมาณสูงสุดที่อาจจะเกิดขึ้นว่ามีจำนวนเท่าใด เพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงินซึ่งอาจจะตกเป็นภาระทางการคลัง

ในด้านการสร้างความโปร่งใสทางการคลังและการส่งเสริมธรรมาภิบาล สศค. เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการขอเข้ารับการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล ด้านความโปร่งใสทางการคลังกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และได้ดำเนินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39

นอกจากนี้ สศค. ได้จัดทำมาตรการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยการสนับสนุนด้านการเงินแก่ SMEs ผ่านช่องทางของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ 5 แห่งที่อยู่ในกำกับของกระทรวงการคลัง

เพื่อสร้างความเข้มแข็งและโปร่งใสให้กับตลาดเงิน พร้อมกับสนับสนุนให้องค์กรธุรกิจ และประชาชนในทุกภาคของประเทศไทยมีโอกาสและช่องทางที่จะเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ สศค. ได้จัดทำแผนแม่บทและจัดทำนโยบายที่เกี่ยวข้อง เช่น

- การจัดทำร่างแผนแม่บทการเงินระดับฐานราก เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรทางการเงินระดับฐานรากให้มี เสถียรภาพ ยั่งยืน และมีประสิทธิภาพ
- การจัดทำร่างแผนแม่บทการเงินการคลังเพื่อสังคม เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้สังคมสามารถพึ่งตนเองได้อย่างเข้มแข็ง ยั่งยืน มีภูมิคุ้มกัน และมีคุณภาพ
- การพัฒนาและส่งเสริมการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยกับประชาชนผู้มีรายได้น้อย ผ่านโครงการบ้าน รอส.
- การจัดทำนโยบายการเคลื่อนย้ายเงินทุน เพื่อจัดทำแผนรองรับการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ ระยะ 5 ปี และจัดทำร่างแผนการจัดการสถานการณ์ฉุกเฉินของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ

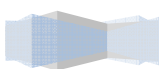
ในด้านการพัฒนาตลาดทุน ทั้งตลาดตราสารทุนและตราสารหนี้ให้เป็นแหล่งระดมทุนระยะยาวขององค์กรธุรกิจทุกขนาด ณ สิ้นปีงบประมาณ อยู่ระหว่างการยกร่างแผนพัฒนาตลาดทุนไทย ซึ่งประกอบด้วย การแปรรูปตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเปิดเสรีธุรกิจหลักทรัพย์ การผ่อนคลายกฎเกณฑ์การกำกับดูแล การปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุน การปฏิรูปภาษีที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุน การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization) และการปฏิรูปตลาดตราสารหนี้

สศค. ได้ดำเนินนโยบายและโครงการต่างๆ ได้แก่ นโยบายภาษีเพื่อส่งเสริมระบบการออมและการลงทุน โครงการจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบข.) โครงการส่งเสริมการออมภาคสมัครใจ การศึกษาการจัดระบบการออมเพื่อสวัสดิการการชราภาพให้แก่แรงงานนอกระบบ โดยใช้กลไกชุมชน การสำรวจภาวะรายได้และการออมของบุคคล การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาระบบการออมระยะยาวของประเทศไทย” การศึกษาสภาพการณ์ออมในประเทศและการบริหารเงินออมเพื่อการชราภาพ และการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการคุณภาพการออมและการลงทุนของประเทศ”

สศค. ได้ดำเนินการผ่านการเจรจาและการทำข้อตกลงต่างๆ เพื่อการสร้างกลไกความร่วมมือทางการค้าการเงินและการลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจการเงินการคลังที่ถูกต้อง เช่น

- (1) การเจรจาจัดทำความตกลงด้านการลงทุนภายใต้ความตกลงการค้าเสรีในกรอบพหุภาคี ได้แก่ อาเซียน – ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ อาเซียน – จีน อาเซียน – เกาหลี
- (2) การจัดทำความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างประเทศไทยและประเทศต่างๆ
- (3) การเปิดเสรีการค้าสาขาบริการด้านการเงินภายใต้กรอบความตกลงการบริการในอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS) และการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community)
- (4) ความร่วมมือทางการเงินภายใต้กรอบการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซียน+3 (ASEAN Plus Three)

นอกจากนี้ สศค. ได้เสนอให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เพื่อเป็นการจัดสรรรายได้และปฏิรูปโครงสร้างรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังการเงินให้แก่ท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสังคมอย่างมีคุณภาพ

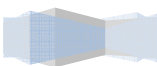
สศค. ได้มีการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการยกระดับคุณภาพชีวิต ดังนี้

- (1) นโยบายภาษีเพื่อส่งเสริมด้านการใช้พลังงาน โดย สศค. เสนอมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติในรถตู้โดยสารปรับอากาศ ส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และสนับสนุนการใช้น้ำมัน E 85
- (2) นโยบายภาษีสนับสนุนนโยบาย “6 มาตรการ 6 เดือนฝ่าวิกฤตเพื่อคนไทยทุกคน” (1 สิงหาคม 2551 – 31 มกราคม 2552)
- (3) นโยบายภาษีเพื่อสนับสนุนด้านสังคม: เสนอนโยบายภาษีเพื่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ และสร้างหลักประกันความมั่นคงและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- (4) การศึกษาเพื่อจัดทำนโยบายภาษีด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำลังดำเนินการร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ.

นอกจากนี้ ยังเสนอแนะนโยบายการคุ้มครองเงินฝากในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 นโยบายประกันภัยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และนโยบายด้านการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ปรับระบบบริหารจัดการ ประสิทธิภาพ ความทันสมัย และความโปร่งใสในการทำงาน

สศค. ได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์อยู่เสมอ โดยในปีงบประมาณที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงโครงสร้างเพื่อให้มีความกระชับ มีประสิทธิภาพ และตอบสนองนโยบายได้อย่างรวดเร็ว และจัดทำโครงการปฏิบัตินิเทศการที่บ้านภายใต้มาตรการประหยัดพลังงานตามนโยบายของรัฐบาล และจัดเวที สศค. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เสนอแนะนโยบาย นักวิชาการ นักธุรกิจ และประชาชน

นอกจากนี้ ได้มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงข้อมูล โดยได้พัฒนาข้อมูลด้านการออมและการลงทุน และระบบติดตามประเมินผลข้อมูล และการพัฒนาระบบ IT ของ สศค. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

สำหรับด้านการพัฒนากฎหมายและแผนนิติบัญญัติ สศค. ได้จัดทำกฎหมายด้านการเงินการคลัง โดยมีกฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว และยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ดังนี้

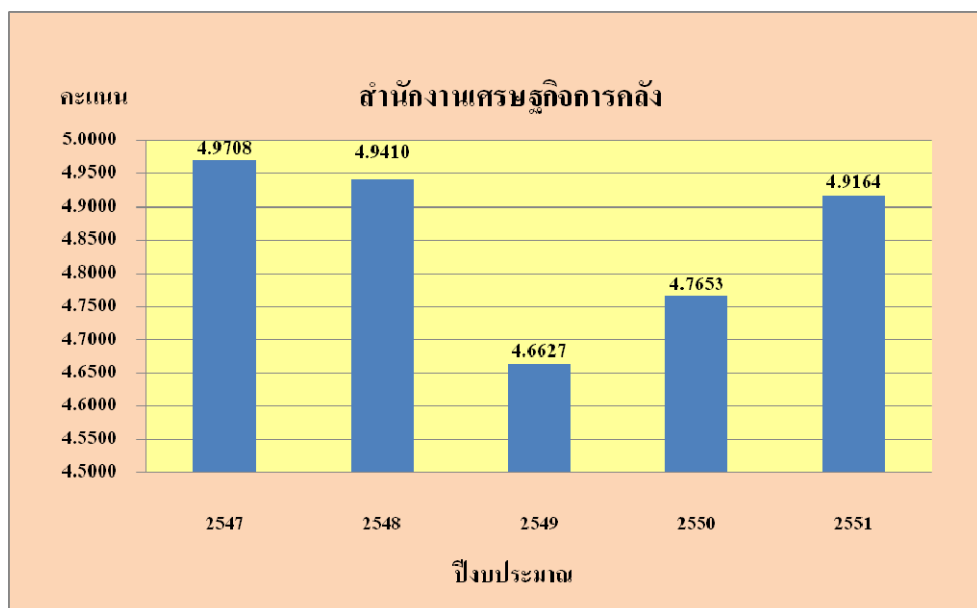
กฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จำนวน 11 ฉบับ เช่น

1. พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551
2. พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551
3. พระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. 2551
4. พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551

ร่างกฎหมายที่อยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน 8 ฉบับ เช่น

1. ร่างพระราชบัญญัติการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.
2. ร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.
3. ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.

ในส่วนของผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สศค. มีผลการดำเนินงานตามแผนภูมิต่อไปนี้

2.2.3 กลุ่มภารกิจด้านรายได้

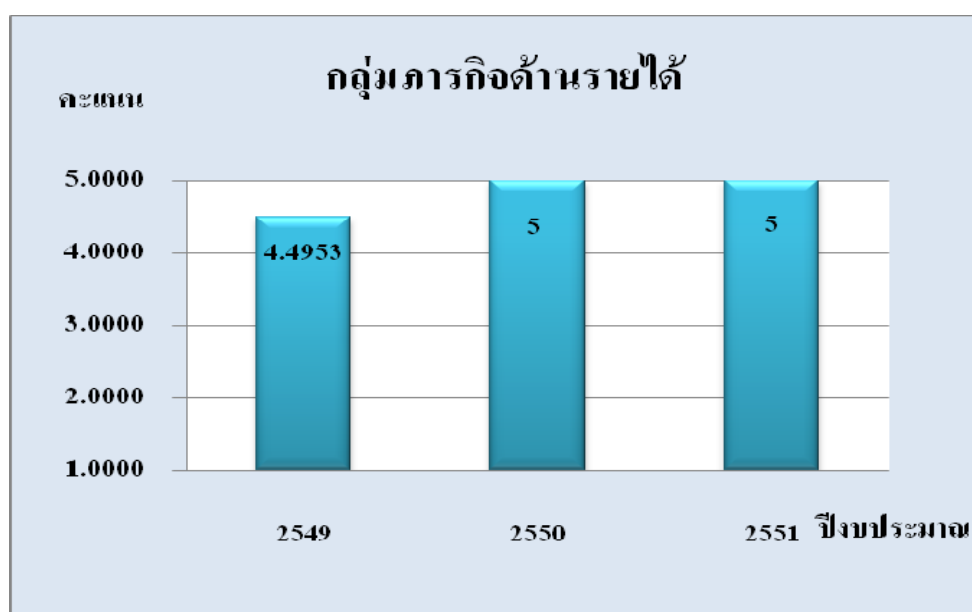
กลุ่มภารกิจด้านรายได้ ประกอบด้วยกรมในสังกัดจำนวน 3 กรม คือ กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต และกรมสรรพากร ซึ่งประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ 3 ประเด็น คือ 1) การสร้างความยั่งยืนทางการคลัง 2) การสนับสนุนการพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างมีคุณภาพ และ 3) การปรับระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และความโปร่งใสในการทำงาน จากประเด็นยุทธศาสตร์ข้างต้น กลุ่มภารกิจด้านรายได้ได้ดำเนินการผ่านตัวชี้วัดการรับรอง การปฏิบัติราชการ ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด และมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 จำนวนภาษีที่สามารถจัดเก็บได้

ตัวชี้วัดที่ 2 ระดับความสำเร็จในการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ของกลุ่มภารกิจด้านรายได้ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องกระบวนการจัดเก็บภาษีไวน์ และรถยนต์ ซึ่งกลุ่มภารกิจสามารถดำเนินการ ได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงได้คะแนนเต็ม 5

ตัวชี้วัดที่ 3 ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ กลุ่มภารกิจมีเป้าหมายให้บุคลากรผ่านเกณฑ์ประเมินความรู้ร้อยละ 100 ซึ่งสามารถดำเนินการได้บรรลุเป้าหมาย จึงได้คะแนนเต็ม 5

โดยกลุ่มภารกิจด้านรายได้ มีผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ เปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา ดังนี้

ในส่วนของผลการดำเนินงานของส่วนราชการภายใต้กลุ่มภารกิจด้านรายได้ ได้แก่ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร มีผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ดังนี้

2.2.3.1 กรมสรรพากร

กรมสรรพากรมีวิสัยทัศน์ในการเป็นองค์กรที่มีระบบมาตรฐานสากล เพื่อบริการประชาชน และเก็บภาษีทั่วถึง เป็นธรรม โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน ดังนี้

1. สร้างฐานภาษีที่ยั่งยืน
2. พัฒนาระบบ ICT เชิงรุก
3. มุ่งสู่การเป็นองค์กรเชิงวิชาการ

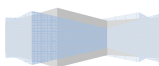
ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 กรมสรรพากรมีผลงานที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างฐานภาษีที่ยั่งยืน

กรมสรรพากรมีผลการดำเนินงานในการจัดเก็บภาษีและขยายฐานการจัดเก็บภาษีสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 มีเป้าหมายในการจัดเก็บภาษี 1,208,800 ล้านบาท จัดเก็บได้ 1,276,247.89 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 105.58 ของเป้าหมาย ซึ่งเป็นการจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการทั้งสิ้น 2,010,329 ราย จากเป้าหมายจำนวน 1,442,000 ราย ทั้งนี้ จากจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมด มีจำนวนผู้ประกอบการที่สำรวจเข้าระบบเพิ่มขึ้น จำนวน 269,710 ราย จากเป้าหมาย 200,000 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 134.86 ของเป้าหมาย

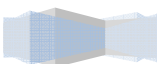
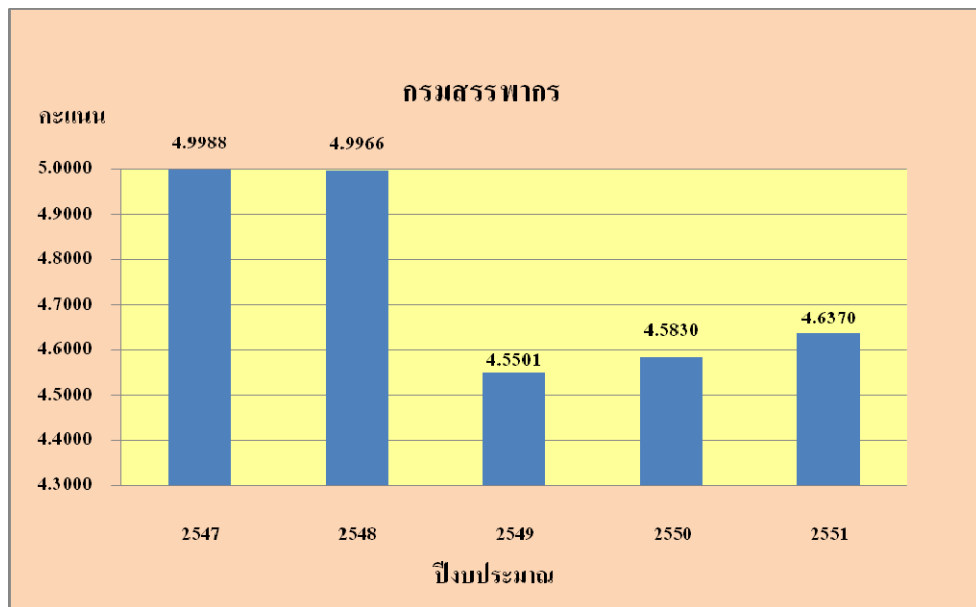
นอกจากนี้ กรมสรรพากรยังได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีหรือรายงานแสดงรายได้ ณ สถานที่ประกอบการแก่ผู้ประกอบการที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและมีได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 53,874 ราย

ยุทธศาสตร์ที่ 2-3 พัฒนาระบบ ICT เชิงรุก และมุ่งสู่การเป็นองค์กรเชิงวิชาการ

กรมสรรพากรสามารถพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้เป็นไปตามเป้าหมายจำนวน 7 ระบบ ได้แก่ ระบบใบผ่านภาษีอากรของต่างชาติ ระบบบริหารวัสดุคงคลัง ระบบฐานข้อมูลความรู้สำหรับให้บริการข้อมูลสรรพากร (Call Center) ระบบวิเคราะห์ผลการจัดเก็บภาษีอากร ระบบประกอบกิจการค้าทองคำ ระบบกำกับดูแลพิเศษผู้เสียภาษีขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ระบบสนับสนุนเพื่อควบคุมและติดตามการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในส่วนของผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ กรมสรรพากรมีผลการดำเนินงานตามแผนภูมิต่อไปนี้

2.2.3.2 กรมสรรพสามิต

กรมสรรพสามิตมีวิสัยทัศน์ในการบูรณาการจัดเก็บภาษีที่มีมาตรฐาน โปร่งใส และเป็นธรรม ด้วยระบบงานที่ทันสมัย เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ

1. จัดเก็บภาษีเพื่อเสริมฐานะการคลังที่ยั่งยืน
2. สร้างความเป็นธรรมและความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ
3. บริหารจัดการองค์กรให้มีมาตรฐานและทันสมัย ตามหลักธรรมาภิบาล

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 กรมสรรพสามิตมีผลงานที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

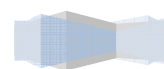

ยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดเก็บภาษีเพื่อเสริมฐานะการคลังที่ยั่งยืน

กรมสรรพสามิตสามารถจัดเก็บภาษีได้ทั้งสิ้นจำนวน 278,312 ล้านบาท เปรียบเทียบเป้าหมาย จำนวน 292,800 ล้านบาท ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 4.95 ซึ่งเป็นผลจากเนื่องมาจากผลกระทบของนโยบาย “6 มาตรการ 6 เดือนฝ่าวิกฤตเพื่อคนไทยทุกคน” ซึ่งมีการลดอัตราภาษีสรรพสามิต ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราภาษี (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2551

อย่างไรก็ตาม กรมสรรพสามิตปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายสรรพสามิตได้สูงกว่าเป้าหมายร้อยละ 56.92 ของเป้าหมาย 24,894 คดี และจัดเก็บค่าปรับเปรียบเทียบคดีได้เกินเป้าหมายร้อยละ 83.34 ของเป้าหมาย 169,003,865 บาท

นอกจากนี้ กรมสรรพสามิตได้เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตโดยการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และจัดทำบัญชีต้นทุนต่อหน่วยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความเป็นธรรมและความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ

กรมสรรพสามิตได้สำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการเพื่อให้เกิดการพัฒนางานให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้สำรวจด้านผู้ให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพการให้บริการ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจร้อยละ 80.95 ต่อการให้บริการของกรมสรรพสามิต

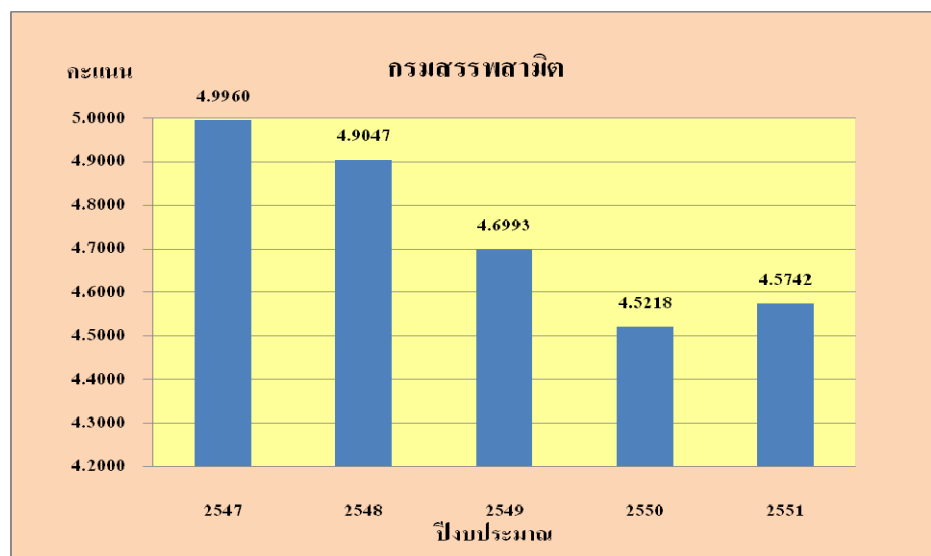
ยุทธศาสตร์ที่ 3 บริหารจัดการองค์กรให้มีมาตรฐานและทันกับสมัย ตามหลักธรรมาภิบาล

กรมสรรพสามิตดำเนินการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยดำเนินการฝึกอบรมจำนวน 80 หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 166.66 ของเป้าหมายจำนวน 50 หลักสูตร โดยมีผู้ฝึกอบรมจำนวน 5,103 คน คิดเป็นร้อยละ 213.45 ของเป้าหมาย 1,628 คน

เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ กรมสรรพสามิตได้จัดทำการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐตามเกณฑ์การประเมินผลได้ในระดับ 5 โดยมีการส่งรายงานการประเมินองค์กรด้วยตนเองภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2551 และจัดทำรายงานการประเมินองค์กรด้วยตนเองครบถ้วน

นอกจากนี้ กรมสรรพสามิตยังนำค่านิยม S-M-I-L-E มาใช้ในหน่วยงานต้นแบบจำนวน 10 หน่วยงานเพื่อปรับสร้างวัฒนธรรมองค์กร

ในส่วนของผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ กรมสรรพสามิตมีผลการดำเนินงานตามแผนภูมิต่อไปนี้

2.2.3.3 กรมศุลกากร

กรมศุลกากรมีวิสัยทัศน์ในการเป็นศุลกากรมาตรฐานโลก เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศและปกป้องสังคม โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

1. พัฒนาระบบงานศุลกากรให้เป็นมาตรฐานโลก
2. พัฒนามาตรการทางศุลกากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ
3. พัฒนาศักยภาพการควบคุมทางศุลกากรด้วยมาตรฐานสากล
4. บริหารจัดการระบบจัดเก็บภาษีโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

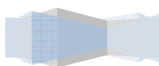

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 กรมศุลกากรมีผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบงานศุลกากรให้เป็นมาตรฐานโลก

กรมศุลกากรได้ดำเนินการ ดังนี้

- บริการให้ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำร้องขอจำแนกประเภทพิกัดอัตราศุลกากรล่วงหน้าสำหรับของใดๆ ที่ประสงค์จะนำเข้าหรือส่งออก ก่อนที่จะมีการนำเข้าหรือส่งออกไม่น้อยกว่า 30 วันทำการ
- พัฒนาระบบข้อมูลอ้างอิงด้านพิกัดศุลกากร เพื่อให้เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องได้มีฐานข้อมูลที่ทันสมัย เป็นไปตามมาตรฐานองค์การศุลกากรโลก (WCO) เพื่อใช้สำหรับอ้างอิงในการจำแนกประเภทพิกัดศุลกากร
- จัดตั้งคณะทำงานติดตามและประเมินผลการกำหนดราคาศุลกากรของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานจัดเก็บรายได้ เพื่อวิเคราะห์ ติดตาม และประเมินผลการกำหนดราคาศุลกากร และเพิ่มประสิทธิภาพการกำหนดราคาศุลกากร ให้เป็นไปตามมาตรฐานองค์การการค้าโลก (WTO)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนามาตรการทางศุลกากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ของประเทศ

กรมศุลกากรได้พัฒนามาตรการทางศุลกากร ดังนี้

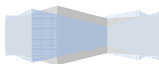
- จัดตั้งการให้บริการระบบ National Single Window (NSW) โดยเชื่อมโยงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารระหว่างกรมศุลกากร และหน่วยงานที่ออกใบอนุญาต/ใบรับรองต่างๆ จำนวน 28 หน่วยงาน เพื่อช่วยลดขั้นตอนการดำเนินงาน ลดต้นทุน และประหยัดเวลาให้แก่ผู้นำเข้า/ส่งออก
- จัดตั้งคณะทำงานดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ กฎหมายและระเบียบปฏิบัติศุลกากรด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรที่เหมาะสมกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ และศึกษาความเป็นไปได้ของการพัฒนาเขตเศรษฐกิจและการผลิตร่วมกัน (Co-Production) ในอนุภูมิภาคกลุ่มลุ่มแม่น้ำโขง (GMS)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพการควบคุมทางศุลกากรด้วยมาตรฐานสากล

กรมศุลกากรได้พัฒนาระบบการควบคุมทางศุลกากร ดังนี้

- ติดตั้งระบบโทรทัศน์วงจรปิดและระบบเทคโนโลยีอื่นที่เหมาะสมกับการควบคุมทางศุลกากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร ป้องกันการลักลอบนำเข้า-ส่งออกสินค้า
- จัดทำระบบวิเคราะห์ข้อมูลด้วยอิเล็กทรอนิกส์สำหรับระบบ Intelligence เพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามตามด่านศุลกากรต่างๆ โดยจะมีการปรับปรุงฐานข้อมูลให้ทันต่อสถานการณ์ของส่วนภูมิภาคแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านสืบสวนและปราบปรามนำไปใช้ศึกษา ก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เป้าหมาย

- พัฒนาระบบ Profile โดยการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการเลือกตรวจสินค้าขาเข้าให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อเลือกตรวจสินค้าโดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่มีความเสี่ยงสูง เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ แต่ยังคงไว้ซึ่งการควบคุมทางศุลกากร และการปกป้องสังคมจากสินค้าที่ไม่พึงปรารถนา
- รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์แนวโน้มการนำเข้า/ส่งออกสารเคมีตั้งต้นที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2548-2551

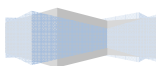
ยุทธศาสตร์ที่ 4 บริหารจัดการระบบจัดเก็บภาษีโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กรมศุลกากรดำเนินการตามยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้

- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ โดยทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ของกรมศุลกากรดำเนินการแบบบูรณาการร่วมกันเพื่อเร่งรัดการจัดเก็บรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมาย ส่งผลให้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 กรมศุลกากรสามารถจัดเก็บรายได้ศุลกากรสุทธิ ได้สูงกว่าประมาณการร้อยละ 13.49

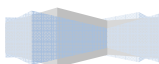
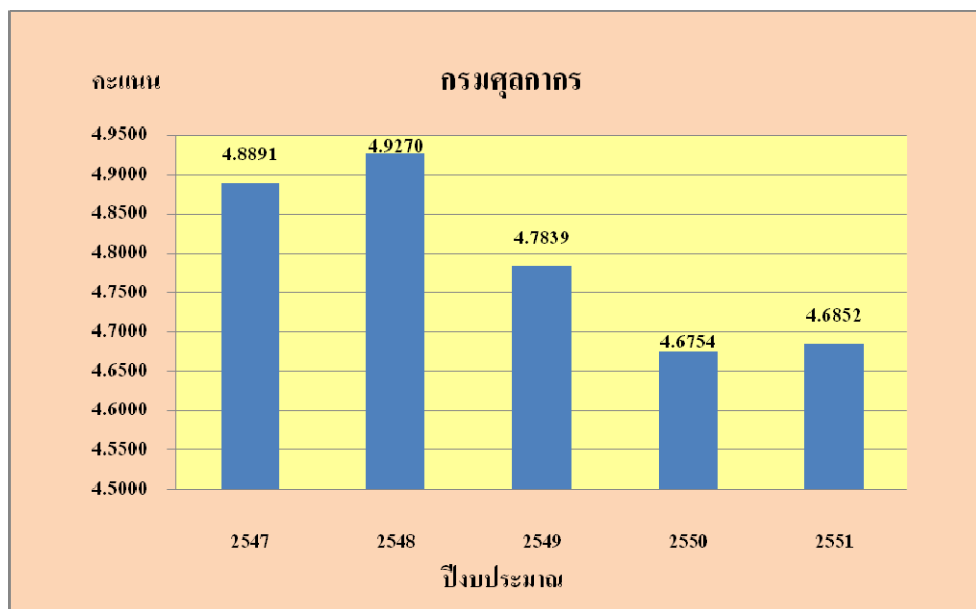

- ให้บริการนำเข้า-ส่งออกด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยกรมศุลกากรได้นำระบบพิธีการศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ (e-Customs) มาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าลดขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการศุลกากรให้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพการบริการศุลกากรให้เป็นไปตามมาตรฐานโลก และช่วยให้ผู้รับบริการสามารถเคลื่อนย้ายสินค้าออกจากอารักขาของศุลกากรได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ช่วยลดเวลาและลดค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้รับบริการ

- ประสานงานกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จัดทำฐานข้อมูลพันธุ์พืชตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 โดยกำหนดรูปแบบฐานข้อมูลและพิจารณาประเภทพืชที่หายากเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรและผู้ประกอบการใช้ตรวจสอบชนิดสินค้า ประเภทพืชฯ และรหัสสถิติ ตลอดจนเงื่อนไข หรือข้อจำกัดในการนำเข้า-ส่งออกสินค้า
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับผู้ประกอบการโดยการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดแนวทางการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการตามความเหมาะสมของแต่ละหน่วยงาน และจัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมือระหว่างศุลกากรกับภาคเอกชน เพื่อการพัฒนาการให้บริการศุลกากรที่เหมาะสม ให้ภาคเอกชนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความ-คิดเห็นต่อการดำเนินงานของกรมศุลกากร เพื่อพัฒนาการให้บริการแบบมีส่วนร่วม มีความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับภาคเอกชน

กรมศุลกากรมีผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ตามแผนภูมิต่อไปนี้

2.2.4 กลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน ประกอบด้วยกรมในสังกัดจำนวน 2 กรม คือ กรมบัญชีกลาง และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ซึ่งประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ 1) การกำกับดูแลทางการเงินและการบัญชีภาครัฐ 2) การให้บริการทางการเงินการคลัง 3) การบริหารจัดการหนี้สาธารณะให้มีต้นทุนต่ำภายใต้กรอบความเสี่ยงที่เหมาะสม และ 4) การพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ ให้เป็นศูนย์กลางระดมทุนในระดับภูมิภาค

จากประเด็นยุทธศาสตร์ข้างต้น กลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สินได้ดำเนินการผ่านตัวชี้วัดการรับรองการปฏิบัติราชการ ซึ่งประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 จำนวนส่วนราชการเป้าหมายที่มีการจัดทำบัญชีต้นทุนต่อหน่วย เป้าหมาย 142 หน่วยงาน

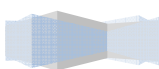
ตัวชี้วัดที่ 2 ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน เป้าหมายร้อยละ 74

ตัวชี้วัดที่ 3 ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายรวม เป้าหมายร้อยละ 94

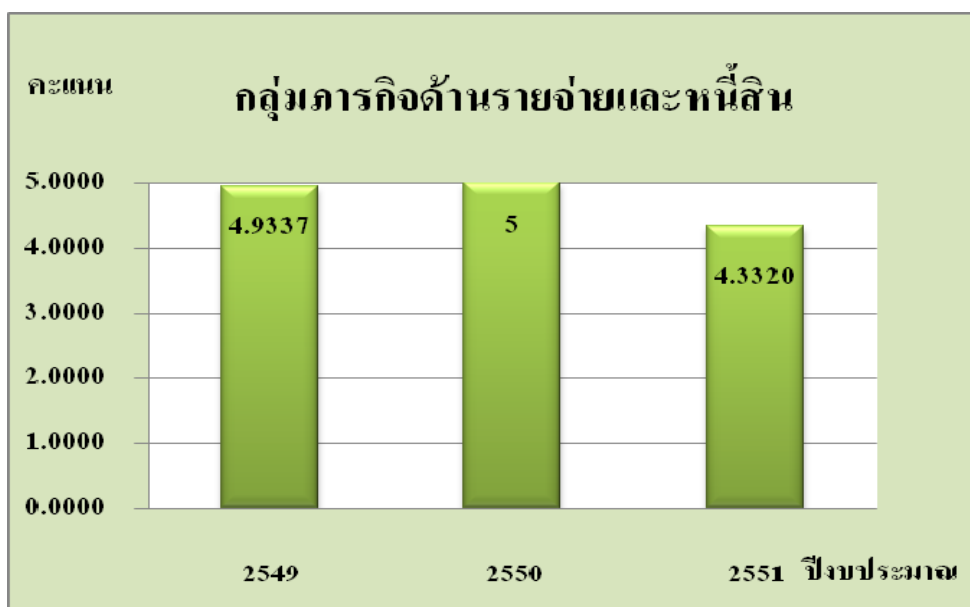
ตัวชี้วัดที่ 4 จำนวนสำนักงานคลังจังหวัดที่สามารถจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล GPP ปี 2549 ได้แล้วเสร็จครบถ้วน โดย สศช. ให้การรับรองและนำไปใช้งาน เป้าหมาย 48 คลังจังหวัด

ตัวชี้วัดที่ 5 ภาระหนี้ต่องบประมาณ เป้าหมาย ร้อยละ 21.45

ตัวชี้วัดที่ 6 ระดับความสำเร็จในการออกพันธบัตรรัฐบาลเพื่อใช้เป็นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง โดยมีเป้าหมายในการออกพันธบัตรรุ่นอายุ 5 ปี และ 10 ปี ให้มี Outstanding วงเงินไม่น้อยกว่า 48,000 ล้านบาท รุ่นอายุ 15 ปี ให้มี Outstanding วงเงินไม่น้อยกว่า 20,000 ล้านบาท และรุ่น 20 ปี ให้มี Outstanding วงเงินไม่น้อยกว่า 20,000 ล้านบาท

โดยกลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน มีผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ดังนี้

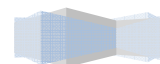
ในส่วนของผลการดำเนินงานของส่วนราชการภายใต้กลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน ได้แก่ กรมบัญชีกลาง และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ มีผลการดำเนินงานในปีงบประมาณที่ผ่านมา ดังนี้

2.2.4.1 กรมบัญชีกลาง

กรมบัญชีกลางมีวิสัยทัศน์เป็นองค์กรนำในการบริหารการเงินภาครัฐ และสนับสนุนการบริหารเศรษฐกิจการเงินการคลังของจังหวัด โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

1. การกำกับดูแลทางการเงินภาครัฐ (Regulator)
2. การให้บริการทางการเงินภาครัฐ (Service Provider)

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 กรมบัญชีกลางมีผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

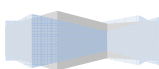

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การกำกับดูแลทางการเงินภาครัฐ (Regulator)

ในการกำกับดูแลทางการเงินภาครัฐ กรมบัญชีกลางมีผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์นี้ แบ่งเป็น 8 ด้าน คือ

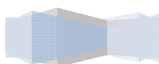
- **ด้านที่ 1 ด้านกฎหมายการคลัง** พัฒนากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและหลักเกณฑ์ด้านการเงินการคลังที่อยู่ในความรับผิดชอบ จำนวน 10 ฉบับ
- **ด้านที่ 2 ด้านบัญชีภาครัฐ** พัฒนามาตรฐานด้านการบัญชีภาครัฐโดยวางแผนปฏิบัติการทางบัญชีเกี่ยวกับระบบสินทรัพย์ถาวรในระบบ GFMIS และวางหลักเกณฑ์วิธีการคำนวณต้นทุนผลผลิตซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้
- **ด้านที่ 3 ด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ** พัฒนาระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐผ่านการร่างกฎหมาย หลักเกณฑ์ และรายงานการศึกษาต่างๆ ได้แก่ ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ร่างหลักเกณฑ์การเพิกถอนการเป็นผู้ทำงาน หลักเกณฑ์การปฏิบัติในการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รายงานการประเมินมาตรฐานการจัดซื้อโดยรัฐในระดับหน่วยงาน รายงานการศึกษาโครงสร้างระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐของประเทศญี่ปุ่น และรายงานการศึกษาโครงสร้างระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐของประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์

- **ด้านที่ 4 ด้านการตรวจสอบภายใน** กำหนดนโยบาย สร้างมาตรฐาน ระเบียบ พัฒนาองค์ความรู้และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานตรวจสอบภายในที่เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างระบบการตรวจสอบภายในภาครัฐให้เข้มแข็ง ผ่านกระบวนการประเมินผลระบบการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงของส่วนราชการ การติดตามผลการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการ การจัดอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตรผู้ตรวจสอบภายในภาครัฐให้แก่ส่วนราชการ และการเสริมสร้างระบบคุณภาพงานตรวจสอบภายในของส่วนราชการ

- **ด้านที่ 5 ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ** จัดทำกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าตอบแทนและสวัสดิการ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคลากรภาครัฐและครอบครัว เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

- **ด้านที่ 6 ด้านเงินนอกงบประมาณ** วางแนวทางการจัดตั้งทุนหมุนเวียน และแนวปฏิบัติการจัดทำรายงานรายรับและการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณ
- **ด้านที่ 7 ด้านลูกจ้าง** จัดทำหลักเกณฑ์/คู่มือ/แนวทางปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติ/หนังสือข้อความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างของส่วนราชการ
- **ด้านที่ 8 ด้านละเมิดและแพ่ง** พัฒนาและปรับปรุงแนวทาง ตลอดจนกระบวนการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การให้บริการทางการเงินภาครัฐ (Service Provider)

กรมบัญชีกลางได้มีการดำเนินงานภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้

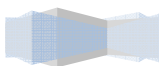
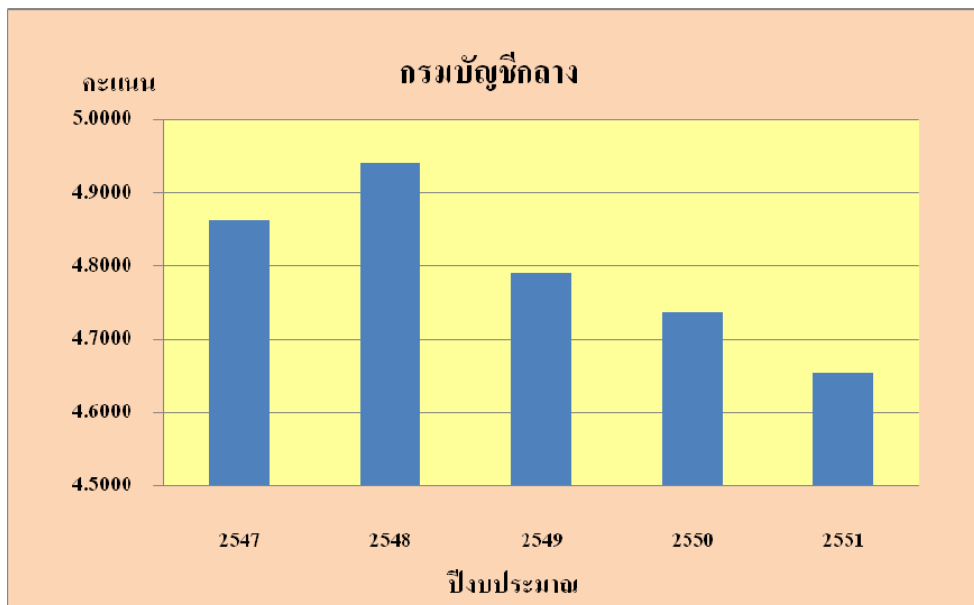
- จัดระบบงานบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (ส่วนขยายระยะที่ 2) และจัดอบรมหลักสูตรงบประมาณ บัญชี การเงิน และจัดซื้อจัดจ้างในระบบงานการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับส่วนราชการในส่วนภูมิภาคให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- สร้างระบบฐานข้อมูลการคลังและเศรษฐกิจของจังหวัด (Data Base CFO) นอกจากนี้ สำนักงานคลังจังหวัดทั้ง 75 สำนักงานสามารถจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล GPP ปี พ.ศ. 2549 ได้แล้วเสร็จครบถ้วน ซึ่งได้รับการรับรองและนำไปใช้งานโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- กรมบัญชีกลางได้ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการให้บริการรับ-จ่ายเงินแก่หน่วยงานภาครัฐ ทำให้ส่วนราชการสามารถยื่นเรื่องขอรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญของผู้ที่พ้นจากราชการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-pension) ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- สร้างฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและเร่งรัดการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ประมาณการ และรายงานผลเงินสดรับ-จ่าย และฐานะเงินคงคลังบัญชีที่ 1 เป็นรายปี รายไตรมาส และรายวัน นอกจากนี้ สามารถเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ รายจ่ายลงทุนได้สูงกว่าเป้าหมายโดยอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย ลงทุนคิดเป็นร้อยละ 78.71 จากเป้าหมายที่วางไว้ คือ ร้อยละ 74 ขณะที่ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายรวมต่ำกว่าเป้าหมาย โดยการเบิกจ่าย คิดเป็นร้อยละ 92.32 จากเป้าหมายที่วางไว้ คือ ร้อยละ 94
- จัดอบรมบุคลากรภาครัฐด้านการเงินการคลังเพื่อเสริมสร้างความรู้และพัฒนา จิตสมรรถนะของบุคลากร

ในส่วนของผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ กรมบัญชีกลางมี ผลการดำเนินงานตามแผนภูมิต่อไปนี้

2.2.4.2 สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) เป็นองค์กรที่ได้รับความน่าเชื่อถือในระดับสากล ในการเสนอแนะนโยบายและดำเนินการก่อหนี้และบริหารหนี้สาธารณะ โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประเทศ มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และมีบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

1. การบริหารจัดการหนี้สาธารณะในเชิงรุก (Pro-active Debt Management)
2. การพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศให้เป็นศูนย์กลางระดมทุนในระดับภูมิภาค
3. การจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน
4. การพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ

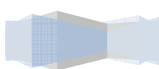
ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 สบน. มีผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการหนี้สาธารณะในเชิงรุก (Pro-active Debt Management)

สบน. ได้ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้

● การบริหารจัดการหนี้สาธารณะในภาพรวม

สบน. ดำเนินการตามกรอบแผนการบริหารหนี้สาธารณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ทั้งสิ้น 794,846.15 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 80.35 ของแผนการบริหารหนี้สาธารณะ โดยสามารถจัดหาเงินกู้เพื่อใช้จ่ายตามแผนงานที่กำหนดไว้ และใช้การบริหารหนี้สาธารณะเชิงรุกเพื่อลดต้นทุนการกู้เงินและลดภาระดอกเบี้ยโดยการชำระหนี้คืนก่อนครบกำหนดและปรับโครงสร้างหนี้ ทำให้สามารถลดยอดหนี้คงค้างได้ 50,007.03 ล้านบาท ลดภาระดอกเบี้ยและประหยัดดอกเบี้ยได้ 2,150.88 ล้านบาท

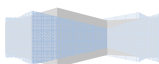

- การดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และกำหนดตัวชี้วัดในการบริหารหนี้และความเสี่ยง

สบน. ได้จัดทำ Portfolio Benchmark เพื่อเป็นแนวทางและกรอบการบริหารจัดการหนี้สาธารณะ ตลอดจนการประเมินความเสี่ยงทางการเงินที่มีผลกระทบต่อภาระหนี้สาธารณะในภาพรวม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 Portfolio Benchmark ของ สบน. มีทั้งหมด 4 ตัว ประกอบด้วย

- 1) สัดส่วนหนี้ในประเทศต่อหนี้ต่างประเทศ (Domestic: External) เท่ากับ ร้อยละ 80 ต่อ 20
- 2) สัดส่วนหนี้ต่างประเทศสกุลเงินต่าง ๆ (Currency Mix) โดยเป็นหนี้สกุลเงินเยน ร้อยละ 45 สกุลเงินเหรียญสหรัฐ ร้อยละ 40 และสกุลเงินยูโร ร้อยละ 15
- 3) สัดส่วนหนี้ระยะสั้นต่อหนี้ระยะยาว (Short-term: Long-term) โดยเป็นการกำหนดเพดานหนี้ระยะสั้นไว้ที่ 250,000 ล้านบาท
- 4) สัดส่วนหนี้ที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ต่อหนี้ที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว (Fixed: Floating) เท่ากับร้อยละ 85 ต่อ 15

นอกจากนี้ สบน. ยังได้พัฒนาแบบจำลองบริหารความเสี่ยง (Risk Model) ระยะที่ 2 สำเร็จ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และประเมินต้นทุนและความเสี่ยงของ สบน. ซึ่งจะมีประโยชน์อย่างยิ่งการประเมินสถานการณ์ให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารหนี้สาธารณะและวิเคราะห์ผลของนโยบายการบริหารหนี้สาธารณะที่กำหนด รวมถึงตัวชี้วัดความเสี่ยงต่างๆ ที่ได้ยังเป็นตัวแปรสำคัญต่อการกำหนดกรอบการบริหารหนี้สาธารณะโดยรวม

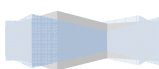
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศให้เป็นศูนย์กลางระดมทุน ในระดับภูมิภาค

สบน. ได้ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้

- ออกพันธบัตร Benchmark อย่างเป็นระบบมาตั้งแต่เดือนมกราคม 2549 เป็นต้นมา โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้มีการออกพันธบัตรเพื่อให้เป็นพันธบัตร Benchmark ในรูปแบบใหม่ โดยปรับเปลี่ยนรุ่นอายุพันธบัตร และลดความถี่ในการประมูลพันธบัตร และปรับเพิ่มวงเงินของการประมูลพันธบัตร Benchmark เพื่อเพิ่มอัตรการหมุนเวียน (Turnover Ratio) ของพันธบัตรรัฐบาลไทย

- ออกพันธบัตรออมทรัพย์ 12 รุ่น อายุ 3 ปี วงเงินรวม 6,000 ล้านบาท โดยมีอัตราผลตอบแทนอ้างอิงของรัฐบาลในช่วงอายุที่ออกบวกด้วยส่วนต่างไม่เกินร้อยละ 15 ของอัตราผลตอบแทน และนอกจากนี้ สบน. ยังได้มีการออกพันธบัตรออมทรัพย์พิเศษรุ่นอายุ 2 ปี เพื่อส่งเสริมการออมของผู้สูงอายุ วงเงิน 12,000 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3.60 ต่อปี
- ให้นิติบุคคลต่างประเทศมาออกตราสารหนี้สกุลเงินบาทในประเทศไทยโดยมีนิติบุคคลต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตออกพันธบัตรหรือหุ้นกู้สกุลเงินบาทรวมทั้งสิ้นเป็นวงเงิน 101,400 ล้านบาท
- แก้ไขพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 เป็นพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 โดยมีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ คือ ทำให้มีช่องทางการออกพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้นจากช่องทางการปรับโครงสร้างหนี้ การให้กู้ต่อ และการกู้เพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ ดังนี้

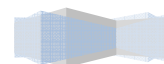

(1) กระทรวงการคลังสามารถทยอยกู้เงินเป็นการล่วงหน้าได้ไม่เกินสิบสองเดือนก่อนวันที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ในกรณีที่มีหนี้สาธารณะซึ่งจะทำการปรับโครงสร้างหนี้เป็นจำนวนมากและเห็นว่าไม่สมควรกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ดังกล่าวในคราวเดียวกัน ทำให้ สบง. สามารถออกพันธบัตรที่มีขนาดใหญ่ขึ้นได้โดยจะช่วยลดความเสี่ยงในการปรับโครงสร้างหนี้และยังทำให้สามารถแก้ปัญหาปริมาณพันธบัตรออมทรัพย์ที่จะครบกำหนดในปี พ.ศ. 2555 ในจำนวนที่สูงมากได้

(2) กระทรวงการคลังสามารถกู้เงินเพื่อให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินของรัฐกู้ต่อเพื่อนำเงินไปใช้ตามแผนงานที่มีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประหยัดและทำให้การบริหารหนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการให้กู้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(3) กระทรวงการคลังสามารถกู้เงินเพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศได้ โดยการออกตราสารหนี้เพื่อใช้ในการสร้างอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงในตลาด เนื่องจากตราสารหนี้ที่สามารถใช้เป็นอัตราอ้างอิงได้จะต้องมีสภาพคล่อง สามารถซื้อขายได้ง่าย ราคาของตราสารหนี้จึงจะสามารถสะท้อนถึงอุปทานและอุปสงค์ในตลาดได้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด การแก้พระราชบัญญัติในครั้งนี้เป็นสร้างเชื่อมั่นให้แก่ผู้ร่วมตลาดไม่ว่าจะเป็นนักลงทุนหรือผู้ระดมทุนว่าจะมีอุปทานพันธบัตรรัฐบาลในตลาดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอแม้รัฐบาลจะดำเนินนโยบายการคลังแบบสมดุลหรือเกินดุล ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาตลาดเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก

(4) ให้กระทรวงการคลังจัดตั้งกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ โดยนำเงินที่ได้จากการออกพันธบัตรเพื่อปรับโครงสร้างหนี้และเพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศมาใช้จ่ายเพื่อเป็นการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศได้

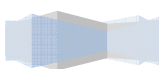

- คำเนินการจัดตั้งกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ ตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 เพื่อรองรับการดำเนินงานตามภารกิจของกองทุนฯ ซึ่งกองทุนฯ นี้จัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารเงินที่ได้รับจาก (1) การกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะในกรณีที่มีจำนวนเงินมาก และไม่สมควรกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างในคราวเดียว กระทรวงการคลังสามารถทยอยกู้เงินเป็นการล่วงหน้าได้ไม่เกิน 12 เดือนก่อนวันที่หนี้ครบกำหนดชำระ และ (2) การกู้เงินเพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศจากการออกพันธบัตร Benchmark เพื่อช่วยลดต้นทุนในการกู้เงินให้น้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมที่ยั่งยืน

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ (Megaprojects) เพื่อเป็นการยกระดับศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และรองรับความต้องการอันเนื่องมาจากความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับและขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล เพื่อทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล กำกับดูแลและเร่งรัดการดำเนินการตามนโยบายการลงทุนภาครัฐ โดยให้กระทรวงการคลัง และสำนักงานประมาณ พิจารณาจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความพร้อมในการดำเนินโครงการ

สบน. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกำกับด้านการเงินและการระดมทุนสำหรับโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐ ได้ร่วมกับคณะกรรมการกำกับด้านการเงินและการระดมทุนฯ พิจารณาทบทวนสถานะโครงการลงทุนของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมดำเนินงาน และประสานงานกับหน่วยงานเจ้าของโครงการในการจัดทำข้อเสนอเพื่อขอรับจัดสรรงบประมาณกลางปี และเงินกู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการลงทุนให้สอดคล้องกับแหล่งเงินทุนรูปแบบการระดมทุน รวมทั้งสถานการณ์ของภาวะเศรษฐกิจ ได้แผนการลงทุนสำหรับโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐปี 2552-2555 ใน 8 สาขา ได้แก่ Mass Transit คมนาคม ทรัพยากรน้ำ การศึกษา สาธารณสุข ที่อยู่อาศัย พลังงาน และโทรคมนาคม โดยรัฐบาลรับภาระการลงทุน 1,160,826 ล้านบาท และรัฐวิสาหกิจรับภาระการลงทุนเอง 567,859 ล้านบาท คิดเป็นวงเงินลงทุนรวม 1,728,685 ล้านบาท

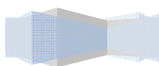

ในส่วนกลยุทธ์การระดมทุน คณะกรรมการกำกับด้านการเงินและการระดมทุนฯ ได้กำหนดกลยุทธ์ในการระดมทุนสำหรับโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่รัฐบาลรับภาระการลงทุนและโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่รัฐวิสาหกิจรับภาระการลงทุนเอง โดยพิจารณาจากผลตอบแทนทางการเงินและผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนในส่วนที่มีผลตอบแทนทางการเงินต่ำและไม่คุ้มค่าในมุมมองของเอกชน รัฐบาลจะเป็นผู้ลงทุน ส่วนที่เหลือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานเจ้าของโครงการเป็นผู้ลงทุน หรืออาจเปิดให้เอกชนร่วมลงทุนในรูปแบบ Public-Private Partnerships (PPPs)

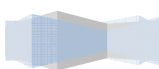
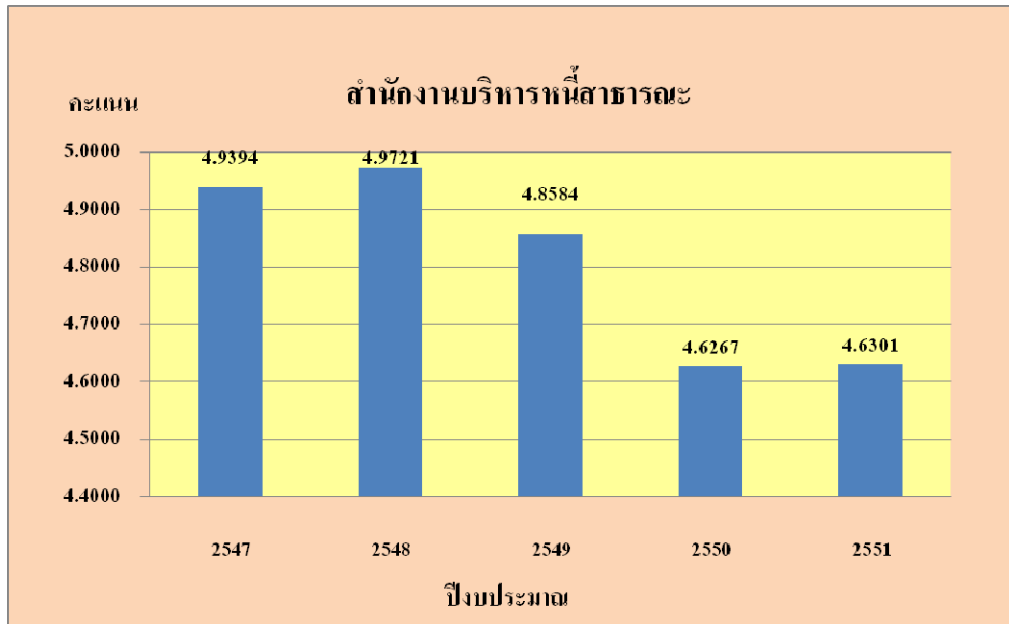
ทั้งนี้ คณะกรรมการกำกับด้านการเงินและการระดมทุนฯ ได้จัดทำแผนการระดมทุนเบื้องต้น สำหรับโครงการลงทุนขนาดใหญ่ในส่วนที่รัฐบาลรับภาระการลงทุน ประกอบด้วยแหล่งเงินลงทุนที่สำคัญ คือ (1) เงินงบประมาณ จำนวน 259,088 ล้านบาท (ร้อยละ 22) (2) เงินกู้ในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 406,309 ล้านบาท (ร้อยละ 35) และ (3) การระดมทุนในรูปแบบอื่นๆ จำนวน 117,109 ล้านบาท (ร้อยละ 10) และอยู่ระหว่างพิจารณาแหล่งเงิน จำนวน 378,239 ล้านบาท (ร้อยละ 33)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ

สบน. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ในการบริหารจัดการหนี้สาธารณะ โดยจัดทำฐานข้อมูลและบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถติดตามและวิเคราะห์สถานะหนี้ในมิติต่างๆ โดยเฉพาะผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศได้อย่างเหมาะสมและทันการณ์ โดยระบบ IT ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับการใช้งานอย่างต่อเนื่องและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การบริหารหนี้สาธารณะของ สบน. มีประสิทธิภาพและความถูกต้องแม่นยำในระดับหนึ่ง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 สบน. มีระบบงานคอมพิวเตอร์ที่สำคัญ ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลหนี้สาธารณะ ระบบบริหารหนี้สาธารณะ ระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Model) ระยะที่ 2 ระบบบริหารความเสี่ยงทางเครดิต ระบบจดทะเบียนและต่อทะเบียนของศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย ระบบ e-Document และระบบ e-Personal

ในส่วนของผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สบน.. มีผลการดำเนินงานตามแผนภูมิต่อไปนี้

2.2.5 กลุ่มภารกิจด้านทรัพย์สิน

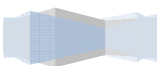
กลุ่มภารกิจด้านทรัพย์สิน ประกอบด้วยกรมในสังกัดจำนวน 2 กรม คือ กรมธนารักษ์ และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ซึ่งในการดำเนินงานได้มีการถ่ายทอดประเด็นยุทธศาสตร์มาจากประเด็นยุทธศาสตร์ระดับกระทรวง ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ประเด็น คือ 1) การบริหารทรัพย์สินภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพในเชิงเศรษฐกิจและสังคม 2) การยกระดับการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจเพื่อให้เป็นองค์กรที่มีพลัง 3) การปรับโครงสร้างการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจและสภาพแวดล้อม 4) การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในรัฐวิสาหกิจ และ 5) การเพิ่มประสิทธิภาพและความทันสมัยในการบริหารจัดการอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม

จากประเด็นยุทธศาสตร์ข้างต้น กลุ่มภารกิจด้านทรัพย์สินได้ดำเนินการผ่านตัวชี้วัด คำรับรองการปฏิบัติราชการ ซึ่งประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 จำนวนที่ดินราชพัสดุที่ได้รับคืนจากส่วนราชการ/หน่วยงาน ซึ่งกลุ่มภารกิจฯ สามารถดำเนินการได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ (100,000 ไร่) คือ 110,508 ไร่ ทำให้ได้คะแนนเต็ม 5 คะแนน

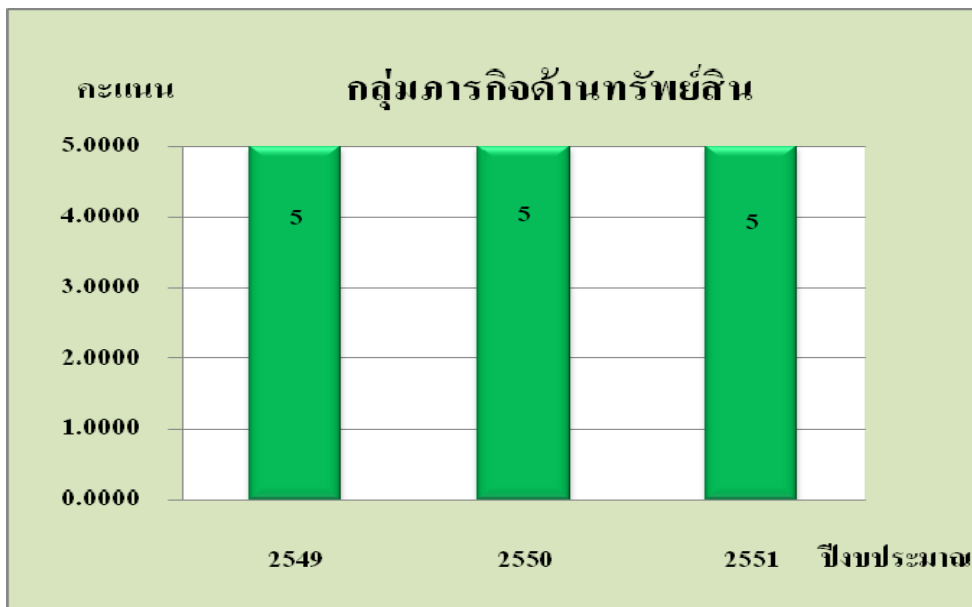
ตัวชี้วัดที่ 2 จำนวนที่ดินราชพัสดุเพื่อสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กลุ่มภารกิจฯ สามารถดำเนินการได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ (1,400 ไร่) คือ 1,512 ไร่ ทำให้ได้คะแนนเต็ม 5 คะแนน

ตัวชี้วัดที่ 3 ระดับความสำเร็จในการจัดทำระบบการพิจารณาให้เงินอุดหนุนบริการสาธารณะของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งได้กำหนดให้กลุ่มภารกิจดำเนินงานใน 3 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษา รูปแบบและแนวทางการให้เงินอุดหนุนบริหารสาธารณะของรัฐวิสาหกิจที่เหมาะสมสำหรับ รัฐวิสาหกิจประเภทสาธารณูปโภคในประเทศไทย 2) จัดทำแนวทางการจัดทำคำขอรับบริการ อุดหนุนสาธารณะสำหรับรัฐวิสาหกิจ และแนวทางการพิจารณาคำขอรับบริการอุดหนุนของ รัฐวิสาหกิจของคณะกรรมการเงินอุดหนุนบริการสาธารณะ และ 3) จัดทำสัมมนาซักซ้อมความ เข้าใจและรับฟังความคิดเห็นจากรัฐวิสาหกิจที่มีต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์ การให้เงินอุดหนุนบริการสาธารณะ และแนวทางการจัดทำคำขอรับบริการอุดหนุนบริการสาธารณะ สำหรับรัฐวิสาหกิจ ซึ่งกลุ่มภารกิจสามารถดำเนินงานได้ครบถ้วนทั้ง 3 ขั้นตอน จึงได้คะแนนเต็ม 5 คะแนน

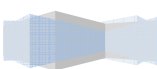

ตัวชี้วัดที่ 4 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแนวทางการเชื่อมโยงระบบบริหารมูลค่า (EVM) กับกระบวนการบริหารจัดการหลัก กลุ่มภารกิจได้ดำเนินการควมถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนด คือ 1) กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานนำระบบบริหารจัดการ เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐศาสตร์มาใช้ในรัฐวิสาหกิจ 2) จัดประชุมชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลต่อรัฐวิสาหกิจ 3) จัดอบรมสัมมนา เพื่อให้ความรู้แก่รัฐวิสาหกิจ 4) กำกับ ดูแล และให้คำปรึกษาแก่รัฐวิสาหกิจ และ 5) ติดตามผลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจและรายงานผลต่อกระทรวงการคลัง ทำให้กลุ่มภารกิจได้คะแนนเต็ม 5 คะแนนสำหรับตัวชี้วัดนี้

จากผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้กลุ่มภารกิจด้านทรัพย์สินได้คะแนนรวม 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งสามารถแสดงผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดฯ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

กลุ่มภารกิจด้านทรัพย์สินประกอบด้วยกรมในสังกัดกระทรวงการคลัง 2 กรม ได้แก่ กรมธนารักษ์ และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

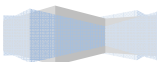

2.2.5.1 กรมธนารักษ์

กรมธนารักษ์มีวิสัยทัศน์เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการทรัพย์สินภาครัฐ เพื่อประโยชน์สูงสุดในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ด้วยระบบที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และ โปร่งใส โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

1. การบริหารทรัพย์สินภาครัฐที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจน
2. การบริหารทรัพย์สินภาครัฐเพื่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี
3. การบริหารทรัพย์สินภาครัฐให้เกิดรายได้และมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
4. การเพิ่มประสิทธิภาพและความทันสมัยในการบริหารจัดการอย่างโปร่งใส และเป็นธรรม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. พ.ศ. 2551 กรมธนารักษ์มีผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารทรัพยากรสัตว์น้ำไปสู่การแก้ไขปัญหาสังคม และความยากจน

ภายใต้โครงการรัฐเอื้อราษฎร์ กรมธนารักษ์ได้นำที่ดินราชพัสดุที่ราษฎร
ครอบครองทำประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายมาจัดให้ราษฎรเช่าอยู่อาศัยหรือเป็นที่ทำ
กิน โดยสามารถดำเนินการได้ 9,152 รายจากเป้าหมาย 8,500 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ
107.67 ของเป้าหมาย

นอกจากนี้ กรมธนารักษ์ได้สนับสนุนการใช้ที่ดินราชพัสดุ เพื่อดำเนิน
โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจน
โดยดำเนินการได้ 1,512 ไร่ จากเป้าหมาย 1,400 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 108.71
ของเป้าหมาย ภายใต้โครงการ ดังต่อไปนี้ (1) โครงการความร่วมมือไทย-จีน จังหวัด
เชียงใหม่ (2) โครงการฟาร์มตัวอย่าง จังหวัดอ่างทอง (3) โครงการแก้มลิง จังหวัดลพบุรี

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี

กรมธนารักษ์ร่วมกับสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) จัดทำบันทึก
ความร่วมมือ “โครงการบ้านมั่นคงในที่ราชพัสดุ” เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัย
และความยากจนของราษฎรในชุมชนแออัด โดยสามารถดำเนินการได้ใน 13 ชุมชน เช่น
ชุมชนออมทรัพย์บ้านหนองมะยางมั่นคง จังหวัดปราจีนบุรี ชุมชนมีชัย จังหวัดหนองคาย
ชุมชนมาบอำมฤต จังหวัดชุมพร ชุมชนสวนผัก กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

นอกจากนี้ กรมธนารักษ์ได้สำรวจที่ราชพัสดุที่อยู่ในความครอบครองดูแลของ ส่วนราชการ และประสานกับผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ เพื่อนำที่ดินเหล่านั้นมาจัดสร้าง สวนสาธารณะ สนามกีฬา ลานกีฬา ห้องสมุด หอศิลป์ เป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ลดมลภาวะและลดอุณหภูมิในอากาศและเพื่อให้ประชาชนได้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่ออกกำลังกาย และสถานที่ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับนโยบาย ของรัฐบาลในการสร้างเสริมสุขภาพและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยดำเนินการได้แล้ว 360 แห่งทั่วประเทศ คิดเป็นร้อยละ 163.64 จากเป้าหมาย 220 แห่ง

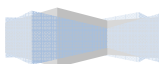
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารทรัพย์สินภาครัฐให้เกิดรายได้และมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

กรมธนารักษ์ดำเนินการตามยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้

- จัดเก็บรายได้จากการบริหารงานด้านที่ราชพัสดุคิดเป็น 2,834 ล้านบาท จากเป้าหมาย 2,730 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 103.81 ของเป้าหมาย
- ประเมินราคาที่ดินทั่วประเทศให้สะท้อนมูลค่าที่แท้จริงของที่ดิน เพื่อใช้เป็นฐาน ในการคำนวณภาษีและค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณากำหนดราคา ที่ดินตามวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงาน

- สำรวจที่ดินที่ยังมิได้ใช้ประโยชน์ หรือเลิกใช้ประโยชน์แล้วแต่ยังมีได้สงคืน ซึ่ง อยู่ในความครอบครองของส่วนราชการ เพื่อขอคืนมาใช้ประโยชน์ในการรองรับ นโยบายแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาขาดแคลนที่ทำกิน ที่อยู่อาศัย และปัญหา สิ่งแวดล้อม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ดำเนินการได้แล้ว 110,508 ไร่ หรือ คิดเป็นร้อยละ 110.51 ของเป้าหมาย 100,000 ไร่

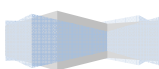
- จัดทำทะเบียนทรัพย์สิน เก็บรักษาทรัพย์สิน และอนุรักษ์ทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดินจำนวน 4,267 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 102.47 ของเป้าหมาย 4,164 ชิ้น
- ผลิตเหรียญกษาปณ์หมุนเวียน 9 ชนิดราคา จำนวน 1,942 ล้านเหรียญ ซึ่งใช้การผลิตเหรียญกษาปณ์หมุนเวียนรูปแบบใหม่ที่มีต้นทุนการผลิตลดลง

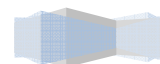
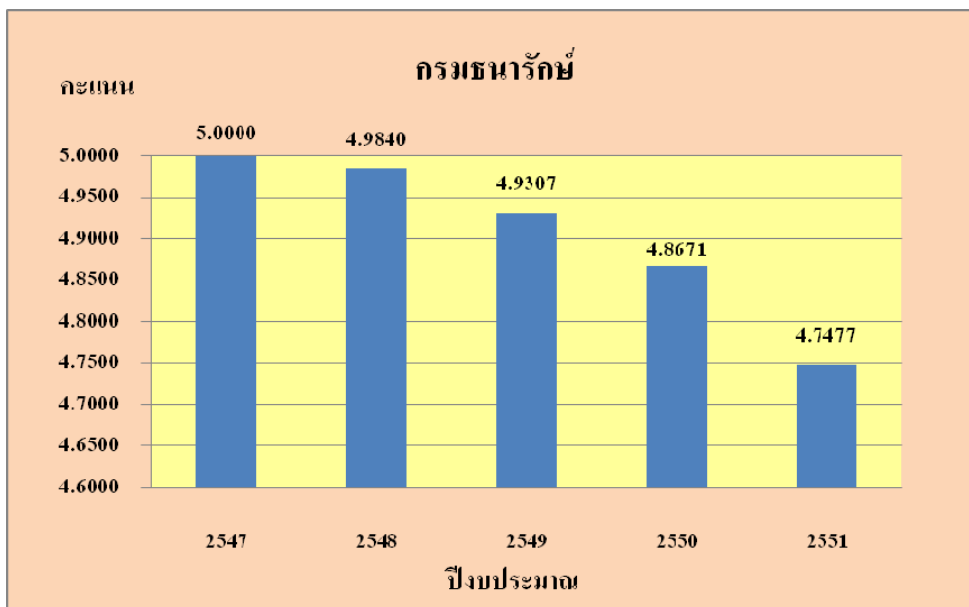
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพและความทันสมัยในการบริหารจัดการ อย่างโปร่งใสและเป็นธรรม

กรมธนารักษ์ได้เพิ่มช่องทางการรับชำระเงินค่าจ่ายแลกเหรียญกษาปณ์ผ่านธนาคารกรุงไทยซึ่งได้เปิดให้บริการแล้ว ตั้งแต่วันที่ 26 มิถุนายน 2551 เป็นต้นมา

นอกจากนี้ กรมธนารักษ์ยังได้จัดทำโครงการปรับปรุงฐานข้อมูลที่ราชพัสดุ โดยนำเทคโนโลยีทางด้าน IT เข้ามาใช้ในการนำฐานข้อมูลจากระบบงานทะเบียนที่ราชพัสดุมาจัดทำทะเบียนที่ราชพัสดุ ซึ่งได้ดำเนินการทดลองนำร่องจัดทำทะเบียนที่ราชพัสดุรูปแบบใหม่ไปแล้ว 3 พื้นที่ คือ กรุงเทพมหานคร เพชรบุรี และชัยนาท โดยดำเนินการได้ 33,458 ทะเบียน จากเป้าหมาย 33,880 ทะเบียน หรือคิดเป็นร้อยละ 98.75 ของเป้าหมาย

ในส่วนของผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ กรมธนารักษ์มี
ผลการดำเนินงานตามแผนภูมิต่อไปนี้

2.2.5.2 สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) มีวิสัยทัศน์ในการเป็นผู้นำในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่ารัฐวิสาหกิจให้เป็นเครื่องมือของรัฐในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจ
2. กำหนดระเบียบ มาตรการ เพื่อสนับสนุนการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ
3. สร้างมูลค่าที่ยั่งยืนให้แก่ทรัพย์สินของรัฐ
4. เพิ่มศักยภาพของ สคร. ให้สามารถให้บริการแก่ผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

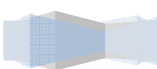

โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 สคร. มีผลงานที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจ

สคร. ได้ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้

- ศึกษารูปแบบและแนวทางการให้เงินอุดหนุนบริการสาธารณะของรัฐวิสาหกิจที่เหมาะสมสำหรับรัฐวิสาหกิจประเภทสาธารณูปโภค โดยได้จัดทำแนวทางการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้เงินอุดหนุนบริการสาธารณะของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2551
- จัดทำกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมของรัฐวิสาหกิจโดยคำนวณจากข้อมูลประกอบการกำไรสุทธิของรัฐวิสาหกิจ จำนวน 21 แห่ง ณ วันที่ 30 กันยายน 2551
- จัดเก็บเงินนำส่งรายได้แผ่นดิน เงินปันผลของรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัด และบริษัทมหาชน จากรัฐวิสาหกิจที่มีกำไร ได้จำนวน 101,430.11 ล้านบาท

- จัดทำกรอบแนวทางในการพัฒนาระบบค่าตอบแทนและแรงจูงใจที่เหมาะสม จัดการสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารด้านทรัพยากรบุคคลของ รัฐวิสาหกิจ และแผนการปฏิบัติ พร้อมทั้งจัดสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็น ผลการศึกษาดังกล่าวจากผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจและจากผู้บริหารด้าน ทรัพยากรบุคคลของรัฐวิสาหกิจ และได้นำเสนอหลักเกณฑ์/แนวทางการ พัฒนาระบบค่าตอบแทนและแรงจูงใจของรัฐวิสาหกิจ และได้สรุปความเห็น ที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจต่อกระทรวงการคลัง

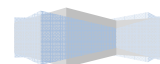

- จัดโครงการฝึกอบรม/สัมมนาหลักสูตรต่างๆ ที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้รัฐวิสาหกิจสามารถขับเคลื่อนและสร้างความเปลี่ยนแปลงให้ สอดคล้องกับความคาดหวังและนโยบายรัฐบาล โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้มีการเปิดหลักสูตรที่จัดอบรมจำนวน 12 หลักสูตร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 กำหนดระเบียบ มาตรการ เพื่อสนับสนุนการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ

สคร. ได้ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้

- นำระบบการบริหารจัดการเพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐศาสตร์ (EVM) มาใช้ในการบริหารจัดการองค์กรของรัฐวิสาหกิจ โดยดำเนินการต่อเนื่องมาตั้งแต่ ปี 2549 และในปีนี้เป็น การเชื่อมโยงแนวคิดระบบ EVM เข้ากับกระบวนการ บริหารหลักขององค์กรและการนำกำไรทางเศรษฐศาสตร์ Economic Profit (EP) มาเชื่อมโยงกับการกำหนดผลตอบแทนสำหรับผู้บริหารระดับสูง และวัดความก้าวหน้าของค่า EP ของรัฐวิสาหกิจที่นำระบบ EVM มาใช้ ในการบริหารจัดการองค์กร

- ให้อัฐวศาคหคกเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศ โดย สคร. ศคษาข้อมูลเกยวคกับการเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศ และกำหนดแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศ ประเภทข้อมูล และจำนวนช่องทางการเปิดเผยข้อมูล และให้อัฐวศาคกน้าไปปฏิบัติ

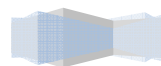

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างมูลค่าที่ยั่งยืนให้แก่ทรัพย์สินของรัฐ

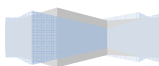
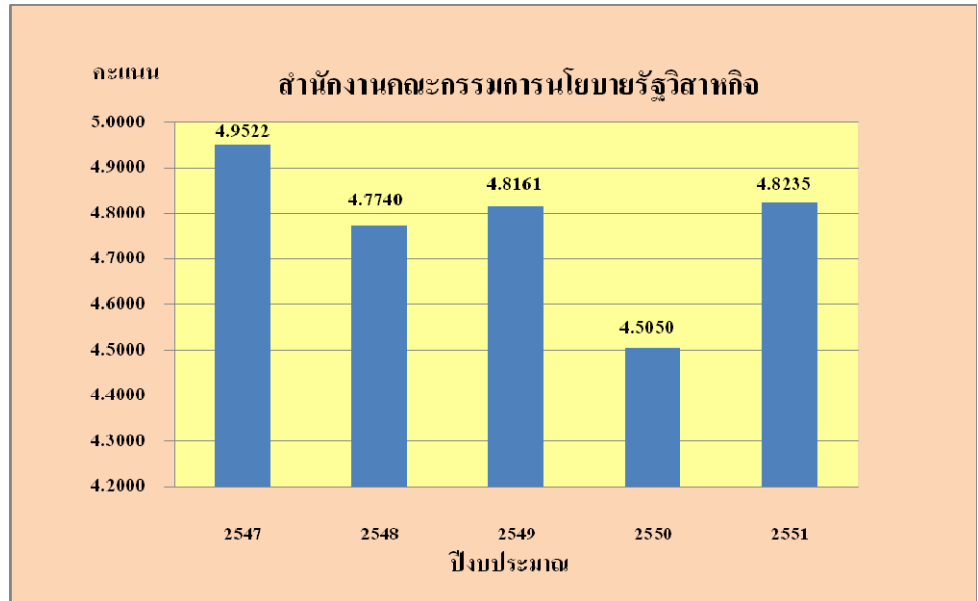
สคร. ได้นำบริษัทเอสไอ (ประเทศไทย) จำกัด เข้าจดทะเบียนและจำหน่ายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการสร้างรายได้จากการขายหุ้น และเป็นการสร้างผลตอบแทนในการลงทุนในหุ้นสามัญของ บมจ. เอสไอ ส่งผลให้กระทรวงการคลังสามารถบริหารจัดการหุ้นของ บมจ. เอสไอ ที่ถืออยู่ได้ง่ายขึ้น และยังสามารถนำหุ้นสามัญของ บมจ. เอสไอ ไปเป็นหลักทรัพย์ที่ใช้ในการระดมทุนจากประชาชน เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ได้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มศักยภาพของ สคร. ให้สามารถให้บริการแก่ผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

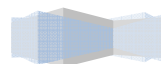
สคร. ได้จัดทำรายงานการประเมินองค์กรด้วยตนเองอย่างครบถ้วนใน 6 ประเด็น ได้แก่ (1) ลักษณะสำคัญขององค์กร (2) รายงานการประเมินองค์กรด้วยตนเองหมวด 1-7 (3) การแสดงผลกราฟระดับคะแนนการประเมินองค์กรด้วยตนเองตามรายชื่อ (4) รายงานจุดแข็งและโอกาสในการปรับปรุง (5) การจัดลำดับความสำคัญของโอกาสในการปรับปรุงและการจัดทำแผนปรับปรุงองค์กร และ (6) รายงานการอบรมเกี่ยวกับ PMQA ให้กับผู้บริหารของส่วนราชการ

ในส่วนของผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณ
ที่ผ่านมา สคร. มีผลการดำเนินงานตามแผนภูมิต่อไปนี้

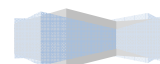

3. งบแสดงฐานะการเงิน

กระทรวงการคลัง
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2551

	(หน่วย : พันบาท)	อัตราย่อยส่วน(%) ตามแนวดิ่ง
สินทรัพย์		
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	704,690,112.00	13.60
ลูกหนี้ระยะสั้น	56,624.00	0.00
ค้างรับกรมบัญชีกลาง	2,578.00	0.00
รายได้ค้างรับ	2,425,333.00	0.05
เงินลงทุนระยะสั้น	155,741.00	0.00
สินค้าและวัสดุคงเหลือ	817,574.00	0.02
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	<u>(12,599.00)</u>	<u>0.00</u>
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	<u>708,135,363.00</u>	<u>13.67</u>
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
ลูกหนี้ระยะยาว	33,579,076.00	0.65
เงินลงทุนระยะยาว	1,498,397,905.00	28.92
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	2,938,331,148.00	56.70
สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐานอื่น (สุทธิ)	15,746.00	0.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	1,090,877.00	0.02
งานระหว่างก่อสร้าง	1,593,626.00	0.03
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	<u>592,640.00</u>	<u>0.01</u>
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	<u>4,473,601,018.00</u>	<u>86.33</u>
รวมสินทรัพย์	<u>5,181,736,381.00</u>	<u>100.00</u>

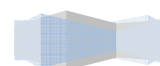

กระทรวงการคลัง
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2551

	(หน่วย : พันบาท)	อัตราย่อยส่วน(%) ตามแนวดิ่ง
หนี้สิน		
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้ระยะสั้น	18,338,040.00	0.35
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	54,746,214.00	1.06
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	335,680,850.00	6.48
รายได้รอการรับรู้ระยะสั้น	3,964.00	0.00
เงินทดรองราชการรับจากคลังระยะสั้น	201,018.00	0.00
เงินรับฝากระยะสั้น	44,819,704.00	0.87
เงินกู้ระยะสั้น	388,277,419.00	7.49
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	7,852,559.00	0.15
รวมหนี้สินหมุนเวียน	<u>849,919,768.00</u>	<u>16.40</u>
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
รายได้รอการรับรู้ - ระยะยาว	215,718.00	0.00
เงินทดรองราชการรับจากคลังระยะยาว	39,626.00	0.00
เงินกู้ระยะยาว	1,794,511,941.00	34.63
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	14,909,838.00	0.29
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	<u>1,809,677,123.00</u>	<u>34.92</u>
รวมหนี้สิน	<u>2,659,596,891.00</u>	<u>51.32</u>
สินทรัพย์สุทธิ	<u>2,522,139,490.00</u>	<u>48.68</u>
ส่วนทุน/สินทรัพย์สุทธิ		
ทุน	2,242,530,381.00	43.28
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	200,074,285.00	3.86
ผลสะสมแก้ไขข้อผิดพลาด	(464,989.00)	(0.01)
กำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน	79,999,813.00	1.55
รวมสินทรัพย์สุทธิ	<u>2,522,139,490.00</u>	<u>48.68</u>
รวมหนี้สินและทุน/สินทรัพย์สุทธิ	<u>5,181,736,381.00</u>	<u>100.00</u>

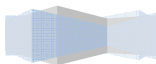
กระทรวงการคลัง
งบรายได้และค่าใช้จ่าย
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2551

	(หน่วย : พันบาท)	อัตราย่อยส่วน(%) ตามแนวดิ่ง
รายได้จากการดำเนินงาน		
รายได้จากรัฐบาล		
รายได้จากงบประมาณประจำและงบกลาง	111,479,129	13.27
รายได้จากงบประมาณลงทุน	2,071,775	0.25
รายได้จากเงินให้กู้/เงินยืมจากรัฐบาล	46,693	0.01
รายได้งบประมาณงบรายจ่ายอื่น	98,595,089	11.73
รายได้อื่น	<u>11,894,618</u>	<u>1.42</u>
รวมรายได้จากรัฐบาล	<u>224,087,304</u>	<u>26.68</u>
รายได้จากแหล่งอื่น		
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	47,239,252	5.62
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค	3,963,279	0.47
รายได้อื่น	82,030,600	9.76
รายได้ระหว่างหน่วยงาน	482,925,122	57.47
ดอกเบี้ยเงินฝากสถาบันการเงินอื่น	<u>1,597</u>	<u>0.00</u>
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	<u>616,159,850</u>	<u>73.32</u>
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	<u>840,247,154</u>	<u>100.00</u>

กระทรวงการคลัง
งบรายได้และค่าใช้จ่าย
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2551

	(หน่วย : พันบาท)	อัตราย่อยส่วน(%) ตามแนวดิ่ง
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		
ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	24,036,375	2.86
ค่าบำเหน็จบำนาญ	1,941,090	0.23
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	644,502	0.08
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	310,743	0.04
ค่าวัสดุและค่าใช้จ่าย	32,350,269	3.85
ค่าสาธารณูปโภค	898,801	0.11
ค่าเสื่อมราคาและตัดจำหน่าย	2,296,646	0.27
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	14,667,695	1.75
ค่าใช้จ่ายอื่น	<u>858,781,733</u>	<u>102.21</u>
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	<u>935,927,854</u>	<u>111.40</u>
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	<u>(95,680,700)</u>	<u>(11.40)</u>
รายได้/(ค่าใช้จ่าย)ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		
กำไร/(ขาดทุน)สุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์	(11,063)	0.00
รายการอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการดำเนินงาน	(6,715,354)	-0.80
รายรับจากการขายเงินลงทุน	7,686,946	0.91
ค่าธรรมเนียมเงินกู้	<u>3,631</u>	<u>0.00</u>
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	<u>964,160</u>	<u>0.11</u>
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ	<u>(94,716,540)</u>	<u>(11.29)</u>
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิก่อนรายได้แผ่นดิน	<u>(94,716,540)</u>	<u>(11.29)</u>

ภาคผนวก

- ก. สถานการณ์การค้าคลังปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และคาดการณ์ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
- ข. บทบาทกระทรวงการคลังต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551
- ค. บทบาทของกระทรวงการคลังด้านนโยบายการออมและการลงทุน
- ง. บทบาทกระทรวงการคลังในเวทีระหว่างประเทศ
- จ. การผ่อนคลายระเบียบควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
- ฉ. การบริหารเงินสำรองระหว่างประเทศ: บทเรียนจากต่างประเทศ
- ช. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

สถานการณ์การคลังปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และคาดการณ์ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

1. สถานการณ์การคลังปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เป็นปีที่รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายแบบขาดดุลเพื่อรักษาการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจต่อเนื่องเป็นปีที่ 2 หลังจากที่ดำเนินนโยบายงบประมาณแบบสมดุลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 – 2549 และเป็นปีที่ภาคการคลังได้รับผลกระทบจากทั้งปัจจัยภายนอกและภายในค่อนข้างมาก ได้แก่ การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้ส่งผลให้ราคาสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างมาก และปัญหาในภาคการเงินของสหรัฐอเมริกาและยุโรป ที่ส่งผลต่ออุปสงค์จากต่างประเทศ ในขณะที่เดียวกัน รัฐบาลได้มีมาตรการเพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจ รวมทั้งการบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าและบริการหลายมาตรการ อาทิเช่น การปรับเพิ่มเงินได้สุทธิที่ได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้บุคคลธรรมดา การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการโอนและค่าจดทะเบียนการ จำนองอสังหาริมทรัพย์ซึ่งรวมถึงการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะด้วย และการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน การให้ประชาชนใช้น้ำประปา ไฟฟ้า รถโดยสารประจำทาง และรถไฟโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามเงื่อนไขที่กำหนด เป็นต้น ซึ่งมาตรการเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อรายได้ภาษีและภาระงบประมาณของรัฐบาล

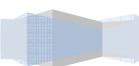
อย่างไรก็ดี แม้ว่าประชาชนและภาคธุรกิจจะได้รับผลกระทบจากราคาสินค้าที่ปรับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ผลประกอบการของภาคธุรกิจในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2551 ยังสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นมาก สำหรับภาพรวมฐานะการคลังของรัฐบาลยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ และอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับหนี้สาธารณะต่อ GDP และภาระหนี้ต่อประมาณ โดยมีรายละเอียดในด้านรายได้ รายจ่าย และดุลการคลัง ดังนี้

ผลประกอบการของภาคเอกชนที่แข็งแกร่งส่งผลให้การจัดเก็บรายได้รัฐบาลปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 สูงกว่าเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

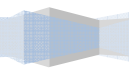
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิ 1,547,220 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ (1,495 ล้านบาท) จำนวน 52,220 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.5 และสูงกว่าปีที่แล้ว 102,758 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.1 ทั้งนี้เป็นผลจากการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม อกรขาเข้า ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และการนำส่งรายได้รัฐวิสาหกิจที่สูงกว่าประมาณการเป็นสำคัญ

ผลการจัดเก็บรายได้จำแนกตามหน่วยงานจัดเก็บ สรุปได้ดังนี้

- กรมสรรพากร จัดเก็บได้รวม 1,276,080 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ 67,280 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.6 และสูงกว่าปีที่แล้วร้อยละ 14.0 โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

- กรมสรรพสามิต จัดเก็บได้รวม 278,303 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ 14,497 ล้านบาท หรือร้อยละ 5.0 (ต่ำกว่าปีที่แล้วร้อยละ 3.1 แต่ถ้าหักรายได้จากภาษีกิจการ โทรคมนาคมของปี ที่แล้วออก จำต่ำกว่าปีที่แล้วเพียงร้อยละ 0.7) ภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ ภาษีน้ำมัน ภาษียาสูบ และภาษีเบียร์
- กรมศุลกากร จัดเก็บได้รวม 99,602 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ 11,802 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.4 (สูงกว่าปีที่แล้วร้อยละ 9.9) เป็นผลจากการนำเข้าจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ 10,944 ล้านบาท หรือร้อยละ 12.7 เนื่องมาจากการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าในอัตราที่สูงถึงร้อยละ 30.8 ในรูปเงินดอลลาร์ สห. และร้อยละ 22.1 ในรูปเงินบาทในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ซึ่งสูงกว่าสมมุติฐานตามประมาณการที่ตั้งไว้
- รัฐวิสาหกิจนำส่งรายได้ 101,430 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ 2,780 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.8 (สูงกว่าปีที่แล้วร้อยละ 17.8) เนื่องจาก บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้นำส่งรายได้ก่อนกำหนดประมาณ 8,800 ล้านบาท (กำหนดส่งเดือนตุลาคม 2551) รัฐวิสาหกิจที่นำส่งรายได้สูงสุด ได้แก่ บริษัท ปตท.๑ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ และบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เป็นต้น
- หน่วยงานอื่นนำส่งรายได้ 84,203 ล้านบาท ใกล้เคียงกับประมาณการตามเอกสารงบประมาณ (ต่ำกว่าประมาณการ 247 ล้านบาท) แต่ต่ำกว่าปีที่แล้ว 36,393 ล้านบาท หรือร้อยละ 30.2 เนื่องจากปีที่แล้ว ได้รับรายได้พิเศษ 48,848 ล้านบาท (จากการยุบเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนและส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรรัฐบาล (Premium) จำนวน 36,951 และ 11,897 ล้านบาท ตามลำดับ) ส่วนกรมธนารักษ์ จัดเก็บรายได้สูงกว่าประมาณการ 1,332 ล้านบาท เนื่องจากได้รับรายได้จากค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ ในส่วน ของค่าเช่าที่อู่ท่าและที่ดินจาก บมจ.ปตท.
- การจัดสรรรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม พรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ รวมทั้งสิ้น 66,450 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ 1,450 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.2 และสูงกว่าปีที่แล้ว 8,858 ล้านบาท หรือร้อยละ 15.4 ซึ่งเป็นผลจากการจัดเก็บมูลค่าเพิ่มได้สูงกว่าประมาณการและสูงกว่าปีที่แล้ว

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 (ตุลาคม 2550 - กันยายน 2551)

หน่วย : ล้านบาท

ที่มาของรายได้	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550	เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา		ปรก.ตามเอกสาร งปม.ทั้งปีเท่ากับ 1,495,000 ลบ.	เปรียบเทียบกับปี ก.ปรก. เอกสาร งปม.	
			จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	1,276,080	1,119,194	156,886	14.0	1,208,800	67,280	5.6
1.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	204,847	192,795	12,052	6.3	215,000	(10,153)	15.8
1.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล	460,650	384,619	76,031	19.8	397,900	62,750	15.8
1.3 ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	74,033	65,735	8,298	12.6	67,000	7,033	10.5
1.4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม	503,439	434,272	69,167	15.9	481,000	22,439	4.7
1.5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ	25,133	34,406	(9,273)	(27.0)	40,000	(14,867)	(37.2)
1.6 อากรแสดคมปี	7,724	7,137	587	8.2	7,700	24	0.3
1.7 รายได้อื่น	254	230	24	10.4	200	54	27.0
2. กรมสรรพสามิต	278,303	287,323	(8,929)	(3.1)	292,800	(14,497)	(5.0)
2.1 ภาษีสรรพสามิต	67,211	76,944	(9,733)	(12.6)	79,421	(12,210)	(15.4)
2.2 ภาษีขาสูบ	41,832	41,824	8	0.0	45,412	(3,580)	(7.9)
2.3 ภาษีสุรา	36,816	33,298	3,518	10.6	35,151	1,665	4.7
2.4 ภาษีเบียร์	53,465	52,088	1,377	2.6	55,352	(1,887)	(3.4)
2.5 ภาษีสรรพสามิต	57,822	55,844	1,978	3.5	57,031	791	1.4
2.6 ภาษีเครื่องดื่ม	12,391	11,735	656	5.6	12,099	292	2.4
2.7 ภาษีเครื่องไฟฟ้า	3,769	3,727	42	1.1	3,742	27	0.7
2.8 ภาษีจกรยานยนต์	1,673	1,665	8	0.5	1,710	(37)	(2.2)
2.9 ภาษีเบตเตอรี	1,708	1,426	828	19.8	1,430	278	19.4
2.10 ภาษีโทรคมนาคม	111	7,229	(7,118)	(98.5)	-	111	-
2.11 ภาษีอื่น	1,196	1,183	13	1.1	1,189	7	0.6
2.12 รายได้อื่น	309	269	40	14.9	263	46	17.5
3. กรมศุลกากร	99,602	90,626	8,976	9.9	87,800	11,802	13.4
3.1 อากรขาเข้า	96,944	88,169	8,775	10.0	86,000	10,944	12.7
3.2 อากรขาออก	501	345	156	45.2	250	251	100.4
3.3 รายได้อื่น	2,157	2,112	45	2.1	1,550	607	39.2
รวมรายได้ 3 กรม	1,653,985	1,497,052	156,933	10.5	1,589,400	64,585	4.1
4. รัฐวิสาหกิจ	101,430	86,129	15,301	17.8	98,650	2,780	2.8
5. หน่วยงานอื่น	84,203	120,596	(36,393)	(30.2)	84,450	(247)	(0.3)
5.1 ส่วนราชการอื่น	79,521	68,696	11,825	15.8	81,100	(1,579)	(1.9)
5.2 กรมธนารักษ์	4,682	3,052	1,630	53.4	3,350	1,332	39.8
5.3 เงินส่วนเกินจากการจำหน่าย พันธบัตรรัฐบาล	-	11,897	(11,897)	-	-	-	-
5.3 รายได้จากกรอุบเลิกทุน รักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน	-	36,951	(36,951)	-	-	-	-
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	1,839,618	1,703,777	135,841	8.0	1,772,500	67,118	3.8
หัก							
1. คืนภาษีของกรมสรรพากร	201,949	181,793	20,156	11.1	190,000	11,949	6.3
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม	172,918	150,035	22,883	15.3	159,000	13,918	8.8
- ภาษีอื่นๆ	29,031	31,758	(2,727)	(8.6)	31,000	(1,969)	10.1

ที่มาของรายได้	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550	เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาแล้ว		ปมก.ตามเอกสาร งปม.ทั้งปีเท่ากับ 1,495,000 ลบ.	เปรียบเทียบกับปี ปมก. เอกสาร งปม.	
			จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
2. จัดสรรรายได้จาก VAT ให้ อบจ.	11,669	9,514	2,155	22.7	10,600	1,069	10.1
3. เงินกันชดเชยภาษีสำหรับสินค้า ส่งออก	12,330	10,416	1,914	18.4	11,900	430	3.6
รวมรายได้สุทธิ (Net)	1,613,670	1,502,054	111,616	7.4	1,560,000	53,670	3.4
หักเงินจัดสรรจาก VAT ให้ อปท. ตาม พรบ. กำหนดแผนฯ	66,450	57,592	8,858	15.4	65,000	1,450	2.2
รวมรายได้สุทธิหลังหักการจัดสรร อปท.	1,547,220	1,444,462	102,758	7.1	1,495,000	52,220	3.5

หมายเหตุ 1/ ตัวเลขเบื้องต้น ณ วันที่ 3 ตุลาคม 2551

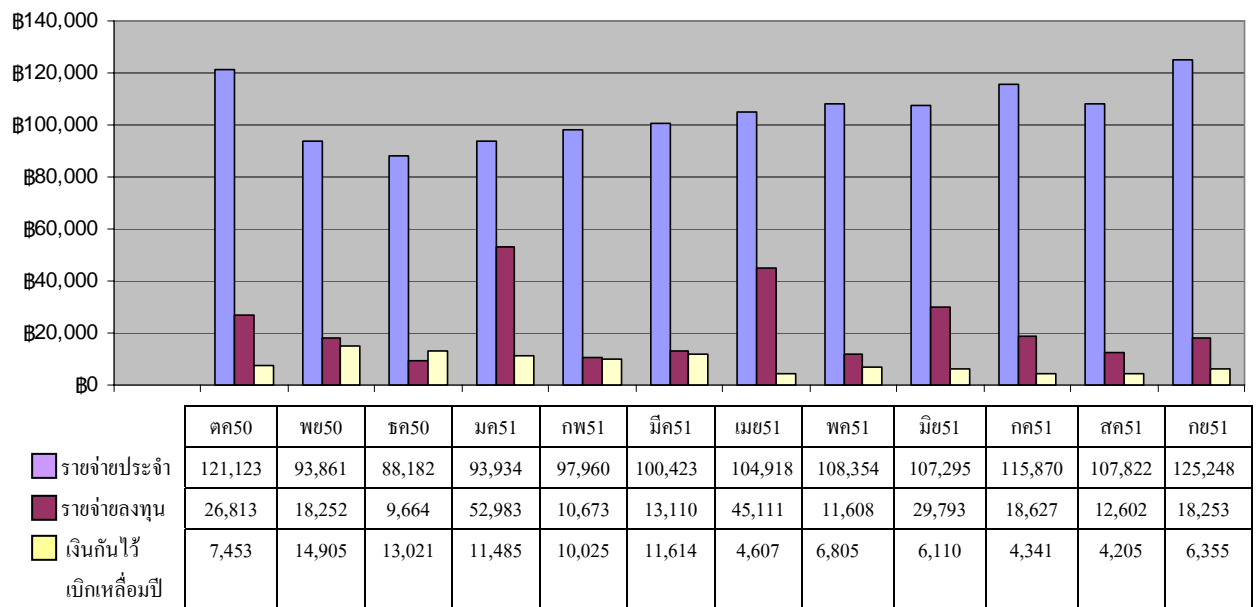
- 2/ ภาษีไฟ แก้วฯ เครื่องหอม เรือ พรม สนามม้า สนามกอล์ฟ สารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน ไนโตรเจนและดีเอสไอโซน สถานอาบน้ำหรือตัวละนวด
- 3/ ข้อมูลจากระบบ GFMS
- 4/ เดือนตุลาคม 2550 - สิงหาคม 2551 เป็นตัวเลขจริง เดือนกันยายน 2551 เป็นตัวเลขคาดการณ์
- 5/ เดือนตุลาคม 2550 - กรกฎาคม 2551 เป็นตัวเลขจริง เดือนสิงหาคม - กันยายน 2551 เป็นตัวเลขคาดการณ์
- 6/ รายได้สุทธีก่อนการจัดสรรให้ อปท.

การเบิกจ่ายงบประมาณใกล้เคียงกับเป้าหมาย

ในการจัดทำงานงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 รัฐบาลได้ตั้งวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 1,660,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 (1,566,200 ล้านบาท) ร้อยละ 6.0 และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการกำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายงบประมาณจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ที่อัตราร้อยละ 94.0 และกำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายงบประมาณไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 74.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน

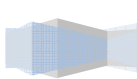
ไตรมาสที่	เป้าหมายการเบิกจ่าย แต่ละไตรมาส (ล้านบาท)	เป้าหมายการเบิกจ่าย สะสม ณ สิ้นไตรมาส (ล้านบาท)	เป้าหมายอัตราการ เบิกจ่ายสะสม ณ สิ้น ไตรมาส (%)	เบิกจ่ายสะสม (ล้านบาท)	อัตรา เบิกจ่าย %
1	373,500	373,500	22.50	357,895	21.56
2	390,100	763,600	46.00	726,978	43.79
3	398,400	1,162,000	70.00	1,134,057	68.32
4	398,400	1,560,400	94.00	1,532,479	92.31

สำหรับผลการเบิกจ่ายงบประมาณนั้น ตลอดปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 รัฐบาลสามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้ทั้งสิ้น 1,633,405 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ร้อยละ 3.7 โดยเป็นการเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2551 จำนวน 1,532,479 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 92.3 ของวงเงินงบประมาณ (1,660,000 ล้านบาท) และเป็นการเบิกจ่ายจากงบประมาณปีก่อน 100,926 ล้านบาท ทั้งนี้ การเบิกจ่ายงบประมาณปี 2551 เป็นการเบิกจ่ายจากงบประมาณจำนวน 1,264,990 ล้านบาท และงบลงทุนจำนวน 267,489 ล้านบาท

รัฐบาลยังคงบทบาทในการกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง

แม้ว่ารัฐบาลจะขาดดุลงบประมาณต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ตามเอกสารงบประมาณ (165,000 ล้านบาท) แต่ก็ยังสามารถคงบทบาทในการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ โดยตลอดปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 รัฐบาลขาดดุลเงินงบประมาณ 83,742 ล้านบาท และเมื่อรวมกันกับดุลเงินนอกงบประมาณ ที่เกินดุลจำนวน 4,996 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดทั้งสิ้น 78,746 ล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลชดเชยการขาดดุลดังกล่าวโดยการออกพันธบัตร 91,566 ล้านบาท และตัวสัญญาใช้เงิน 73,434 ล้านบาท

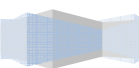
ตารางประมาณการดุลการคลังรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 – 2551

หน่วย : ล้านบาท

	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550	เปรียบเทียบ	ร้อยละ
1. รายได้	1,549,605	1,444,718	104,887	7.3
2. รายจ่าย	1,633,346	1,574,967	58,379	3.7
งบปีปัจจุบัน	1,532,421	1,470,839	61,582	4.2
งบปีก่อน	100,925	104,128	-3,203	-3.1
3. ดุลเงินงบประมาณ	-83,741	-130,249	46,508	-35.7
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	4,996	-28,439	33,435	-117.6
5. ดุลเงินสดก่อนกู้	-78,745	-158,688	79,943	-50.4
6. กู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	165,000	146,200	18,800	12.9
7. ดุลเงินสดหลังกู้	86,255	-12,488	98,743	-790.7

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หมายเหตุ : การเกินดุลเงินนอกงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เนื่องจากมีรายรับจากรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง

หนี้สาธารณะต่ำกว่าเกณฑ์ตามกรอบความยั่งยืนทางการคลังค่อนข้างมาก

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนสิงหาคม 2551 เพิ่มขึ้น 156,061 ล้านบาท เมื่อเทียบกับสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ที่ผ่านมา และสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ลดลงจากร้อยละ 37.6 เหลือเพียงร้อยละ 35.5 ซึ่งอยู่ต่ำกว่ากรอบความยั่งยืนทางการคลังค่อนข้างมาก (ร้อยละ 50 ต่อ GDP)

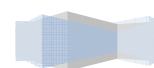
หนี้สาธารณะคงค้าง

หน่วย : ล้านบาท

	ณ 31 สค. 51	ณ 30 กย. 51	เปลี่ยนแปลง
1. รวมหนี้ที่รัฐบาลกู้ตรง	2,133,491.64	2,051,363.26	82,128.38
หนี้รัฐบาลกู้ตรง – ต่างประเทศ	65,028.63	107,901.70	-42,873.07
หนี้รัฐบาลกู้ตรง - ในประเทศ	2,068,463.01	1,943,461.56	125,001.45
2. รวมหนี้ของรัฐวิสาหกิจ	1,051,958.85	911,309.20	140,649.65
หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน-ต่างประเทศ	179,077.00	171,123.70	7,953.30
หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน-ในประเทศ	483,000.84	339,657.42	143,343.42
หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน-ต่างประเทศ	132,980.65	134,295.99	-1,315.34
หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน-ในประเทศ	256,900.36	266,232.09	-9,331.73
3. หนี้ของหน่วยงานภาครัฐอื่น	17,116.14	35,593.28	-18,477.14
กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ	8,316.14	17,993.28	-9,677.14
สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน	8,800.00	17,600.00	-8,800.00
4. หนี้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ	136,914.53	185,154.44	-48,239.91
5. ยอดหนี้สาธารณะคงค้างรวม (1+2+3+4)	3,339,481.16	3,183,420.18	156,060.98
6. หนี้สาธารณะคงค้างรวมต่อ GDP (%)	35.5	37.6	
7. หนี้คงค้างที่เป็นภาระงบประมาณต่อ GDP (%)	22.5	24.4	

หมายเหตุ : คาดการณ์ GDP ปี 2551 และ GDP ปี 2550 เท่ากับ 9,410.1 และ 8,469.1 พันล้านบาท

ที่มา : สำนักบริหารหนี้สาธารณะ

2. คาดการณ์ฐานะการคลังปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

เศรษฐกิจไทยในปี 2552 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.0 – 5.0 ต่อปี โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการใช้จ่ายในประเทศที่น่าจะปรับตัวดีขึ้นจากฐานที่ต่ำในปีนี้ แต่การส่งออกคาดว่าจะขยายตัวลดลงตามการชะลุดตัวต่อเนื่องของเศรษฐกิจโลก ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2552 คาดว่าจะลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 3.0 – 4.0 ต่อปี ตามราคาน้ำมันที่ปรับตัวลงจากฐานที่สูงในปี 2551 ดังนั้น จึงมีความจำเป็นทางเศรษฐกิจมหภาคที่รัฐบาลจะต้องมีบทบาทในการใช้จ่ายมากขึ้นด้วย การจัดทำงบประมาณขาดดุลต่อเนื่องเป็นปีที่ 3 เพื่อเป็นการชดเชยอุปสงค์จากต่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

รายได้รัฐบาลปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง แต่จะได้รับผลกระทบจากมาตรการของรัฐบาล

ประมาณการรายได้รัฐบาลสุทธิตามเอกสารงบประมาณ ปี 2552 ตั้งไว้จำนวน 1,585,500 ล้านบาท สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 38,280 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.5 คิดเป็นสัดส่วนรายได้ต่อ GDP ร้อยละ 15.4 และมีความยืดหยุ่นของรายได้รัฐบาล (Revenue Buoyancy) เท่ากับ 0.3 แต่อย่างไรก็ดีในช่วง 4 เดือนแรกของปีงบประมาณ พ.ศ. จะยังได้รับผลกระทบจากการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันตามมาตรการของรัฐบาล (6 มาตรการ 6 เดือน) ซึ่งคาดว่าจะสูญเสียรายได้ประมาณ 20,000 ล้านบาท

การประมาณการรายได้รัฐบาลจำแนกตามหน่วยงานสรุปได้ดังนี้

- กรมสรรพากร จะจัดเก็บรายได้ 1,318,500 ล้านบาท สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 42,420 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.3 โดยมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 69.4 ของรายได้จัดเก็บทั้งหมด
- กรมสรรพสามิต จะจัดเก็บรายได้ 307,300 ล้านบาท สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 28,997 ล้านบาท หรือร้อยละ 10.4 โดยมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 16.2 ของรายได้จัดเก็บทั้งหมด (แต่หากหักรายได้ที่จะสูญเสียจากการลดอัตราภาษีแก๊ส โซฮอล์และดีเซล ประมาณ 20,000 ล้านบาท รายได้กรมสรรพสามิตปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จะสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 8,997 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.2)
- กรมศุลกากร จะจัดเก็บรายได้ 99,600 ล้านบาท ใกล้เคียงกับรายได้ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 (99,602 ล้านบาท) โดยมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 5.2 ของรายได้จัดเก็บทั้งหมด
- รัฐวิสาหกิจ ประมาณการการนำส่งรายได้ 93,000 ล้านบาท ต่ำกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 8,430 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.3 โดยมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 4.9 ของรายได้จัดเก็บทั้งหมด

- หน่วยงานอื่น ประมาณการการจัดเก็บรายได้ 81,600 ล้านบาท ต่ำกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 2,603 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.1 โดยมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 4.3 ของรายได้จัดเก็บทั้งหมดซึ่งประกอบด้วย

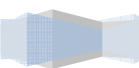
- ส่วนราชการอื่น จำนวน 78,200 ล้านบาท

- กรมธนารักษ์ จำนวน 3,400 ล้านบาท

- การคืนภาษี ของกรมสรรพากร 218,000 ล้านบาท สูงกว่าปีที่แล้ว 16,051 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.9 ประกอบด้วยคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม 179,500 ล้านบาท สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 6,582 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.8 และคืนภาษีอื่นๆ 38,500 ล้านบาท สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 9,469 ล้านบาท หรือร้อยละ 32.6

- การจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้ อบจ. และการกั้นเงินชดเชยเพื่อการส่งออก จำนวน 11,700 และ 12,900 ล้านบาท สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 31 ล้านบาท และ 570 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.3 และร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

- การจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้ อบต. ตาม พรบ. กำหนดแผนฯ 71,900 ล้านบาท สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 5,450 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.2

คาดการณ์ได้รัฐบาลปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และประมาณการรายได้รัฐบาลปี 2552

(ข้อมูล ณ วันที่ 3 ตุลาคม 2551)

หน่วย : ล้านบาท

	2551	2552		
	จัดเก็บ (3 ต.ค. 51)	ประมาณการ เอกสาร งบประมาณ.	เทียบกับจัดเก็บ (3 ต.ค. 51)	
			จำนวน	ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	1,276,080	1,318,500	42,420	3.3
1.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	204,847	218,000	13,153	6.4
1.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล	460,650	458,000	(2,650)	(0.6)
1.6 ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	74,033	75,000	967	1.3
1.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม	503,439	540,000	36,561	7.3
1.4 ภาษีธุรกิจเฉพาะ	25,133	19,000	(6,133)	(24.4)
1.5 อากรแสตมป์	7,724	8,250	526	6.8
1.7 รายได้อื่น ๆ	254	250	(4)	(1.6)
2. กรมสรรพสามิต	278,303	307,300	28,997	10.4
2.1 ภาษีน้ำมัน ฯ	67,211	81,700	14,489	21.6
2.2 ภาษียาสูบ	41,832	44,900	3,068	7.3
2.3 ภาษีสุราฯ	36,816	38,200	1,384	3.8
2.4 ภาษีเบียร์	53,465	61,500	8,035	15.0
2.5 ภาษีสรรพสามิต	57,822	59,600	1,778	3.1
2.6 ภาษีเครื่องดื่ม	12,391	12,300	(91)	(0.7)
2.7 ภาษีเครื่องไฟฟ้า	3,769	4,100	331	8.8
2.8 ภาษีสรรพสามิตยานยนต์	1,673	1,780	107	6.4
2.9 ภาษีเบตเตอร์	1,708	1,650	(58)	(3.4)
2.10 ภาษีการโทรคมนาคม	111			
2.11 ภาษีอื่น ๆ	1,196	1,300	104	8.7
2.12 รายได้อื่น ๆ	309	270	(39)	(12.5)
3. กรมศุลกากร	99,602	99,600	(2)	(0.0)
3.1 อากรขาเข้า	96,944	97,300	356	0.4
3.2 อากรขาออก	501	300	(201)	(40.2)
3.3 รายได้อื่น ๆ	2,157	2,000	(157)	(7.3)
4. รวมรายได้ 3 กรม	1,653,985	1,725,400	71,415	4.3
5. รัฐวิสาหกิจ	101,430	93,000	(8,430)	(8.3)
6. หน่วยงานอื่น	84,203	81,600	(2,603)	(3.1)
6.1 ส่วนราชการอื่น	79,521	78,200	(1,321)	(1.7)
6.2 กรมธนารักษ์	4,682	3,400	(1,282)	(27.4)
6.3 เงินจากการขุดลอกทุนรักษาระดับฯ				
6.4 Premium				

	2551	2552		
	จัดเก็บ (3 ต.ค. 51)	ประมาณการ เอกสาร ป.ม.	เทียบกับจัดเก็บ (3 ต.ค. 51)	
			จำนวน	ร้อยละ
7. รวมรายได้จัดเก็บ	1,839,618	1,900,000	60,382	3.3
หัก				
7. คืนภาษีของกรมสรรพากร	201,950	218,000	16,050	7.9
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม	172,918	179,500	6,582	3.8
- ภาษีอื่น	29,032	38,500	9,468	32.6
8. จัดสรรรายได้จาก VAT ให้อบจ.	11,669	11,700	31	0.3
9. เงินกันชดเชยส่งออก	12,330	12,900	570	4.6
10. รวมรายได้สุทธิ	1,613,670	1,657,400	43,730	2.7
11. จัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้อปท. ตาม พรบ. กำหนดแผน ฯ	66,450	71,900	5,450	2.8
12. รายได้สุทธิหลังหักจัดสรร	1,547,220	1,585,500	38,280	2.5

งบประมาณรายจ่ายจะมีบทบาทในการกระตุ้นเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางในการจัดท่างบประมาณของรัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. พ.ศ. 2552 นั้นจะมุ่งเน้นการนำแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการพัฒนาและบริหารจัดการ เพื่อให้เศรษฐกิจมีภูมิคุ้มกันและดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ดังนั้น ในการบริหารจัดการการใช้จ่ายภาครัฐจะยึดหลักของควมมีประสิทธิภาพ และสามารถนโยบายนโยบายของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง โดยได้จัดท่างบประมาณขาดดุลจำนวน 249,500 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.4 ของ GDP มีวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้น 1,835,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.9 ของ GDP แบ่งเป็นรายจ่ายประจำ 1,336,465.9 ล้านบาท รายจ่ายชดใช้เงินคลัง 27,540.2 ล้านบาท รายจ่ายลงทุน 407,514.5 ล้านบาท และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ 63,676.1 ล้านบาท โดยคาดการณ์ว่ารัฐบาลจะสามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้ร้อยละ 94.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่าย (1,835,000 ล้านบาท) คิดเป็นจำนวน 1,724,900 ล้านบาท และเบิกจ่ายงบประมาณปีก่อนได้ 135,400 ล้านบาท

โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2551 – 2552

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. พ.ศ. 2551		ปีงบประมาณ พ.ศ. พ.ศ. 2552		
	วงเงิน งบประมาณ	เพิ่ม/ลด ร้อยละ	วงเงิน งบประมาณ	เพิ่ม/ลด	ร้อยละ
1. งบประมาณรายจ่าย	1,660,000.0	6.0	1,835,000.0	175,000.0	10.5
- สัดส่วนต่อ GDP	17.6		17.9		
1.1 รายจ่ายประจำ	1,213,989.1	6.9	1,336,465.9	122,476.8	10.1
- สัดส่วนต่องบประมาณ	73.1		72.8		
1.2 รายจ่ายขาดใช้เงินคงคลัง	-		27,540.2	27,540.2	100.0
- สัดส่วนต่องบประมาณ	-		1.5		
1.3 รายจ่ายลงทุน	400,483.9	6.9	407,514.5	7,030.6	1.7
- สัดส่วนต่องบประมาณ	24.1		22.2		
1.4 รายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้	45,527.0	-18.0	63,676.1	18,149.1	39.9
- สัดส่วนต่องบประมาณ	2.8		3.5		
2. รายได้	1,495,000.0	5.3	1,585,500	90,500	6.1
- สัดส่วนต่อ GDP	15.9		15.5		
3. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	165,000.0	12.9	249,500	84,500	51.2
- สัดส่วนต่อ GDP	1.8		2.4		
4. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้น (GDP)	9,418,600.0	11.0	10,257,000.0	838,400	8.9

หมายเหตุ : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้น (GDP) เป็นอัตราการขยายตัว ณ ราคาประจำปี
ที่มา : สำนักงบประมาณ

คาดการณ์ฐานะการคลังปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

จากคาดการณ์รายได้และรายจ่ายข้างต้นจะส่งผลให้รัฐบาลจะขาดดุลงบประมาณ 294,800 ล้านบาท ขาดดุลสูงกว่าเป้าหมายตามเอกสารงบประมาณ (249,500 ล้านบาท) จำนวน 45,300 ล้านบาท แต่ดุลเงินนอกงบประมาณคาดว่าจะเกินดุลจำนวน 27,540 ล้านบาท จากรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง และจะมีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลจำนวน 249,500 ล้านบาท ส่งผลให้ขาดดุลเงินสดทั้งสิ้น 17,760 ล้านบาท

ตารางประมาณการดุลการคลังรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 – 2552

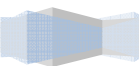
หน่วย : ล้านบาท

	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551	เปรียบเทียบ	ร้อยละ
1. รายได้	1,565,500	1,549,605	15,895	1.0
2. รายจ่าย	1,860,300	1,633,346	226,954	13.9
- งบปีปัจจุบัน	1,724,900	1,532,421	192,479	12.6
- งบปีก่อน	135,400	100,925	34,475	34.2
3. ดุลเงินงบประมาณ	-294,800	-83,741	-211,059	252.0
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	27,540	4,996	22,544	451.2
5. ดุลเงินสดก่อนกู้	-267,260	-78,745	-188,515	239.4
6. กู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	249,500	165,000	84,500	51.2
7. ดุลเงินสดหลังกู้	-17,760	86,255	-104,015	-120.6

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หมายเหตุ :

1. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ประมาณการรายได้ตามเอกสารงบประมาณ 1,585,500 ล้านบาท หักผลกระทบจากการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมัน 20,000 ล้านบาท
2. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 94 ของรายจ่ายงบประมาณ (1,835,000 ล้านบาท)
3. การเกินดุลเงินนอกงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เนื่องจากมีรายรับจากรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคลัง

บทบาทกระทรวงการคลังต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ในปีงบประมาณ 2551

ในฐานะกระทรวงที่มีบทบาทโดยตรงในด้านเศรษฐกิจของประเทศกระทรวงการคลังได้ดำเนินการเพื่อสร้างความยั่งยืนทางการคลังและระบบการเงินรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ และพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว กระทรวงการคลังได้ดำเนินการ โดยใช้มาตรการที่หลากหลาย ซึ่งมาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ มาตรการทางกฎหมาย

ในปีงบประมาณ 2551 ที่ผ่านมา กระทรวงการคลังได้ดำเนินการเพื่อให้มีการออกกฎหมายด้านการเงิน การคลังและภาษี การออมและการลงทุนเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการออมภาคประชาชน สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาและคุ้มครองธุรกรรมทางการเงินระหว่างเอกชน รวมทั้งการกำกับดูแลสถาบันการเงินต่างๆ เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งมีกฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จำนวน 10 ฉบับ ดังนี้

1. พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 28 ธ.ค. 2550 และมีผลใช้บังคับวันที่ 27 ม.ค. 2551)

เป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพื่อผลักดันให้การจัดการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าอันเป็นการส่งเสริมให้ลูกค้าสามารถออมเงินในระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเปิดช่องให้มีการออมเงินในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการสามารถโอนเข้าสู่การออมเงินในระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้

2. พระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2551

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 ม.ค. 2551 และมีผลใช้บังคับวันที่ 13 เม.ย. 2551)

กำหนดให้จัดตั้งทรัสต์ในประเทศไทยได้ ซึ่งจะมีความสำคัญต่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล การประกอบธุรกิจต่างๆ และการระดมทุนในตลาดทุน ซึ่งกฎหมายนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับธุรกรรมต่างๆ ได้อันจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ผู้ลงทุน

3. พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551
(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 1 ก.พ. 2551)

เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ตัวแทนประกันชีวิต และนายหน้าประกันชีวิตที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองประชาชนและผู้เอาประกันภัย ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อคุ้มครองประชาชนและผู้เอาประกันภัยและพัฒนาการประกอบธุรกิจประกันชีวิตให้มีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ

4. พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551
(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 5 ก.พ. 2551)

เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัยที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองประชาชนและผู้เอาประกันภัย ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อคุ้มครองประชาชนและผู้เอาประกันภัยและพัฒนาการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยให้มีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ

5. พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551
(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 5 ก.พ. 2551 และมีผลใช้บังคับวันที่ 3 ส.ค. 2551)

เป็นการรวบรวมกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์และกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ให้อยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน เพื่อให้การกำกับดูแลธุรกิจสถาบันการเงินมีมาตรฐานเดียวกัน อีกทั้งปรับปรุงอำนาจในการกำกับดูแลสถาบันการเงินของกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย รวมไปถึงถึงหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการกำกับดูแลและสถาบันการเงิน

6. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551
(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 6 ก.พ. 2551)

กำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถกำหนดคะแนน (credit scoring) เพื่อให้การวิเคราะห์สินเชื่อของสถาบันการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์และบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีขึ้นอันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคซึ่งทำให้สินเชื่อที่ได้รับสอดคล้องกับศักยภาพในการชำระสินเชื่อ และเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

7. พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 ก.พ. 2551 และมีผลใช้บังคับวันที่ 11 ส.ค. 2551)

กำหนดให้นำระบบการคุ้มครองเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้ พร้อมทั้งกำหนดกลไกต่างๆ ในการคุ้มครองเงินฝากอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดภาวะทางการคลังแก่รัฐมากเกินไป ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบสถาบันการเงินอันจะเป็นการสนับสนุนการออมเงินในประเทศ และเสริมสร้างความมั่นคงความมีเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินในภาพรวม

8. พระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของกลุ่มสัญญา พ.ศ. 2551

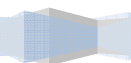
(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 20 ก.พ. 2551 และมีผลใช้บังคับวันที่ 20 พ.ค. 2551)

เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นระหว่างคู่สัญญาที่ตกลงซื้อขายกัน โดยให้มีคนกลางที่น่าเชื่อถือและมั่นคงทำหน้าที่จัดการและดูแลการชำระหนี้ของคู่สัญญา ซึ่งจะทำให้คู่สัญญามีความมั่นใจในการทำธุรกรรมระหว่างกัน อันจะทำให้เกิดผลดีและสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

9. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 3 มี.ค. 2551)

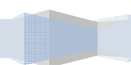
เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดวัตถุประสงค์ ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย รวมถึงโครงสร้างการดำเนินงาน ที่มาและวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ตลอดจนการกำกับดูแลธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อปรับปรุงโครงสร้างของธนาคารแห่งประเทศไทยให้การบริหารนโยบายการเงินมีความเหมาะสม ชัดเจนและสอดคล้องกับภารกิจอันพึงเป็นเป็นงานของธนาคารกลาง

**10. พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551
(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 4 มี.ค. 2551)**

เป็นการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นของลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ในลักษณะเดียวกันกับลูกค้าของบริษัทผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยให้มีมาตรการดำเนินการกับทรัพย์สินของสมาชิกสำนักหักบัญชีและลูกค้า ในกรณีที่สมาชิกหรือสำนักหักบัญชีประสบปัญหาทางการเงินหรือล้มละลาย และมีการแก้ไขบทบัญญัติในเรื่องต่างๆ รวมทั้งเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เรื่องการกระทำร่วมกันเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจควบคุมกิจการ และการใช้มาตรการป้องกันการเข้าถึงหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการในลักษณะที่กระทบต่อประโยชน์ของกิจการและผู้ถือหุ้นในกิจการ

ทั้งนี้ นอกเหนือจากพระราชบัญญัติต่างๆ ที่ได้ประกาศใช้แล้ว กระทรวงการคลังยังได้ดำเนินการเพื่อความต่อเนื่องในปิงบประมาณถัดไป โดยพัฒนากฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบการเพื่อความต่อเนื่องในปิงบประมาณถัดไป โดยพัฒนากฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ เช่น ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. เป็นต้น เพื่อผลักดันให้มีการนำนโยบายมาดำเนินการให้เกิดผลใช้บังคับเป็นกฎหมายที่จำเป็นในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีเสถียรภาพต่อไป

บทบาทของกระทรวงการคลังด้านนโยบายการออมและการลงทุน ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

เป็นที่ทราบกันดีว่า การออมและการลงทุนมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก เนื่องจากการออมนั้นถือเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญที่สุดในการลงทุนของประเทศและการลงทุนในระดับที่เหมาะสมและต่อเนื่องก็จะส่งผลให้ให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างมั่นคงในระยะยาว กระทรวงการคลังในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทในการรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจการเงินและการคลังของประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนนั้น จึงมีหน้าที่ในการกำหนดทิศทางนโยบายการออม การลงทุน และการพัฒนาตลาดทุนอย่างเหมาะสม เพื่อเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้มีการขยายตัวอย่างยั่งยืน โดยภารกิจดังกล่าวข้างต้นมีสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นหน่วยงานหลักในการศึกษาเสนอแนะนโยบายการออม การลงทุน และการพัฒนาตลาดทุน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในระดับนโยบาย ซึ่งในปีงบประมาณ 2551 ที่ผ่านมา กระทรวงการคลังได้ดำเนินการศึกษาและพัฒนานโยบายด้านการออม การลงทุน และการพัฒนาตลาดทุน ซึ่งมีส่วนในการส่งเสริมความเข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ดังต่อไปนี้

1) การเสนอแนะนโยบายการออม และการติดตามและประเมินสถานการณ์ การออมและการลงทุน

1.1 การดำเนินโครงการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบช.) ซึ่งเป็นกองทุนการออมระยะยาวเพื่อการเกษียณอายุภาคบังคับ ชั้นที่ 2 (Pillar 2)

แนวคิดในการจัดตั้ง กบช. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้แรงงานทั่วประเทศสามารถออกเงินเพื่อไว้ใช้จ่ายในวัยเกษียณอายุในระดับที่เพียงพอต่อการดำรงชีพขั้นพื้นฐานไปตลอดอายุขัย (ที่ประมาณร้อยละ 50 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย) กบช. เป็นระบบกำหนดอัตราการจ่ายเงินสะสมและสมทบเข้ากองทุน (Defined Contribution) ของนายจ้างและลูกจ้าง สมาชิกจะมีบัญชีรายตัวและจะได้รับผลประโยชน์ซึ่งขึ้นอยู่กับมูลค่าตามบัญชีของตนเมื่อเกษียณอายุ โดยจะมีองค์กรอิสระทำหน้าที่กำกับดูแล ปัจจุบัน โครงการจัดตั้ง กบช. กำลังอยู่ในขั้นตอนการร่างกฎหมาย และแก้ไขกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดสัมมนาประชาสัมพันธ์ให้ความรู้และรับฟังความคิดเห็นจากลูกจ้างและนายจ้าง ก่อที่จะนำเสนอโครงการต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

กบข. นอกจากจะเป็นแหล่งรายได้ให้บุคคลเมื่อถึงวัยเกษียณแล้ว ยังมีประโยชน์ด้านอื่นอีกมาก โดยเฉพาะการลดความเสี่ยงของประเทศจากวิกฤตของการเพิ่มขึ้นของประชากรสูงวัยในอีก 20 ปีข้างหน้า ในการลดภาระรัฐในการจัดสรรเลี้ยงดูผู้สูงอายุจากงบประมาณที่มีจำกัด นอกจากนี้ยังทำให้เงินออมระยะยาวโดยรวมของประเทศเพิ่มขึ้น และจะเป็นแหล่งเงินทุนที่มีความมั่นคงในการส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาตลาดทุนของประเทศ สามารถลดการกู้ยืมจากต่างประเทศ ซึ่งถือเป็นการลดการพึ่งพาเงินทุนต่างประเทศ และส่งผลให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพอีกด้วย

1.2) โครงการส่งเสริมการออมภาคสมัครใจ

กระทรวงการคลังได้ดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530 เพื่อส่งเสริมการออมเงินของภาคเอกชน และเพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนฯ มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงได้ตราพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 27 มกราคม 2551 โดยมีสาระสำคัญของกฎหมายใหม่โดยสังเขป ได้แก่ กำหนดให้สมาชิกสามารถโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้ เพื่อสร้างความต่อเนื่องในระบบการออม เปิดให้สมาชิกเลือกนโยบายการลงทุนตามความต้องการ หากสมาชิกไม่เลือกนโยบายการลงทุนให้นำเงินไปลงทุนในนโยบายเดิมหรือนโยบายที่มีความเสี่ยงน้อยสุด เพื่อเพิ่มช่องทางในการบริหาร ส่วนสมาชิกที่สิ้นสภาพเนื่องจากเกษียณอายุ สามารถเลือกรับเงินจากกองทุนเป็นงวดและดำรงสมาชิกภาพในกองทุนต่อไปได้ ตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน เพื่อให้สมาชิกบริหารจัดการเงินทุน เพื่อรองรับหลังวัยเกษียณได้ นอกจากนี้ ยังกำหนดเงื่อนไข และเงื่อนไขเวลาในการจ่ายเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบเมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพ หรือเมื่อกองทุนเลิกต้องไม่ตัดสิทธิของลูกจ้างโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ลูกจ้างและนายจ้างในเรื่องเงินสมทบพร้อมผลประโยชน์ของเงินสมทบที่เกิดขึ้น

1.3) การสำรวจภาวะรายได้และการออมของบุคคล

การสำรวจการออมของประชาชนในปัจจุบัน ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดทำขึ้นทุกๆ 2 ปี ซึ่งผลที่ได้อาจมีความล่าช้าและทำให้ไม่สามารถติดตามพฤติกรรมกรรมการออมของบุคคลได้อย่างทันการณ์ ดังนั้น กระทรวงการคลัง โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง จึงได้จัดทำแบบสำรวจภาวะรายได้และการออมของบุคคล เพื่อให้เป็นโครงการสำรวจอย่างต่อเนื่องและได้ข้อมูลที่ทันสมัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมในระดับบุคคล โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มรายได้ และทำการสำรวจทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ภาพการออมในระดับการบุคคลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อให้สามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาขยายผลประกอบการพิจารณาพฤติกรรมกรรมการออมของภาคเอกชนใน ส่วนของการออมภาคครัวเรือนได้ต่อไป

1.4) การพัฒนาข้อมูลด้านการออมและการลงทุน และระบบติดตามประเมินผลข้อมูล

การดำเนินนโยบายด้านการออม การลงทุน จำเป็นต้องมีข้อมูลในหลายส่วนเพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และต้องมีการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการออมและการลงทุนอย่างต่อเนื่องของกระทรวงการคลัง โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง จึงมีความสำคัญสำหรับใช้ประกอบการวิเคราะห์เพื่อการวางนโยบายด้านการออม การลงทุน และยังเป็นช่องทางเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านการออมและการลงทุนสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป

2) ด้านการเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการลงทุนระหว่างประเทศ

2.1) การเจรจาจัดทำความตกลงด้านการลงทุนภายใต้ความตกลงการค้าเสรีในกรอบพหุภาคี ได้แก่ อาเซียน-ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ อาเซียน-จีน และอาเซียน-เกาหลี

ความตกลงข้างต้นเป็นความตกลงระหว่างประเทศในระดับพหุภาคี ที่ประเทศภาคีสัญญาตกลงที่จะให้สิทธิประโยชน์ในด้านต่างๆ แก่นักลงทุน เช่น เปิดให้นักลงทุนจากประเทศภาคีเข้ามาลงทุนในสาขาต่างๆ ในระดับที่มากกว่าที่กฎหมายภายในกำหนด รวมทั้ง ให้หลักประกันว่าจะคุ้มครองการลงทุนจากประเทศภาคี เช่น อนุญาตให้นำเงินเข้าออกโดยเสรี หากรัฐทำการเวนคืนการลงทุน นักลงทุนจะได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้นักลงทุนจากประเทศภาคีได้รับความเป็นธรรม ทั้งตามหลักกฎหมายระดับประเทศและตามกฎหมายของประเทศที่เข้าไปลงทุน รวมทั้งเป็นการสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในประเทศเพิ่มขึ้น

2.2) การจัดทำความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างประเทศไทยและประเทศต่างๆ

วัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ความคุ้มครอง การอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการลงทุนระดับทวิภาคี โดยจะมีการกำหนดแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างสองฝ่าย รวมถึงการกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เกิดข้อพิพาท และการระงับข้อพิพาทที่เกิดจากการลงทุน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนของประเทศคู่สัญญา ปัจจุบันประเทศไทยมีการลงนามในความตกลงฯ กับประเทศต่างๆ แล้ว 42 ประเทศ เช่น เยอรมนี อังกฤษ บารห์เรน ฮังการี แคนาดา รัสเซีย อินเดีย เป็นต้น และยังอยู่ระหว่างการเจรจาอีกเป็นจำนวนมาก

3) ด้านการเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับตลาดทุน

3.1) การดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาตลาดทุนไทย

คณะกรรมการพัฒนาตลาดทุนไทยเป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดทำและยกร่างแผนพัฒนาตลาดทุนไทยที่เป็นรูปธรรม รวมถึงการกำกับการพัฒนาตลาดตราสารหนี้และดูแลการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ตามแผนเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดำเนินต่อไป ปัจจุบันคณะกรรมการการจัดทำแผนพัฒนาตลาดทุนไทยได้ยกร่างแผนเกือบเสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยมีการพิจารณาถึงมาตรการที่จำเป็นและที่ผลกระทบสูง (Big Bang) ต่อการพัฒนาตลาดทุน ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการแปรสภาพตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Demutualization) ด้านการเปิดเสรีธุรกิจหลักทรัพย์ (Liberalization) ด้านการผ่อนคลายกฎเกณฑ์การกำกับดูแล (Deregulation) ด้านการปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุน (Legal Reform) ด้านการปฏิรูปภาษีที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุน (Tax Reform) การแปรสภาพรัฐวิสาหกิจ (Privatization) และการปฏิรูปตลาดตราสารหนี้ (Bond Market Reform) นอกจากนี้ ยังมี การกำหนดมาตรการที่จะส่งเสริมตลาดตราสารหนี้ ซึ่งประกอบด้วย การเพิ่มความหลากหลายให้แก่ผลิตภัณฑ์ตราสารหนี้การสร้างพันธบัตรอ้างอิง (Benchmark bonds) .ให้ตลาดอย่างต่อเนื่อง และการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ตลาดตราสารหนี้ ทั้งนี้แผนพัฒนาตลาดทุนไทยดังกล่าวถือเป็นวาระสำคัญในด้านนโยบายเศรษฐกิจของกระทรวงการคลัง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุนไทย

4) การดำเนินโครงการศึกษาวิจัยการพัฒนาตลาดทุนไทย

กระทรวงการคลังได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากถือเป็นองค์ความรู้สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้การกำหนดนโยบายการออมการลงทุนเป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยในปี 2551 ที่ผ่านมามีโครงการศึกษาวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับการออมและการลงทุนที่สำคัญ ดังนี้

4.1) โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการออมระยะยาวของประเทศไทย

โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการออมระยะยาวของประเทศไทยเป็นการศึกษารูปแบบเครื่องมือการออมระยะยาวที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์แรงงานของประเทศ และศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของเครื่องมือการออมระยะยาวที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน เพื่อให้ประเทศไทยมีเครื่องมือการออมระยะยาวในการรองรับความต้องการการออมของแรงงานอย่างทั่วถึงทุกกลุ่มอาชีพและระดับรายได้ ในการเตรียมความพร้อมให้กับแรงงานมีรายได้จากการออมเงินไว้ใช้ในวัยเกษียณ และเพื่อประโยชน์ในการเพิ่มเงินออมระยะยาวในประเทศ รวมทั้งการเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในเครื่องมือที่มีอยู่เดิม เพื่อพัฒนาเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบเครื่องมือการออมระยะยาวที่เหมาะสมของประเทศไทย

บทบาทของกระทรวงการคลังด้านนโยบายการออมและการลงทุนที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

4.2) โครงการศึกษาสภาพการณ์การออมในประเทศและการบริหารเงินออมเพื่อการชราภาพ

โครงการศึกษาสภาพการณ์การออมในประเทศและการบริหารเงินออมเพื่อการชราภาพเป็นการศึกษาภาวะเศรษฐกิจประกอบกับสถานการณ์ประชากรของไทยในปัจจุบัน ทั้งด้านโครงสร้างรายได้ รายจ่าย สินทรัพย์และหนี้สินของประชากรไทย รวมถึงพฤติกรรมออมภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ จากการศึกษาพบว่า สถานการณ์ด้านประชากรของประเทศไทยกำลังประสบปัญหาสังคมชราภาพ (Aging population) จำเป็นต้องมีการดำเนินการรับมือเพื่อช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพระยะยาว รวมถึงช่วยลดต้นทุนของรัฐบาลในการรับภาระดูแลผู้สูงอายุในสังคม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาระบบเครือข่ายความปลอดภัยของสังคม รวมทั้งกระตุ้นการออมในระยะยาวเพื่อการชราภาพอย่างมีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปใช้เพื่อการลงทุนได้ นอกจากนี้ยังพบว่าการสะสมเงินออมเพื่อการชราภาพของแรงงานส่วนใหญ่ไม่สามารถสร้างรายได้ที่เพียงพอต่อความต้องการใช้เงินหลังเกษียณภายใต้ระบบบำนาญในปัจจุบัน ผลการศึกษาดังกล่าวจะมีส่วนช่วยในการกำหนดนโยบายส่งเสริมการออมเพื่อการชราภาพที่เหมาะสมกับสถานะสังคมผู้สูงอายุในอนาคตต่อไป

4.3) โครงการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการคุณภาพการออมและการลงทุนของประเทศ

โครงการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการคุณภาพการออมและการลงทุนของประเทศ เพื่อศึกษาและสร้างหลักในการอธิบายทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการออมและการลงทุนกับคุณภาพของดุลบัญชีเดินสะพัด เพื่อให้เกิดความถูกต้องในการวิเคราะห์ภาวะไร้คุณภาพของการออมและการลงทุนโดยรวมของประเทศ และสร้างระบบบริหารจัดการคุณภาพการออมและการลงทุนของประเทศที่สามารถบ่งชี้ถึงระดับความรุนแรงของปัญหาคุณภาพการออมและการลงทุน พร้อมทั้งสามารถประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์คาดการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคตได้

4.4) โครงการวิจัยเรื่อง โลกาภิวัตน์ด้านเงินทุนและเศรษฐกิจรากฐานของไทยในทศวรรษหน้า

โครงการวิจัยเรื่อง โลกาภิวัตน์ด้านเงินทุนและเศรษฐกิจรากฐานของไทยในทศวรรษหน้า เพื่อวางกรอบนโยบายในการรองรับผลกระทบของการเคลื่อนย้ายเงินทุน โดยการหาแนวทางที่เหมาะสมในการหาประโยชน์จากกระแสโลกาภิวัตน์ด้านเงินทุนสำหรับเศรษฐกิจฐานราก รวมถึงการหาแนวทางที่เหมาะสมในการสร้างภูมิคุ้มกันและลดผลกระทบในทางลบจากกระแสโลกาภิวัตน์ด้านเงินทุนสำหรับเศรษฐกิจฐานราก และการศึกษาคาดการณ์แนวโน้มการเคลื่อนย้ายเงินทุนในอนาคต

บทบาทกระทรวงการคลังในเวทีระหว่างประเทศ

1. กระทรวงการคลังกับงานด้านต่างประเทศ

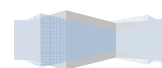
บทบาทกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการต่างประเทศได้มีมาเป็นเวลานาน ซึ่งสามารถย้อนยุคไปถึงสมัยสุโขทัย โดยเฉพาะงานด้านการจัดเก็บบรรณาการ ล่วย อากรสินค้านำเข้าจากต่างประเทศมาจนถึงการสถาปนากระทรวงการคลังตามแบบอย่างปัจจุบันเป็นครั้งแรกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อปี 2418

ทั้งนี้ บทบาทของกระทรวงในงานด้านต่างประเทศนับวันยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นตามปฏิสัมพันธ์ที่ประเทศไทยมีต่อต่างประเทศในเวทีระหว่างประเทศต่างๆ และตามพัฒนาการด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีการเปิดประเทศมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

นอกจากงานด้านภาษีศุลกากร (Tariff) ซึ่งถือเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศในยุคแรกๆ ที่ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันแล้ว ภายใต้อาณัติของการพัฒนาเศรษฐกิจให้ทันสมัยทัดเทียมกับอารยประเทศ ซึ่งจะต้องใช้เงินทุนมหาศาลเพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและเศรษฐกิจในหลายภาคส่วน ทำให้มีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ และทำให้การก่อหนี้ต่างประเทศ (Foreign Debt) ได้กลายเป็นงานด้านต่างประเทศของกระทรวงการคลังที่ทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ

นอกจากนี้ กระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้โลกมีการเชื่อมโยงเข้าถึงกันได้ง่ายขึ้น ยิ่งทำให้ประเทศต่างๆ รวมถึงประเทศไทยต่างมียุทธศาสตร์ในการสร้างความร่วมมือและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจทั้งในระดับพหุภาคี ระดับภูมิภาค และระดับทวิภาคีให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ซึ่งกระทรวงการคลังได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวในประเด็นที่เกี่ยวกับการเงินการคลัง โดยเข้าร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่มความร่วมมือทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Cooperation) และในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจด้านการเงินการคลัง (Financial Integration) หลายเวทีในปัจจุบัน

ดังนั้น กล่าวได้ว่า บทบาทหรือภารกิจของกระทรวงการคลังในงานด้านต่างประเทศอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่

(1) งานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีการค้า บริการ และการลงทุน ซึ่งส่วนที่กระทรวงการคลัง รับผิดชอบประกอบด้วย การกำหนดอัตราภาษีศุลกากรที่จัดเก็บต่อสินค้านำเข้าและส่งออก (Import and Export Tariff) การกำหนดแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) การเปิดเสรีบริการด้านการเงิน (Financial Services Liberalization) การส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (Investment Promotion and Protection) การเว้นการเก็บภาษีซ้อน (Double Taxation) ซึ่งเป็นหนึ่งในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมการลงทุนข้ามพรมแดน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปมีทางเลือกในการใช้บริการและเพื่อให้ธุรกิจ ในประเทศมีต้นทุนดำเนินการที่ต่ำลงสามารถแข่งขันได้กับต่างชาติ

(2) งานด้านหนี้ต่างประเทศ โดยเฉพาะการบริหารจัดการหนี้สาธารณะที่เป็นหนี้ต่างประเทศ ให้เป็นประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ

(3) งานด้านความร่วมมือทางการเงินการคลังระหว่างประเทศ รวมถึงการสร้างเชื่อมโยง ระหว่างตลาดเงินและตลาดทุนในภูมิภาคเพื่อเพิ่มสภาพคล่องและส่งเสริมการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และการยกระดับความร่วมมือเป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจด้านการเงินการคลังกับประเทศต่างๆ

2. กระทรวงการคลังกับเวทีเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จในการดำเนินภารกิจหลักด้านงานต่างประเทศทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว กระทรวงการคลังจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับกระทรวงการคลังของต่างประเทศ ตลอดจนกลุ่ม เศรษฐกิจระหว่างประเทศ อาทิ เอเปค อาเซม และสถาบันการเงินระหว่างประเทศ อาทิ ธนาคารโลก ธนาคารพัฒนาเอเชีย โดยการเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิก ทั้งนี้ นับแต่อดีตจนถึงในปี 2551 กระทรวงการคลังเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกอยู่เป็น 2 เวทีหลัก ได้แก่ เวทีสถาบันการเงินระหว่าง ประเทศ และเวทีความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยมีผลการดำเนินงานในปี 2551 พอสังเขป ดังต่อไปนี้

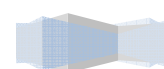
2.1 เวทีสถาบันการเงินระหว่างประเทศ (Multilateral Development Banks): กระทรวงการคลัง ได้เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกโดยการถือหุ้นในสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่สำคัญ 2 แห่ง ได้แก่ ธนาคารโลก (World Bank) และธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) โดยประเทศไทย ได้มีบทบาทเป็นผู้ถือหุ้น เป็นผู้บริจาคเงินช่วยเหลือประเทศด้อยพัฒนา และเป็นผู้ให้แหล่งเงินกู้จาก สถาบันทั้ง 2 แห่งนี้เพื่อนำมาพัฒนาเศรษฐกิจของไทย นอกจากนี้ยังใช้สถาบันทั้งสองเป็นช่องทางใน แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ รวมถึงสร้างความร่วมมือด้านการเงินระหว่างประเทศสมาชิกอีกด้วย

ธนาคารโลกมีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาการ (Development Committee) เป็นประจำปี ละ 2 ครั้ง เพื่อหารือกันเกี่ยวกับข้อมูลด้านเศรษฐกิจมหภาคและประเด็นที่เกี่ยวข้อง โดยในปี 2551 กระทรวงการคลังได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการพัฒนาการของธนาคารโลกทั้ง 2 ครั้ง ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา โดยครั้งแรกจัดขึ้นเมื่อเดือนเมษายนและครั้งที่สองจัดขึ้นในเดือนตุลาคม วาระการประชุมหลักในปีนี้จะเน้นไปที่บทบาทของธนาคารโลกในการรับมือกับปัญหาความผันผวนของราคาสินค้าพลังงานและอาหาร การแก้ไขปัญหาสภาพการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (Climate Change) และการรับมือกับวิกฤตการเงินในสหรัฐอเมริกา

สำหรับธนาคารพัฒนาเอเชียมีการจัดประชุมประจำปีขึ้นทุกปี โดยในปี 2551 กระทรวงการคลังได้เข้าร่วมการประชุมประจำปีที่กรุงมาดริด ประเทศสเปน เมื่อเดือนพฤษภาคม ซึ่งประเทศไทยในฐานะผู้ผลิตและส่งออกอาหารของโลกได้แสดงบทบาทนำในประเด็นการเพิ่มขึ้นของราคาอาหารที่จะส่งผลกระทบต่อประเทศยากจน และได้ตกลงบริจาคเงินจำนวน 120 ล้านบาท ในกองทุนพัฒนาเอเชียเพื่อให้ความช่วยเหลือประเทศยากจนในการต่อสู้กับปัญหาวิกฤตด้านอาหาร

2.2 เวทีความร่วมมือระหว่างประเทศ : แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เวทีความร่วมมือแบบสมัครใจไม่มีการผูกพัน (Non-binding) และเวทีความร่วมมือแบบที่มีผลผูกพันหรือมีพันธกรณีให้ต้องปฏิบัติตาม (Binding or Obligation) ดังนี้

2.2.1 เวทีความร่วมมือแบบสมัครใจ : เป็นเวทีเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและหารือกันเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีสมาชิกในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ซึ่งในประเด็นด้านการเงินการคลังนั้น กระทรวงการคลังได้ร่วมเป็นประจำใน 2 เวทีหลัก ได้แก่ เวทีความร่วมมือในกรอบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซม (Asia-Europe Finance Ministers Meeting: ASEM FNMM) และเวทีความร่วมมือในกรอบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเอเปค (Asia-Pacific Economic Cooperation Finance Ministers Meeting: APEC FMM) นอกจากนี้ยังมีเวทีความร่วมมือเฉพาะการอื่นๆ เช่น กรอบความร่วมมืออมนิลา (Manila Framework Group) กรอบความร่วมมือเอเชีย (Asia Cooperation Dialogue: ACD) เป็นต้น ที่กระทรวงการคลังได้ให้การสนับสนุนและความร่วมมือเสมอมา

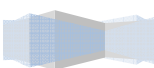

ในปี 2551 กระทรวงการคลังได้เข้าร่วมการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซม ครั้งที่ 8 เมื่อเดือนมิถุนายน 2551 ณ เมืองเจจู เกาหลีใต้ และในปีนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังยังได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกับกลุ่ม G8 เป็นพิเศษที่เมืองโอซากา ประเทศญี่ปุ่น ก่อนประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซมด้วย โดยเพื่อหารือกันทั้งในกรอบอาเซมและ G8 ได้มุ่งเน้นไปที่การหาแนวทางความร่วมมือกันเพื่อรับมือกับความผันผวนของราคาอาหารและพลังงาน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบของวิกฤตการเงินในสหรัฐอเมริกา

สำหรับการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเอเปคในปี 2551 ได้จัดขึ้นที่เมือง Trujillo ประเทศเปรู เมื่อเดือนพฤศจิกายน โดยมีการหารือกันถึงความร่วมมือในการพัฒนาตลาดทุน การปรับปรุงคุณภาพของการใช้จ่ายเงินภาครัฐ โดยเฉพาะเรื่องวินัยด้านการคลัง และหารือแนวทางรับมือกับวิกฤตการเงินในสหรัฐอเมริกา

2.2.2 เวทีความร่วมมือแบบมีผลผูกพัน : ได้แก่ความร่วมมือเพื่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Integration) หรือเพื่อการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ (Economic Liberalization) โดยเนื้อหาของความร่วมมือดังกล่าวมีลักษณะครอบคลุมประเด็นด้านเศรษฐกิจที่หลากหลายและซับซ้อน และจะมีการเจรจาเป็นกลไกหลักในการบรรลุถึงการสร้างผลผูกพันหรือพันธกรณีในรูปแบบของความตกลงหรือหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลไทยได้วางยุทธศาสตร์การเปิดเสรีและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับพหุภาคี ด้วยการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization:WTO) ระดับภูมิภาค ด้วยการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียน (ASEAN) และระดับทวิภาคี โดยมีการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ เช่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย และญี่ปุ่น เป็นต้น

ทั้งนี้ กระทรวงการคลังมีบทบาทที่สำคัญมากในเวทีความร่วมมือประเภทนี้ โดยจะเข้าร่วมเป็นองค์ประกอบคณะเจรจาของไทยเพื่อการเจรจาในประเด็นด้านศุลกากร (Customs) ทั้งการลดภาษีศุลกากร พิธีการศุลกากร และแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) ประเด็นด้านการเงิน (Finance) ทั้งการค้าบริการด้านการเงิน (Trade in Financial Services) การเคลื่อนย้ายเงินทุน (Capital flow) และการพัฒนาตลาดการเงิน (Financial Market) ประเด็นด้านภาษี (Taxation) รวมถึงด้านภาษีซ้อน และประเด็นด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (Government Procurement)

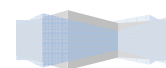
ในปี 2551 แม้ว่าการเจรจาการค้าระดับพหุภาคีในกรอบองค์การการค้าโลกยังไม่มีความสำเร็จ แต่ในระดับภูมิภาค ปี 2551 เป็นปีแรกของการเริ่มปฏิบัติการตามเป้าหมายการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ให้ได้ภายในปี 2558 โดยในส่วนของ การลดภาษีศุลกากรได้มีการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องตามแผนการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน และส่วน การค้าบริการด้านการเงิน ในปี 2551 กระทรวงการคลังได้เสนอผูกพันการเปิดเสรีด้านที่ปรึกษาการ ลงทุนสาขาหลักทรัพย์เพื่อการเจรจาในรอบที่ 4

นอกจากความร่วมมือในกรอบอาเซียนแล้ว ในปี 2551 ยังมีความคืบหน้าในการเจรจาเพื่อ จัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างอาเซียนกับออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ซึ่งได้สรุปผลการเจรจาแล้ว โดยในการลดภาษีศุลกากร ประเทศไทยได้ตกลงลดภาษีในระดับที่น้อยกว่าที่ผูกพันในความตกลง การค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย และไทย-นิวซีแลนด์ ส่วนด้านการค้าบริการด้านการเงิน ประเทศไทยไม่มี การผูกพันการเปิดตลาดมากไปกว่าที่ผูกพันไว้ในกรอบองค์การการค้าโลก

สำหรับในระดับทวิภาคี ปี 2551 ประเทศไทยไม่มีการเจรจาเพิ่มเติมกับประเทศใดๆ เหตุผลส่วน หนึ่งเป็นเพราะแนวนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นไปที่การเจรจาระดับภูมิภาคมากกว่าในระดับทวิภาคี

นอกจากนี้ ในส่วนความร่วมมือเพื่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Integration) ภายใต้กรอบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซียน+3 ซึ่งได้ตกลงกันในปี 2549 ให้มีการพัฒนา มาตรการริเริ่มเชิงใหม่จากความตกลงว่าด้วยการแลกเปลี่ยนเงินตราแบบทวิภาคี (Bilateral Swap Arrangement: BSA) ที่มีอยู่ในปัจจุบันไปสู่ความตกลงที่มีลักษณะพหุภาคี (CMI Multilateralisation) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นกลไกความร่วมมือทางการเงินในภูมิภาค (Regional Financing Arrangement) ในการเสริมสภาพคล่องระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน+3 ในกรณีที่ประสบปัญหา ฉุกเฉินชำระหนี้หรือขาดสภาพคล่องในระยะสั้น และเป็นส่วนเสริมความช่วยเหลือด้านการเงินที่ ได้รับจากองค์การการเงินระหว่างประเทศ

ในปี 2551 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซียน+3 ได้เห็นชอบการจัดตั้ง CMI Multilateralisation ในรูปแบบของกองทุน Self-managed Reserve Pooling Arrangement (SRPA) โดยใน เบื้องต้นเห็นชอบขนาดของกองทุนมีวงเงินประมาณ 80 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยกำหนดให้การลงเงิน ของสมาชิกในกองทุนเป็นแบบ Tiered Contribution มีสัดส่วนระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน และกลุ่ม ประเทศ +3 คือ 20:80 โดยสมาชิกของกลุ่มจะเป็นผู้กำหนดสัดส่วนย่อยภายในกลุ่มของตนในภายหลัง

3. ทิศทางในอนาคต

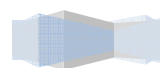
การเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกในเวทีเศรษฐกิจระหว่างประเทศของกระทรวงการคลังที่กล่าวมา ล้วนส่งผลต่อทิศทางการดำเนินงานด้านต่างประเทศของกระทรวงการคลังในอนาคต ดังนี้

ทิศทางของงานด้านภาษีศุลกากรยังคงมีการปรับลดอัตราภาษีนำเข้าอย่างต่อเนื่องเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศเพื่อการเปิดเสรีและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะช่วยให้รายได้จากภาษีศุลกากรลดลงไปเรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม การลดภาษีศุลกากรจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจในระยะยาว

ทิศทางการกู้เงินหรือก่อหนี้สาธารณะต่างประเทศยังคงมีความจำเป็นอยู่ โดยเฉพาะเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการ Mega Projects เพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอต่อความต้องการ ทั้งนี้ คงต้องสอดคล้องกับกรอบวินัยทางการเงินการคลังของประเทศด้วย

ส่วนทิศทางด้านความร่วมมือทางการเงินการคลังระหว่างประเทศของกระทรวงการคลัง ยังคงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นเพื่อตามให้ทันกับภาวะเศรษฐกิจการเงินการคลังภายใต้โลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปี 2551 ที่วิกฤตการเงินในสหรัฐอเมริกาและยุโรปขยายวงกว้างขึ้นเรื่อยๆ จนอาจกระทบต่อภูมิภาคนี้ได้ ซึ่งการสร้างความร่วมมืออย่างแน่นแฟ้นในเวทีต่างๆ จะเป็นการสร้างความมั่นใจในการรองรับวิกฤตการเงินที่อาจจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในปีหน้า

สำนักนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
ตุลาคม 2551

การผ่อนคลายระเบียบควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

ประเทศไทยมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินมาตั้งแต่ปี 2485 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อควบคุมเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศและรักษาเสถียรภาพค่าเงินบาท การซื้อขายเงินตราต่างประเทศหรือการโอนเงินออกนอกประเทศเพื่อชำระค่าสินค้าและบริการระหว่างประเทศซึ่งสามารถทำได้เสรีตั้งแต่ปี 2533 และประเทศไทยได้เริ่มผ่อนคลายด้านเงินทุนเคลื่อนย้ายตั้งแต่ปี 2534 โดยมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ ตามลำดับ

กฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินในประเทศไทยซึ่งบังคับใช้ในปัจจุบัน¹ ประกอบด้วย

1. พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485
2. กฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2497) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485
3. ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
4. ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต
เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่บุคคลรับอนุญาต
เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่บริษัทรับอนุญาต
เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ
เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ศูนย์บริหารเงิน
5. ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
6. หนังสือเวียนของเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

กฎหมายดังกล่าวมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฯ และธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นเจ้าพนักงาน

¹ ธนาคารแห่งประเทศไทย, สารานุกรม การแลกเปลี่ยนเงิน, พิมพ์ครั้งที่ 2, (พฤศจิกายน 2548) : น. 6

ความสำคัญของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินผู้ประกอบธุรกิจจะต้องเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยจะต้องยื่นคำร้องขอเพื่อขออนุญาตประกอบธุรกิจต่อธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิจารณาในการออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจแลกเปลี่ยนเงินตามประเภทที่ยื่นขออนุญาตการยื่นคำร้องขออนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจสามารถยื่นขออนุญาตได้ในช่วงเดือนมีนาคมและช่วงเดือนกันยายนของทุกปี

สำหรับใบอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินมีดังนี้

1. นิติบุคคลรับอนุญาต สามารถทำการซื้อ ขาย รับฝาก ถอน ให้กู้ยืม แลกเปลี่ยน โอน และรับโอน เงินตราต่างประเทศได้ตามขอบเขตและเอกสารหลักฐานที่เจ้าพนักงานกำหนด
2. บุคคลรับอนุญาต สามารถรับซื้อธนบัตร เช็คเดินทางต่างประเทศโดยจ่ายเป็นเงินบาทให้ลูกค้า ได้ไม่จำกัดจำนวนและสามารถขายธนบัตรต่างประเทศได้ไม่เกิน 5,000 USD หรือเทียบเท่าต่อคนต่อการเดินทางหนึ่งครั้ง
3. บริษัทรับอนุญาตสามารถซื้อเช็คเดินทางจ่ายเงินบาทตามบัตรเครดิตต่างประเทศไทยไม่จำกัด จำนวน และสามารถขายเช็คเดินทางไม่เกิน 5,000 USD หรือเทียบเท่าต่อคนต่อการเดินทางหนึ่งครั้ง
4. ตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศสามารถรับโอนเงินตราต่างประเทศจากบุคคลในต่างประเทศ เพื่อจ่ายเงินบาทให้ผู้รับในประเทศไทยได้ไม่จำกัดจำนวนและสามารถโอนเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศไม่เกิน 2,000 USD หรือเทียบเท่าต่อคนต่อวัน
5. ศูนย์บริหารเงิน ทำหน้าที่บริหารเงินให้กลุ่มบริษัทที่เป็นสมาชิกของศูนย์นั้นๆ

การประกอบธุรกรรมทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน

ธุรกิจซึ่งให้บริการธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับเงินตราต่างประเทศอาจเป็นช่องทางหนึ่งในการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย โดยไม่เป็นที่ฝึคสังเกตของทางราชการ ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีผลกระทบต่อความเสียหายโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจ ความมั่นคง และความน่าเชื่อถือของประเทศไทย อีกทั้ง ยังส่งผลกระทบต่อทางอ้อม โดยอาจมีผลให้เกิดการต่อต้านทางการค้าจากนานาประเทศ การไม่ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ หรือทางด้านการเงินจากองค์การระหว่างประเทศ

ดังนั้น ประเทศไทย² ซึ่งเป็นสมาชิกที่ให้ความร่วมมือต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการต่อต้านการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการดำเนินการ โดยมีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และมีความรู้เท่าทันกับเทคนิคการฟอกเงินของผู้กระทำความผิดในปัจจุบัน

การฟอกเงิน³ หรือการแปรสภาพ “เงินสกปรก” ที่ได้มาจากการกระทำความผิดให้ดูเหมือนว่าเป็น “เงินสะอาด” มีวิธีการหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการฟอกโดยผ่านทางธนาคาร สถาบันการเงิน หรือตลาดหุ้นซึ่งเป็นแนวทางที่นิยมใช้กันมาก ซึ่งเงินที่นำมาฟอกส่วนใหญ่จะมีจำนวนมหาศาลทำให้ผู้ฟอกเงินต้องจัดสรรเงินเป็นส่วนๆ และใช้วิธีการฟอกเงินในหลายๆ รูปแบบ เพื่อมิให้เป็นที่ยึดและผัดบังเกิด จากนั้นจึงนำเงินที่ได้จากการฟอกมารวมกัน หรือนำมารวมกับเงินสะอาด เพื่อผ่านกระบวนการทางธุรกิจ และนำไปใช้ประกอบอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ ต่อไป

การส่งเงินสด หรือการโอนเงินออกนอกประเทศ เป็นการนำเงินสดไปฝากกับธนาคาร หรือสถาบันการเงินในประเทศเพื่อให้เงินที่ผิดกฎหมาย ไหลเวียนอยู่ในระบบการเงินของประเทศดังกล่าวและโอนกลับมายังอาชญากร ซึ่งเงินสดที่ได้มาจากการกระทำความผิดเหล่านั้นจะถูกแปรสภาพเป็นเงินที่สุจริตทันทีวิธีการในลักษณะดังกล่าวนี้มักจะใช้กับประเทศที่ไม่มีการควบคุมระบบธนาคาร หรือสถาบันการเงินที่เข้มงวด ดังนั้น ปัญหานี้จึงเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

การผ่อนคลายระเบียบควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

กระทรวงการคลังได้ผ่อนคลายระเบียบควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน โดยออกกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยการกำหนดวงเงินตราต่างประเทศที่ผู้นำออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศต้องสำแดงรายการเพื่อป้องกันการลักลอบส่งออกหรือนำเข้าเงินตราต่างประเทศที่ได้มาโดยมิชอบ และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการปราบปรามการค้ายาเสพติดและการปราบปรามการฟอกเงินของรัฐ

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดวงเงินตราต่างประเทศที่ผู้นำเงินตราต่างประเทศออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศต้องสำแดงรายการเงินตราต่างประเทศ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2551 และมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปสาระสำคัญของประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวกำหนดว่า

² ธนาคารแห่งประเทศไทย, คู่มือสำหรับผู้ประกอบธุรกิจปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ, (พฤศจิกายน 2549) : น. 12

³ พันตำรวจเอก สีนานา ประยูรวงศ์, คำอธิบายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 (นิติสนเทศ : บริษัทวินเนอร์ เอเชีย เทค จำกัด, 2544) , น.62

“บุคคลใดนำเงินตราต่างประเทศที่เป็นธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์อันมีมูลค่ารวมกันเกิน 20,000 ดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่า ออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศต้องแจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในขณะที่ผ่านด่านศุลกากรทุกแห่งตามแบบแนบท้ายประกาศกระทรวงการคลัง”

หากบุคคลใดฝ่าฝืนไม่สำแดงหรือสำแดงรายการดังกล่าวไม่ถูกต้องอาจถูกยึดเงินและถูกสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

การออกกฎหมายเพื่อควบคุมการนำเงินออกหรือเข้ามาในประเทศที่มีจำนวนรวมกันเกิน 20,000 ดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่า ต้องสำแดงรายการเพื่อแสดงที่มาของเงินและเป็นการป้องกันการลักลอบส่งออกหรือนำเข้าเงินตราต่างประเทศที่ผิดกฎหมายโดยเป็นการให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบจากเอกสารที่นำมาสำแดงหากไม่สามารถแสดงที่มาของเงินได้ก็จะถูกยึดเงินและถูกดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

กรมศุลกากรได้รายงานการจับกุมการกระทำความผิดต่อกระทรวงการคลัง ดังนี้

ตารางแสดงรายงานข้อมูลการสำแดงเงินตราต่างประเทศ รายไตรมาสประจำปี พ.ศ. 2551

เดือน	ข้อมูลการรับสำแดงเงินตราต่างประเทศ					
	นำเข้า		นำออก		รวม	
	มูลค่า (USD)	ราย	มูลค่า (USD)	ราย	มูลค่า (USD)	ราย
มกราคม	-	-	-	-	-	-
กุมภาพันธ์	5,184,386.92	21	921,410.38	11	6,105,797.30	32
มีนาคม	21,450,109.49	129	281,613,755.17	177	303,063,864.66	306
รวมไตรมาสที่ 1	26,634,496.41	150	282,535,165.55	188	309,169,661.96	338
เมษายน	81,982,239.63	150	118,161,677.00	157	200,143,916.63	307
พฤษภาคม	22,730,811.16	133	292,989,191.92	173	315,720,003.08	306
มิถุนายน	19,441,735.48	91	272,688,836.39	120	292,130,571.87	211
รวมไตรมาสที่ 2	124,154,786.27	374	683,839,705.31	450	807,994,491.58	824

ที่มา : กรมศุลกากร

จากตารางแสดงรายงานประมวลผลข้อมูลการสำแดงเงินตราต่างประเทศและการจับกุมการกระทำ ความผิดในไตรมาสที่สอง ประจำปี พ.ศ. 2551 (1 เมษายน – 30 มิถุนายน 2551) มีผู้สำแดงเงินตรา ต่างประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 824 ราย แบ่งเป็นการนำเข้า จำนวน 374 ราย มูลค่า 124,154,786.27 ดอลลาร์ สหรัฐ และการนำออกจำนวน 450 ราย มูลค่า 683,839,705.31 ดอลลาร์สหรัฐ สำหรับผลการจับกุมการ กระทำความผิด ปรากฏผลการจับกุมในไตรมาสที่สอง จำนวน 2 ราย เป็นการลักลอบนำเข้า 1 ราย มูลค่า 197,735.35 ดอลลาร์สหรัฐ และลักลอบนำออกจำนวน 1 ราย มูลค่า 1,083,025.73 ดอลลาร์สหรัฐ

การดำเนินการของกระทรวงการคลัง

การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินซึ่ง ผู้กระทำความผิดใช้เป็นช่องทางให้ผู้กระทำความผิดในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่ ผู้ก่อการร้ายโดยไม่เป็นที่ผิดสังเกตของทางราชการที่สำคัญ ได้แก่ การประกอบธุรกิจเป็นบุคคลรับอนุญาต หรือบริษัทรับญาติ หรือตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ ซึ่งการประกอบธุรกิจดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศซึ่งอาจใช้เป็นช่องทางในการนำเงินสกปรกมารวมกับเงินสะอาดโดย ผ่านกระบวนการทางธุรกิจและนำไปใช้ประกอบอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน คือ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 และ ธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะเจ้าพนักงาน จะต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการของกฎหมายนี้ อย่างถ่องแท้และมีมาตรการที่เข้มแข็งในการควบคุมผู้ประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยเห็นควรให้เจ้าพนักงานมีความเข้มงวดในการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบธุรกิจใน การทำธุรกรรมตามที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมการ กระทำความผิดไม่ให้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการปราบปรามการค้ายาเสพติดและการปราบปรามการฟอกเงิน ของรัฐ กระทรวงการคลังจึงได้ดำเนินการที่สำคัญ คือ การออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2550) ออกตาม ความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 และออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดวงเงินตราต่างประเทศที่ผู้นำเงินตราต่างประเทศออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศต้องสำแดง รายการเงินตราต่างประเทศ ลงวันที่ 6 ธันวาคม 2550 เพื่อควบคุมการนำเงินออกหรือเข้ามาในประเทศที่มี จำนวนรวมกันเกิน 20,000 ดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่า ต้องสำแดงรายการเพื่อแสดงที่มาของเงินและเป็น การป้องกันการลักลอบส่งออกหรือนำเข้าเงินตราต่างประเทศที่ผิดกฎหมายโดยเป็นการให้อำนาจพนักงาน เจ้าหน้าที่สุกลการตรวจสอบจากเอกสารที่นำมาสำแดงหากไม่สามารถแสดงที่มาของเงินได้ก็จะถูกยึดเงิน และถูกดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การบริหารเงินสำรองระหว่างประเทศ: บทเรียนจากต่างประเทศ

ความท้าทายที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่ธนาคารของหลายๆประเทศในเอเชียกำลังเผชิญก็คือจะบริหารจัดการอย่างไรกับเงินทุนสำรองระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและในปริมาณที่มากมายอย่างไม่เคยเกิดมาก่อน ทำอย่างไรถึงจะใช้ประโยชน์จากสำรองเงินตราต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นในการลดความผันผวนของค่าเงินที่ทวีความรุนแรง โดยเฉพาะประเทศที่ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว

ตัวอย่างที่สำคัญคือ ประเทศจีนที่กำลังสะสมเงินทุนสำรองระหว่างประเทศในอัตราที่รวดเร็ว ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมาโดยไม่ได้ตั้งใจ เงินทุนสำรองระหว่างประเทศเกือบ 1.4 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ทางการจีนต้องหาวิธีบริหารเงินเหล่านี้ในขณะที่มูลค่าของเงินกำลังลดลงตามดอลลาร์สหรัฐที่ด้อยค่าลง ในปีที่จีนได้จัดตั้งบรรษัทบริหารเงินทุนสำรองระหว่างประเทศขึ้นมาทำหน้าที่บริหารจัดการเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ หนึ่งโดยแยกสำรองเงินตราต่างประเทศในวงเงิน 2-3 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐออกมาให้บรรษัทนี้บริหารจัดการลงทุน การจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้นมาทำหน้าที่เป็นการเฉพาะ นอกจากจะเป็นการเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารจัดการทรัพย์สินของประเทศแล้ว ยังถือเป็นการปรับบทบาทของธนาคารกลางจีนในการดูแลเงินทุนสำรองระหว่างประเทศด้วย โดยคาดว่าจีนคงนำเงินตราต่างประเทศเหล่านี้ไปลงทุนในสินทรัพย์รูปแบบใหม่ที่จีนไม่เคยลงทุนมาก่อน เช่น ธุรกิจและทรัพย์สินในอุตสาหกรรมพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ แร่ธาตุ ตลอดจนทรัพย์สินภายในประเทศเกิดใหม่และโตเร็ว โดยยอมรับความเสี่ยงมากขึ้น เพื่อให้ได้ผลตอบแทนดีขึ้น เช่น โดยลงทุนในหลายประเทศในเอเชีย แอฟริกา และละตินอเมริกา ซึ่งนอกจากจะเป็นการรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติในระยะยาวแล้ว ยังเป็นการซื้อ “เพื่อน” ในกลุ่มประเทศที่ต้องการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเชิงยุทธศาสตร์ เศรษฐกิจ และความมั่นคงได้ด้วย

อีกตัวอย่างหนึ่งคือ ประเทศในกลุ่มอาหรับแถบอ่าวเปอร์เซีย 6 ประเทศ (Gulf Cooperation Countries, GCC) ก็ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าจีนในด้านการสะสมเงินทุนสำรองระหว่างประเทศโดยปัจจุบันมีเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับ 1.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ และคาดว่าในสิ้นปีนี้ประเทศในกลุ่มนี้ซึ่งประกอบไปด้วย คูเวต ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ กาตาร์ บาห์เรน และโอมาน จะมีการเกินดุลบัญชีเดินสะพัด (ซึ่งเป็นผลหลักๆมาจากการส่งออกการนำเข้า) ถึง 3 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐในสิ้นทศวรรษนี้ ซึ่งมากกว่าการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศในเอเชียรวมกัน

ประเทศอาหรับทั้ง 6 ประเทศใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่โดยยึดติด (FIX) กับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐมาเป็นเวลานานแล้ว และมีแผนที่จะรวมตัวกันเป็นสหภาพทางการเงิน (Monetary Union) และใช้เงินสกุลเดียวกันในปี 2010 เงินสำรองระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่มาจากรายได้ในการส่งออกน้ำมัน โดยที่ราคาน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นมากในช่วง 2-3 ปีนี้ ทำให้รายรับเพิ่มขึ้นเป็นประวัติการณ์และทำให้การบริหารเงินทุนสำรองจำนวนมากนี้เป็นความท้าทายที่สำคัญที่สุดของประเทศเหล่านี้โดยมีนโยบายที่จะลงทุนในเอเชียมากกว่าลงทุนในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งคาดว่าจะลงทุนในเอเชียโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเกิดใหม่เป็นจำนวนเงินถึง 250,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐในช่วง 5 ปีข้างหน้า ในขณะที่เดียวกันก็จะเน้นลงทุนในเรื่องการศึกษาและการพัฒนาคนในกลุ่มประเทศ GCC ด้วยกัน

นอกจากนั้นหลายประเทศได้จัดตั้งบริษัทเพื่อการลงทุนแห่งชาติเพื่อเพื่อบริหารเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ เช่น ประเทศนอร์เวย์จัดตั้ง Norges Bank Investment Management ประเทศคูเวตจัดตั้ง Kuwait Investment Authority ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์จัดตั้ง Abu Dhabi Investment Authority ประเทศสิงคโปร์จัดตั้ง Government Investment Corporation (GIC)

ประเทศเกาหลีเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจ เกาหลีจัดตั้งบริษัทเพื่อการลงทุนแห่งชาติ Korea Investment Corporation (KIC) ขึ้นมาในวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 โดยมีทุนจดทะเบียน 1,000,000 ล้านดอลลาร์ชำระแล้ว 100,000 ล้านดอลลาร์ จากกองทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน (Foreign Exchange Stabilization Fund) และมีวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการกองทุนเงินสำรองระหว่างประเทศของเกาหลีโดยระยะแรกได้รับมอบอำนาจให้บริหารสำรองเงินตราต่างประเทศจำนวน 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (คิดเป็นเงินไทย 670,000 ล้านบาท)

แผนการจัดตั้ง KIC เกิดขึ้นเมื่อเดือนธันวาคมปี 2546 แผนการดังกล่าวถูกต่อต้านจากธนาคารกลางของเกาหลี เนื่องจากความกังวลที่ว่าจะเป็นการแทรกแซงนโยบายการเงินและการบริหารเงินสำรองระหว่างประเทศของธนาคารกลาง และความเป็นอิสระของธนาคารกลางโดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม รัฐบาลเกาหลีก็ประสบความสำเร็จในการจูงใจธนาคารกลางถึงประโยชน์ที่จะได้รับต่อประเทศชาติ และได้ทำสัญญาให้ธนาคารกลางเกาหลีมีสิทธิที่จะเรียกทรัพย์สิน (สำรองเงินตราต่างประเทศ) ที่ให้ KIC ไปบริหารกลับคืนมาในกรณีฉุกเฉิน รูปแบบของ KIC คล้ายๆกับ GIC ของสิงคโปร์ ซึ่งปัจจุบันมีขนาดกว่า 120,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดย KIC ยังสามารถบริหารจัดการเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของรัฐบาลอีกด้วย ซึ่งรัฐบาลจะไม่เข้าไปแทรกแซงการบริหารจัดการเงินลงทุนตลอดจนลดการกำกับดูแลจากทางการให้น้อยที่สุด โดยนำเอาผู้เชี่ยวชาญในการลงทุนต่างประเทศจากภาคเอกชนเข้ามาบริหาร

แผนการจัดตั้งบริษัทบริหารเงินทุนสำรองระหว่างประเทศของเกาหลี

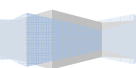
2546	พฤศจิกายน	ประกาศนโยบายให้เกาหลีเป็นศูนย์กลางทางการเงินในเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นวาระแห่งชาติในการประชุมว่าด้วยวาระแห่งชาติซึ่งมีประธานาธิบดีเป็นประธาน
2546	ธันวาคม	ประกาศแผนการจัดตั้งบริษัทเพื่อการลงทุนแห่งชาติเพื่อบริหารเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ (Korea Investment Corporation : KIC)
2548	มีนาคม	ร่างกฎหมายจัดตั้ง KIC เสร็จ และประกาศบังคับใช้
2548	กรกฎาคม	แต่งตั้งกรรมการผู้จัดการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของ KIC คนแรก
2548	สิงหาคม	แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแล (Steering Committee)
2549	มิถุนายน	เซ็นสัญญารับเอาเงินทุนสำรองระหว่างประเทศจำนวน 17,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากแบงก์ชาติเกาหลีมาบริหารจัดการ
2549	ตุลาคม	เซ็นสัญญารับเอาสำรองเงินตราต่างประเทศจำนวน 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐจาก กระทรวงการคลังและเศรษฐกิจของเกาหลีมาบริหารจัดการ
2549	พฤศจิกายน	KIC เริ่มลงทุน เป็นครั้งแรก

รูปแบบโครงสร้างการบริหารงานของ KIC นั้น KIC เป็นบริษัทบริหารจัดการลงทุนที่รัฐบาลถือหุ้น 100% โดยเน้นการลงทุนในต่างประเทศเป็นหลัก และมีเป้าหมายลงทุนในเชิงพาณิชย์ โดยมีคณะกรรมการกำกับดูแล Steering Committee คอยกำหนดนโยบายพื้นฐานและทิศทางโดยรวมอีกทั้งประเมินผลการทำงานของ KIC ด้วย และ KIC ต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติด้วย

ตามกฎหมาย KIC จะต้องนำเอาสินทรัพย์ภายใต้การบริหาร เช่น เงินทุนสำรองระหว่างประเทศไปลงทุนในต่างประเทศรูปเงินสกุลต่างประเทศ ยกเว้นเฉพาะในกรณีจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ก็สามารถลงทุนชั่วคราวในสกุลเงินท้องถิ่นของเกาหลี (เงินวอน) ก็ได้

ในปีแรกภายหลังการก่อตั้ง KIC ใช้เวลาไปกับการสรรหาบุคลากรที่เชี่ยวชาญการลงทุนตลอดจนการวางแผนกระบวนการลงทุน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการลงทุนต่างๆ อาทิเช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลด้านการลงทุนต่างประเทศ ดังนั้น การลงทุนในช่วงเริ่มแรกที่ยังไม่พร้อม KIC จึงใช้การว่าจ้างผู้ลงทุนภายนอกให้ช่วยบริหารจัดการการลงทุนบางส่วน เป้าหมายของ KIC คือ ช่วยประเทศลดความผันผวนของมูลค่าเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงการกระจายความเสี่ยงของการลงทุน การรักษามูลค่าและเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สินเงินสำรองระหว่างประเทศของชาติ เพื่อลูกหลานในอนาคตซึ่ง KIC จะลงทุนโดยมองผลตอบแทนในระยะยาว ซึ่งหมายความว่า จะยอมรับความเสี่ยงในระยะสั้นได้เพิ่มขึ้น และสามารถกระจายความเสี่ยงของการลงทุนให้ครอบคลุมถึงสินทรัพย์ที่ดี แต่อาจมีสภาพคล่องน้อย แต่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าในระยะยาว ซึ่งรวมถึงเศรษฐกิจและตลาดการเงินของประเทศเกิดใหม่โตเร็ว เช่น BRICM (ได้แก่ Brazil , Russia India , China และ Mexico) ซึ่งคาดว่าในปี 2040 จะมีขนาดเศรษฐกิจวัดโดย GDP ใหญ่กว่าประเทศในกลุ่มอุตสาหกรรม G7 ทั้งหมด

โดยทั่วไป บรรษัทบริหารจัดการสินทรัพย์ของประเทศ เช่น KIC จะเลือกลงทุนเพื่อที่จะพยายามกระจายแหล่งที่จะสร้างความมั่งคั่งในรูปรายได้และผลตอบแทนให้กับประเทศชาติในระยะยาว โดยเป็นเจ้าของในอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ เช่น ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ นอกจากนั้น ประโยชน์ของการมีองค์กร เช่น KIC ก็จะช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมการบริหารจัดการสินทรัพย์ของประเทศ (Asset Management Industry) ซึ่งจะช่วยพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมทางการเงินภายในประเทศตลอดจนสร้างคนและรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการบริหารสินทรัพย์จากต่างประเทศ

การเปลี่ยนแปลงของเงินทุนสำรองฯ ของไทยเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคในปี 2006

ประเทศ	% การเปลี่ยนแปลง
จีน	30.2
อินเดีย	29.2
ไทย	28.7
ฟิลิปปินส์	24.4
อินโดนีเซีย	22.6
สิงคโปร์	17.3
มาเลเซีย	17
เกาหลี	13.6
ญี่ปุ่น	5.7
ไต้หวัน	5.1

ที่มา : ธปท.

การเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนเงินทุนสำรองฯ ต่อ GDP ของไทยต่อประเทศในภูมิภาคในปี 2006

ประเทศ	% การเปลี่ยนแปลง
อินเดีย	5.2
ไทย	8.5
ฟิลิปปินส์	4.6
อินโดนีเซีย	2.8
สิงคโปร์	17.3
มาเลเซีย	9.1
เกาหลี	3.6
ไต้หวัน	3.7

ที่มา : ธปท.

ทั้งนี้ กระทรวงการคลัง โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลังกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการศึกษาข้อดีข้อเสีย และความเหมาะสมของการก่อตั้งกองทุนลักษณะดังกล่าวในไทย รวมถึงรูปแบบกองทุนที่เหมาะสม หากจะมีการจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศไทยขึ้น โดยที่ผ่านมาก็ได้มีการทำการศึกษา และจัดสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญและสาธารณชน เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2551

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

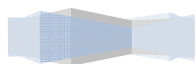
ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารราชการให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ โดยเรียกสถานที่ที่จัดเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารและให้บริการว่า ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ประโยชน์และคุณค่าของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

- ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติการดำเนินงานเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มุ่งหลักประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความโปร่งใส
- ช่วยให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในการพิทักษ์สิทธิของตน

สิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

- สิทธิได้รู้ ตรวจสอบ ขอดักสำเนาและรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารของราชการ
- สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกรณีมีส่วนได้เสีย
- สิทธิการร้องเรียนหน่วยงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ
- สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ
- สิทธิได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารราชการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลัง

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2273 9760 0 2273 9021 ต่อ 2643 โทรสาร 0 2273 9773

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารกรมธนารักษ์

ชั้น 4 อาคาร 72 ปี กรมธนารักษ์

ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2278 5641 โทรสาร 0 2278 5778

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารกรมบัญชีกลาง

อาคาร 3 ชั้น 1 ฝ่ายประชาสัมพันธ์

ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2273 9101 โทรสาร 0 2273 9102

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารกรมศุลกากร

อาคาร 1 ชั้นที่ 1 ส่วนสื่อสารและบริการข้อมูล สำนักบริหารกลาง

1 ถนนสุนทรโกษา คลองเตย กรุงเทพฯ 10110

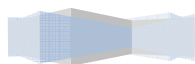
โทร. 0 2667 9888 0 2667 7999

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารกรมสรรพสามิต

ห้องสมุดกรมสรรพสามิต

1488 ถนนนครชัยศรี แขวงคูสิต เขตคูสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร. 0 2241 5600-18 ต่อ 51614 51617

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารกรมสรรพากร

ชั้น 5 อาคารกรมสรรพากร สำนักบริหารกลาง

กรมสรรพากร 90 ซอยพหลโยธิน 7 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2272 8317 0 2272 8241

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

ชั้น 6 ตึกกรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2298 5880-9 ต่อ 6722 โทรสาร 0 2298 5807

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

อาคารสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ชั้นที่ 4

(บริเวณหน้าห้องประชุม 402 สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ)

ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

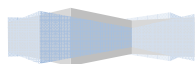
โทร. 0 2265 8050 ต่อ 5215 5216 5128

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง ชั้น 5 (ห้องสมุดสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง)

ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2273 9020 ต่อ 3593

รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

กระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลัง www.mof.go.th

ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ 0-2273-9021, 0-2273-9760 โทรสาร 0-2273-9408